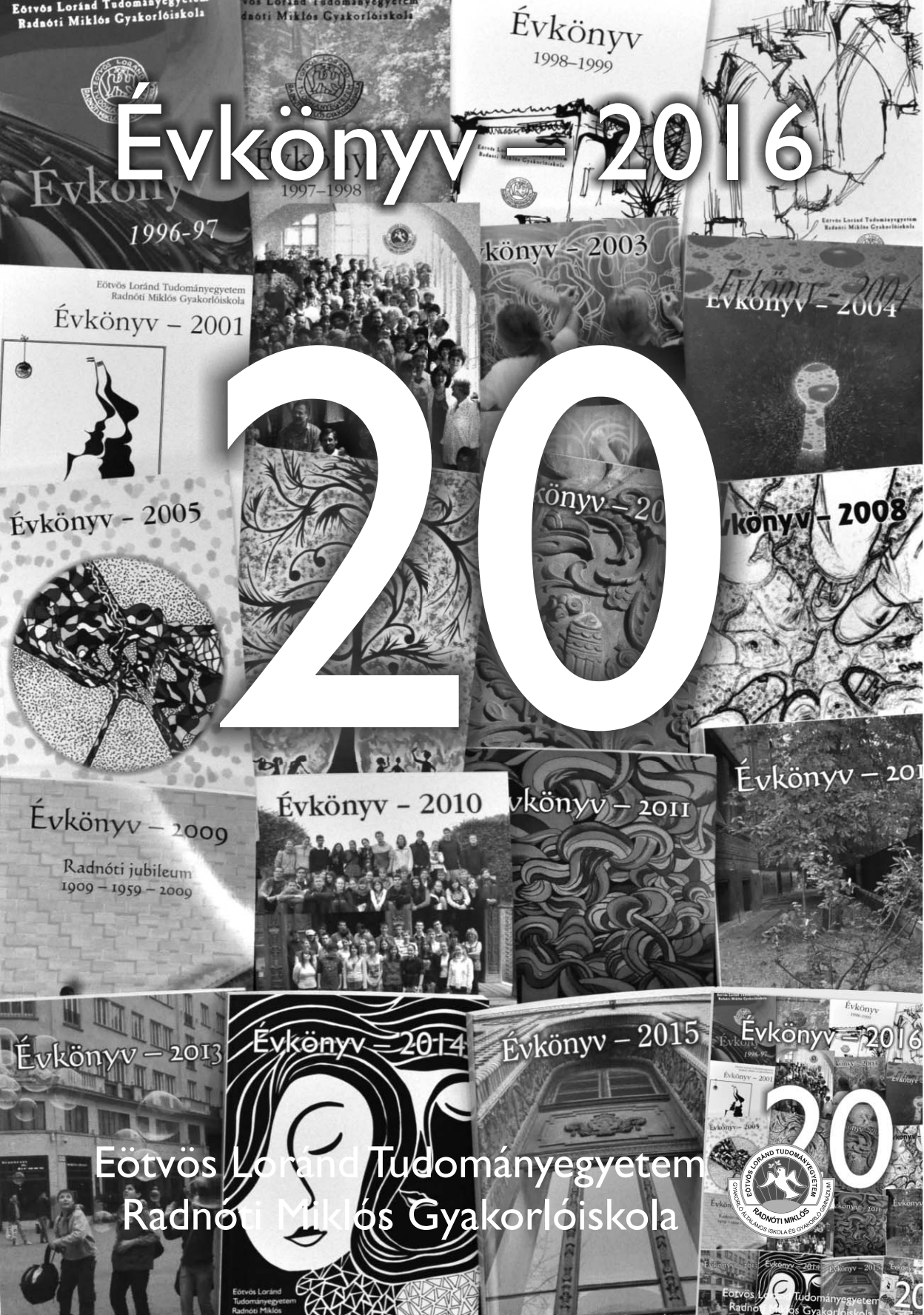

Évkönyv = 2016

Évkönyv – 2009

Radnóti jubileum
1909 – 1959 – 2009

Évkönyv – 2010

Évkönyv – 2011

Évkönyv – 2012

Évkönyv – 2013

Évkönyv – 2014

Évkönyv – 2015

Évkönyv – 2016

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskola

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓ
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE 2016

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola
és Gyakorló Gimnázium

Évkönyv

2016

Készült 2016 novemberében

Szerkesztette: *Schiller Mariann*

A címlapon: 20 év címlapjai

Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája
1146 Budapest, Cházár András utca 10.
Honlap: <http://www.radnoti.hu>
Felelős: *dr. Molnár Katalin* igazgató

A kiadást támogatja a Radnóti Alapítvány

Nyomdai előkészítés: Kármán Stúdió
Nyomta és kötötte az OOK Press Kft.
E-mail: info@ookpress.hu
Felelős vezető: *Szathmáry Attila*

Radnóti Miklós
ALUDJ

Mindig gyilkolnak valahol,
 lehunyt pilláju völgy
ölen, fürkésző ormokon,
 akárhon, s vigaszul
hiába mondod, messzi az!
 Sanghaj, vagy Guernica
szivemhez éppen oly közel,
 mint rettegő kezed,
vagy arra fenn a Jupiter!
 Ne nézz az égre most,
ne nézz a földre sem, aludj!
 a szikrázó Tejút
porában a halál szalad
 s ezüsttel hinti be
az elbukó vad árnyakat.

(1937)

Molnár Katalin, igazgató
„Régi fényét visszakapja”
Egy (még) meg nem valósult álom

Három és fél évvel ezelőtt kezdődött. Egykori nagyon kedves tanítványommal, Zoboki Gábor építésszel találkoztunk az iskolában. Sok-sok éve nem járt az épületben, és nagyon megdöbben, hogy szinte nem változott semmi, mióta leérettségizett (1981!). Pontosabban változott, de nem a jó irányban. Nagyon őszintén kérdezte, hogyan tudunk olyan nagyszerű eredményeket elérni ilyen méltatlan körülmények között. Elhatároztuk, hogy az öregdiákok, a szülői munkaközösség támogatásával minden követ megmozgatunk az iskola felújításáért. Téglajegyet bocsátottunk ki, és a bőkezű támogatásoknak köszönhetően felújítottuk a II. emeleti mosdót és alagsori tantermet. Hamarosan nyilvánvalóvá vált, hogy a szülők, az öregdiákok adományaiból nem lehet teljes körűen felújítani az épületet. Azt is tudtuk, hogy fenntartónk, az Eötvös Loránd Tudományegyetem nem rendelkezik akkora források felett, ami a felújítást lehetővé tenné. Ráadásul az ELTE gyakorlóiskolái közül nemcsak a Radnóti épülete van rossz állapotban, hanem az Apáczaié és a Treforté is. Az egyetem vezetése és a három intézményt támogató öregdiákok, szülők kezdeményezésére Zoboki Gábor irányításával 2015 tavaszára elkészült a három gyakorló gimnázium felújítási koncepciója. A három intézmény teljes körű felújításához a tervek szerint 7 milliárd Ft-ra van szükség, ezen belül a Radnóti műemléki felújításának költsége 2,76 milliárd Ft. Fontos tudni, hogy a három épület közül csak a Radnóti épülete műemlék, Budapest meghatározó jelentőségű zsidó kultúrtörténeti emléke. Az iskola Lajta Béla tervei alapján a Pesti Izraelita Hitközség Gimnáziumaként épült teljes egészében a hazai zsidóság közadakozásából. A felújítás legnagyobb tétele a mezopotámiai és héber motívumokat idéző tégl- és műkő-ornamentikájú homlokzat helyreállítása. A belső terek közül lehetőség szerint sor kerül a díszterem (az egykori imaterem) és az I. emeleti tornaterem galériájának (jelenleg énekterem) és a tetőterasznak a rekonstrukciójára. A földszinti aulában állandó iskolatörténeti kiállítás állít majd emléket az egykori zsidó gimnáziumnak.

A koncepció a műemléki felújítás mellett természetesen a korszerű iskolával szemben támasztott követelményeket is figyelembe veszi. A tervek között szerepel az épület akadálymentesítése, az ebédlő korszerűsítése, közösségi terek kialakítása; az elektromos hálózat, a víz- és csatornarendszer, az előadótermek felújítása.

A nyári összefogás főszereplői: Mezey Barna, Ilan Mor, Zoboki Gábor, Molnár Katalin és Schiller Mariann

A koncepció kidolgozását követően az egyetem vezetésével, Dr. Mezey Barna rektorral, dr. Scheuer Gyula kancellárral közösen támogatókat keresünk annak érdekében, hogy a tervek valóra váljanak, a felújításhoz állami támogatást szerezzünk. Júliusban látogatást tett az iskolában őexcellenciája Ilan Mor, Izrael Állam magyarországi nagykövete, aki messzemenő támogatásáról biztosította az épület műemléki felújításáért tett erőfeszítéseket. 2016. augusztus 30-án fontos eseményre került sor a díszteremben. Dr. Mezey Barna rektor, dr. Molnár Katalin igazgató és dr. Heisler András elnök (MAZSIHISZ) meghívására a legfontosabb magyarországi zsidó szervezetek képviselői gyűltek össze, hogy közös nyilatkozatban kérjék a magyar kormány támogatását, a felújításhoz szükséges fedezet biztosítását.

Jelenleg bizakodva várjuk a jó hírt a támogatásról. Mindenesetre a tervezők már dolgoznak, zajlanak az előkészítési munkálatok. Egy teljes felújítás sok-sok nehézséggel jár, de nagyszerű lenne, ha végre méltó körülmények között dolgozhatnánk együtt: diákok, tanárok, tanítók, technikai és irodai dolgozók.

Az iskola dolgozói és tanulói 2016/2017

TANÁROK ÉS TANÍTOTT TÁRGYAIK, 2016–2017.

Albert Viktor v.t. ¹	kémia
Arató László v.t.	magyar
Balassa Lászlóné	tanító
Balázs Katalin v.t.	kémia
Bárth Balázs	történelem, matematika
Benyó Szabolcs	testnevelés
Berkiné Böhm Zsuzsa	testnevelés
Berta Anikó	angol
Boncz Dániel	biológia
Boruzs Barbara	ének
Csatár Katalin v.t.	matematika
Csekné Szabó Katalin	tanító
Dancz Péter v.t.	orosz, történelem
Dávid Anna v.t.	francia
Drozd Zsuzsa igh.	angol
Etédi Emőke v.t.	magyar
Fábián Márton v.t.	magyar
Farkas Gréta	szabadidő-szervező
Farkasházi Csilla	tanító
Fenyő D. György v.t.	magyar
Gózonné Adámy Anna	tanító
Gulyásné Pusztai Réka v.t.	angol
Győrffy Magdolna	tanító
Győri János v.t.	magyar
Hegyí Györgyné v.t.	matematika
Horváth Beáta v.t.	magyar, <i>média</i>
Ispánovity Márta v.t.	történelem
Iványiné Harró Ágota ig.h.	matematika

¹ A v.t. rövidítés vezetőtanárt jelent, a dőlt betű a vezetőtanársághoz kapcsolódó tárgyat mutatja. Náluk tanár szakos egyetemisták végzik rövidebb (15 órás) vagy hosszabb (14 hetes, úgynevezett rezidens) tanítási gyakorlatukat.

J. Tóth Judit v.t.	angol
Kertész Luca	magyar
Kornai Júlia v.t.	<i>matematika</i> , biológia
Köllő Júlia	könyvtáros
Köves Katalin	angol
Kropog Erzsébet v.t.	biológia
Kuruncziné dr. Kapcsándi Katalin v.t.	történelem, <i>német</i>
Láng György igh.	biológia
Lángné Erdős Katalin v.t.	angol, <i>francia</i>
Lengyel Zsuzsa	angol
Lenkovics Barnabásné	történelem
Lövey Éva v.t.	matematika
Ludmann Mihály	rajz, művészettörténet
Mándics Dezső v.t.	biológia
Marcsek Gábor	matematika
Markovics Tibor	fizika
Miklósy Katalin v.t.	angol
Molnár Anna	tanító
Molnár Katalin igazgató	biológia
Morvai Éva v.t.	matematika
Mozer Tamás v.t.	<i>magyar</i> , latin
Munkácsi Tamás	testnevelés
Nagy Albert	testnevelés
Nagy Piroska v.t.	<i>latin</i> , történelem
Návai Péter	történelem
Nyakas Tünde v.t.	francia
Pálinkó Antal Dániel	földrajz, biológia
Palócné Bársony Katalin	angol
Pap Anna	tanító
Pataki Henriette Éva	matematika
Patrik-Pirk Zsolt v.t.	angol
Paulovits Ferenc v.t.	kémia
Pupli Márton	történelem
Rosenzweigné Pejtsik Júlia v.t.	<i>francia</i> , latin
Rusz Anetta	testnevelés
Sarkadi-Nagy Szilvia	pszichológus
Schiller Mariann v.t.	<i>magyar</i> , angol
Schwarczkopfné Szűcs Éva	tanító
Solti István v.t.	német
Steller Gábor	matematika
Szabó Emese	angol
Szabó Katalin v.t.	ének
Szabóné Rudnai Zsuzsa	angol
Szalóki Dezső v.t.	fizika

Szarvas Szilvia	biológia, kémia
Szatmári Kálmán v.t.	informatika
Székely Ágnes v.t.	német
Szekeresné Nádudvary Ildikó v.t.	angol
Sziklai Gábor igh.	angol
Szőcs Máté	történelem
Tasnádi Ildikó	informatika
Toldy Emese	biológia, földrajz
Tomcsányi Péter v.t.	fizika
Tóth Erika v.t.	német
Török László	matematika, fizika
Törzsök Édua v.t.	magyar
Vad Szilvia	matematika, angol
Varga Szilvia	tanító
Vég Éva v.t.	<i>orosz, történelem</i>
Véryné Pákolitz Éva v.t.	angol
Vigh Katalin	gyógypedagógus
Weltner Mariann v.t.	angol
Zimmermann Henriette	testnevelés
Zöld Péter	fizika

Távol lévők:

Dóra Judit (kézművesség) – GYES

Szarka Judit (latin) – GYES

OSZTÁLYOK,² OSZTÁLYFŐNÖKÖK, HELYETTESEK ÉS TANTERMEK – 2015–2016.

<i>osztály</i>	<i>osztályfőnök(ök)</i>	<i>helyettes</i>
1.	Győrffy Magdolna – Varga Szilvia	
2.	Farkasházi Csilla – Schwarczkopfné Szücs Éva	
3.	Csekné Szabó Katalin – Molnár Anna	
4.	Gózonné Adámy Anna – Balassa Lászlóné	
5.A	Berta Anikó	Lövey Éva
5.B	Gulyásné Pusztai Réka – Zöld Péter	
6.A	Palócné Bársony Katalin	Szalóki Dezső
6.B	Kornai Júlia	Pupli Márton
7.NY	Mándics Dezső	Pataki Henriette
7.A	Ispánovity Márta – Bárh Balázs	
7.B	Horváth Beáta	Hegyi Györgyné
7.C	Szőcs Máté	Vad Szilvia

² Az A és B osztályok a 8 évfolyamos képzésű osztályokat jelzik, az NY a nyelvi előkészítő évet, a C jelű osztályok a nyelvi előkészítő év utáni 6 évfolyamos képzést jelentik. (A 12.C majd a 13. nevű évfolyamon érettségizik. A 7.C, 8.C, 9.C és 10.C majd a 12. elnevezésű évfolyamon végeznek.)

<i>osztály</i>	<i>osztályfőnök(ök)</i>	<i>helyettes</i>
8.A	Arató László – Köves Katalin	
8.B	Vég Éva	Munkácsi Tamás
8.C	Paulovits Ferenc	Lengyel Zsuzsa
9.A	Fábián Márton	Szabó Emese
9.B	Patrik-Pirk Zsolt	Marcsek Gábor
9.C	Dancz Péter	Toldy Emese
10.A	Szekeresné Nádudvary Ildikó	
10.B	Berkiné Böhm Zsuzsanna – Győri János	
10.C	Schiller Mariann	
11.A	J. Tóth Judit	Steller Gábor
11.B	Sziklai Gábor	Fenyő D. György
12.A	Nagy Piroska – Markovits Tibor	
12.B	Török László – Törzsök Édua	
12.C	Kropog Erzsébet	Pálinkó Dániel
13.C	Mozer Tamás	Boncz Dániel

AZ ISKOLAI ÉLET MINDENNAPJAIT SEGÍTŐK

Bitter Béláné – takarító	Katona Dóra – iskolatitkár
Cserey Zsuzsanna – pedagógiai asszisztens/kézbesítő	Kesztyüs Lenke Andrea – takarító
Csík Csabáné – konyhai dolgozó	Kondor Judit – védőnő
Csík Simonné – konyhai dolgozó	Lakics Róbert Tibor – karbantartó
Darmos István Ferencné – takarító	Lázár Tibor Zsigmond – karbantartó
Dobrovicz Nándorné – takarító	Meleg Jánosné – gazdasági ügyintéző
Farkas Marianna – konyhai dolgozó	Murbán Renáta – iskolatitkár
Fazekas Jánosné – konyhai dolgozó	Serfőzőné Kesztyüs Ildikó Zita – laboráns
Fazekas László – portás	dr. Szende Krisztina – iskolaorvos
Gebei Rita – takarító	Szmolka Sándor – portás
Hamvainé Koszovszki Angelika – laboráns	Takács Dánielné – takarító
Hüvösvölgyi László Csaba – ügyvivő-szakértő	Takács Lászlóné – takarító
	Temesi András – rendszergazda

1. osztály

Andacs Ambrus
Bóhm Mihály Márton
Chu Huyen Natália
Czanik Dániel
Csáki Dániel
Csonka Sámuel
Deres Jázmin
Gács Borbála
Gárdonyi Kristóf
Gömöri Luca
Hoppál Hanga Zsuzsanna
Jancsó Dóra Johanna
Korinek-Végh Marcell Ferenc
Kovács Emma Lea
Kuluncsics Rozina Dóra
Lipcsei Gábor
Matskási Áron
Mohos János
Munkácsi Soma
Németh Júlia Mandula
Reszegi Dániel Ákos
Scheibner Adél
Scheibner Dániel
Schmelowszky Kira
Szabó Petra
Tóth-Tarnawa Botond
Török Szonja
Zakor Bercel

2. osztály

Bacscai Zorka
Barabás Lujza
Bundula Gáspár
Chogyelka András
Csóka Lidia Hanna
Debreczeny Berta Julianna
Drahos Johanna Zsuzsanna
Endrődy-Nagy Jázmin
Epres Márton Fülöp
Erdődi Noémi
Gudra Zsuzsanna Lilla
Honti Vilmos
Katona Sára Boglárka
Kováts-Megyesi Bori
Kőhegyi Lili
Novák Tünde Anna
Osztovics Benedek
Óvári Noel Martin
Szakolczai Áron
Széll Botond
Szentpéteri Zsolt
Szijj Zsigmond
Szilágyi Márton
Tarnai Réka
Temesvári Dávid
Valach Lili
Yamashita Áron

3. osztály

Aczél Milán
Ambrus Barnabás
Bandi Dávid
Bodor Sára Ilka
Chu Phuong Laura
Csáki Júlia
Dobos Léda
Do Hoang Anh Thu
Érdi Félix Vazul
Fazekas Rozália
Fodor Száva Dorka
Forman Ákos Sámuel
Gombai Marcell
Győrfi Balázs Bence
Hársfalvi Léna Luca
Kelemen Márton
Kovács Gergő Domokos
Kováts-Megyesi Botond
Kőhegyi Balázs
Lakner Hanna Rozália
Major Éva
Marx Júlia Réka
Mohos Zsigmond
Puskás Míra
Szabados Benedek
Szabó Amira Krisztina
Szokolai Lili
Tarr Dénes
Turós Eszter
Verebes Marcell Márk

4. osztály

Acsády Júlia
Beer Balázs
Bohos Marcell
Bui Hoa Lan
Garamvári Marcell Ákos
Gedeon Máté
Gömöri Bertalan
Hain Li Lan
Horváth Léna
Kiss Károly Lajos
Kókai Emma
Kónya Eszter
Kovács Kamilla
Kovács Karád Zoltán
Luu Hoang Kim Anh
Matskási Péter
Nguyen Hanna
Nguyen Kim Dorka
Ökrös Huba
Répás Dávid Bence
Stefáni Boldizsár Mihály
Szabó Anna
Szabó Patrik
Szalay Nóra Ágota
Szentpéteri Marcell
Vajda Eszter Zita
Vajda Noémi Rita
Várszegi Sára Maja

5.A osztály

Balogh Dominik Bence
Berencei Zsolt
Bobvos Virág
Bolyós Barbara
Czakó Csenger
Csapó Áron Soma
Demetrovics Benjamin
Dobránsky Noémi
Erdős Dávid
Fejes Bálint Ernő
Ferencz Péter
Gadányi Boldizsár
Halász Lili Anna
Káldi Zita
Knuth Sára
Ladányi Bálint
Lehmann Milán
Mach Igor
Mátyij György Vladimir
Molnár Vince Pál
Moser Anna Berta
Nádai Lóránt
Osztovits Lili
Palugyai Sára
Pap Tamás
Sárváry Márton
Schwarczkopf Marcell
Shemesh Anna
Szabó Ádám Gergely
Száday Krisztina Judit
Székely Léna
Sziklai Anna
Szilassi Bálint Sámuel
Tarr Zalán
Virág Nóra
Zakor Zóra

5.B osztály

Bárd András
Bodor Péter Bendegúz
Csuha Miklós
Djuric Alexander Patrik
Erdős Áron
Farkas Balázs Kristóf
Ferencz Ádám
Font Hanna
Földenyi Kristóf Marcell
Fülöp Péter Benjámin
Gudra Georgina Anna
Hajdu Aliz
Herskovits Gábor
Hiezl Zsófia
Jakab Áron
Kaposi András
Kis Vivien
Kovács Konrád
Kővári Sára
Kuba Nikoletta
Maly Benedek Álmos
Mohos Ilona
Pásztor-Turák Marcell
Peller Natália
Révész Vilmos
Schenk Flóra Emma
Sudár Bence
Szekeres Panna
Takács Fanni
Tarján Péter
Urkom Teodóra
Vajda Ádám
Varga Lilla Sára
Vinnay Dóra
Wrobel Katinka Anna
Zelenyánszky Janka

6.A osztály

Bartos Laura Anna
Bui Kevin
Csendes Luca
Csima Tekla
Dianovszky Zalán
Dobos Áron
Fodor Hédi Virág
Font Olivér
Fritsch Zsuzsanna Lilla
Gáspár András
Hadházi-Borsos Máttyás
Hegy Tamás
Horváth Hanna Szabrina
Hulman Tamara Virág
Kopper Borsa
Kósa Kitty Lilla
Kósa Tamás Norbert
Köbli Vince
Mózer János
Munkácsi Sára
Nguyen Dániel Cuong
Rónai Bendegúz
Sándor Zsófia
Schlachtovszky Liza
Szabó Artúr
Szalay Áron Balázs
Széll Kata
Szeszler Ábel
Szeszlér Benjámin
Szombat Nándor
Takács Ágota
Takács Lili
Vághy Lőrinc Bertalan
Várszegi Vince Emil
Verő Mirkó
Volk János
Wagner Máttyás Máté

6.B osztály

Alföldi Anna Lujza
Almás Bendegúz
Andacs Boldizsár Emil
Aradi Júlia
Bereczki Levente Zoltán
Berényi Sámuel
Bohos Lilla
Bukta Balázs Gábor
Czvikovszky György
Dóczi Réka
Fehér Ajsa Petra
Fülöp Eszter
Gedeon Sára
Gönczi Álmos
Gróf Hanna
Gulyás Richard Leonardo
Gyekiczki Márton Noé
Kádas Máté
Kocsis Levente Vajk
Kónya Zsófia
Kovács Benedek Imre
Kuluncsics Bíbor Borbála
Orbán László Balázs
Orvos-Nagy Hanna
Ökrös Olivér
Pálffy Fatime
Pankucsi Anna
Paulovits Szabolcs
Rátonyi Dániel
Selényi Tamás György
Simon Júlia Réka
Szeszlér Áron
Szücs-Szuper Milán
Tóth Rebeka
Tumbász Noel
Világi Áron
Világi Dávid
Vrabély Ria Kata

7.A osztály

Acsády Zsófia
Balaton Gergő
Bartal Csenge
Beer Dominik
Békási Zsolt
Birtalan Zsuzsanna
Boór András
Bőhm Dániel Jakab
Cernov Noa Sára
Csányi Melinda
Eperjesi Róza
Érseki Áron
Földi Tamás
Gonda Zsófia
Gyöngyösi Ákos
Herskovits Dávid
Horváth Flóra Janka
Kádár Vera Eszter
Kiss Jázmin Zsuzsanna
Kozma Réka Anita
Lendvay Gergely János
Máthé Kristóf
Mohos Tibor
Nguyen Hoang Hai
Novák Domonkos
Nwokeji Celine Emília
Ómolnár Nelli Nella
Phan Viet Dung
Száday Gergely József
Szijj Zina Róza
Ványi András Benjámin
Varga Bence Martin
Wittich Anna
Wunderlich Ábris Devecser
Zsíros Anna

7.B osztály

Borza Borbála
Czakó Bence
Darvas Ágoston Erik
Deres Johanna
Erdei Hanna
Farkas Izabella Fruzsina
Golden Dorka
Halmai Anna Laura
Hársfalvi Máté
Hernyes Botond
Horváth Milán
Izsó András Márk
Jagos Péter
Kovács Péter Barnabás
Lazur Zsófia
Matei Simon Marcell
Nagy Hanna Zsófia
Nemes Domonkos Sándor
Németh Anikó
Pásztor Bianka Dóra
Pataki Lili
Paulovits Barnabás
Rajnai Júlia
Reviczky Tamás
Sólyom Barna
Szabó Patrik
Széwald Márton József
Sziklai Nóra
Taylor Sol Nadia Alina
Tran Thu Ha
Vajda Hanna Klára
Varga Norbert
Weisz Péter
Zakor Zsombor
Zelenyánszky Lőrinc

7.C osztály

Bach Ágoston
Balaton Botond
Bartal Dávid
Bodgál Andor Károly
Demetrovics Marcell János
Dénes Gergely
Fatsar Sára Dorottya
Földvári Lea Virág
Földvári Lilla Noémi
Gőgh Vince Balázs
Hutka Lili Mandula
Juhász Zsombor
Kerékgyártó Márton
Kinyó Kolos
Kovácsy Barnabás
Kőrösi Luca
Krénusz Márton
Lénárt Dániel
Márton Péter
Máté Sámuel
Nguyen Le Huyen Anh
Papp Júlia Gréta
Perger Ilma Luca
Pintér Szilveszter
Pokol Sára
Rózsa Valéria Liliróza
Scholcz Balázs Bertalan
Szegő Márton
Székely Kata
Tamás Boglárka
Timár Judit Éva
Tóth Dorottya Berta
Vajda Noémi
Valachi Samu
Varga Szonja
Wintsche Gáspár Boldizsár

7.Ny osztály

Artner László
Balogh Eszter
Balogh-Gönde Bence
Bihary Bálint Ambrus
Borsukovszki Márton
Bozóki Bálint
Csapó Adél Zsófia
Dosztár Boglárka
Erdős Bence Gábor
Haraszti Róza
Horváth-Akasztai Boldizsár
Horváth Soma
Hudák Dóra
Hunyady Dániel Dávid
Jobbágy Patrik
Kállai Péter
Kárpáti Ákos
Kercsó-Molnár Anita
Killik László
Kozák-Sólyom Bónis
Kozári Norman
László Anna
Margitics László
Mikóczi Bálint Péter
Mudrák Bence József
Pápay Benedek
Péterfy Rebeka
Pintér Levente
Pokol Bori
Racsó Gergő Áron
Ring Máté
Samu Zsófia
Sápi Kata
Soós Benedek
Varga Gréta
Vincze Dimitrij

8.A osztály

Demetrovics Hanna
Drahos Botond Bendegúz
Elek Péter
Fóti Neszta
Gasparics Kata
Gazdag-Győri Zétény
Gedeon Anna
Gedeon Áron
Gróf Anna Anita
Hain Son Anh
Halász Marcell Dávid
Hamar Norbert
Hevesi Zoltán Máté
Kéki Szonja
Killin Beáta
Komáromi Krisztina Panna
Kórodi Kristóf
Leiner Gergő
Le Viet Dung
Mozer Jolán
Nádori Jakab
Nagymengyi Réka Lili
Neuhauser Lilla Zsuzsanna
Nguyen Hai Anh
Nguyen Mi Lan
Olay Hanna Noémi
Pintér Barnabás
Reisinger Csenge
Ringwald Anna
Sebők Natasa
Sipos Borbála
Surányi Gábor Márk
Szabó Gyula Máté
Szentgyörgyi András
Urbán Luca
Zsíros Tibor Márk

8.B osztály

Bálint Martin Attila
Bejczy Veronika Hanna
Belényesi Bernadett Anna
Berek András
Csefkó-Kis Veronika
Derényi Róbert
Dóczi Maja
Dömötör Hanna
Erbszt Dávid
Fauszt Klára
Fritsch László Erik
Gidály Hanna
Gödöny Krisztián
Győrfi Bálint Zsolt
Hulman Tímea Katalin
Jurenka Csenge Lili
Kelemen Réka
Keleti Domonkos
Kovács Boldizsár
Máthé Ferenc
Nagy Kristóf Csanád
Nagy Tímea
Német Konrád
Nguyen Eszter
Nguyen Phan Binh
Nguyen Zsófia
Prokics Hanna Luca
Rajkó Kata Eszter
Sáránszki Anna Éva
Schlachtovszky Bora
Schön Márk Attila
Szilágyi Marcell
Turi Hanna Alma
Várkonyi Zalán Vilmos
Vítai Simon

8.C osztály

Almási Anna Dóra
Balázs Frigyes Péter
Borsukovszki Mirkó
Calis Stephano Mihály
Dömötör Máté
Fábián Rózsa Boróka
Fenes Lilla
Hrivnák András Márk
Karumidze Anna
Kis Levente
Kiss Ráhel Csenge
Koncz Gergő
Kövé Blanka
Májer Zsófia
Molnár Júlia
Nagy Gábor Olivér
Nagy Zita Olívia
Páczai Milán Zoltán
Páczai Panna
Papp Balázs
Papp Gábor Bence

Pozsgay Domonkos
Racskó Bence Barnabás
Schnábel Gergely
Simmelweis Dániel
Serf Júlia Lili
Silling Dániel
Szinai Hanna Helena
Tallósi Vivien
Tasi Janka
Teleki Borbála
Tihanyi Sára Zsófia
Turi Gergely
Ujházy Noémi Mária
Vizkeleti Anna

A világ tetején...

9.A osztály

Bitter Hanna Linda
Bukta Ádám Imre
Csébfalvi Fruzsina
Fejér Anna Júlia
Gózon Márk
Horváth Levente
Kaló Zsófia Dóra
Kapsa Marcell
Köbli Anna
Kötő Bence
Kuklis Hanna
Le Thanh Son
Máté Réka Dorottya
Máthé Kristóf Attila
Nádai Hanga
Nádasdy Anna
Nagy Domonkos
Nagy Milán Dávid
Nguyen Florence
Nguyen Zsófia Ly
Noszko Tamás Kristóf
Patkós Anna Sára
Reisz Balázs Dávid
Shemesh Sára
Sólymos Dóra
Széles Borbála
Szojka Tamás Benedek
Taál Zsófia Nelli
Tiborczi Péter
Urbán Marcell
Vamper Laura Dea
Yao Yu He

9.B osztály

Bazsányi Simon
Diczházi András
Do Hoang Anh
Farkasházi Levente
Fazekas Dániel István
Földes András Ottó
Hatfaludi Péter
Jándi Margit Angéla
Johácz Krisztina
Karakas Benedek Kelton
Kincses Flóra
Kiszely Anna Eszter
Kohári Laura Kamilla
Kovács Kitti Virág
Lukács Réka
Maczik Laura Míra
Mayer Lili Georgina
Novák Benedek Bálint
Rátkai Roxána
Rátonyi Anna
Reszegi Márton József
Révész Zsuzsanna
Sebestyén Gábor Botond
Stribik András
Sugár Bence
Szabó Bendegúz
Szarvas Balázs
Széplaki Anna
Sziklai András
Timár Ármin
Tóth Dóra Fanni
Trencsényi Panna Sára
Urbán Tamás Etele
Wolf Sára
Zsiros Máté

9.C osztály

Abonyi Kíra
Bánhidi Laura
Béres Máté Barnabás
Borsi Anna
Buzafalvi Dénes
Csatári Lilla
Csengery Bernát András
Csóka Milán Benedek
Do Quang Trí
Fatsar Ágoston Máté
Fekete Márk
Gőgh Lili Anna
Győrbíró Kata
Győri Jonatán Kevin
Kovács Eszter Margit
Kovács Gergely Domonkos
Kováts Simon
Lovász Vince Mór
Misley Zoltán Miklós
Nagy Kamilla Nina
Nguyen Anh Minh
Nguyen Duc Viet
Örkény Bence
Siegenthaler Peter Vincent
Simon Zsófia Lilla
Surányi Tibor Máté
Szabó Julianna Flóra
Szabó Sámuel
Szentirmai Ákos
Tímár Anna Eszter
Tordai Dorottya
Veczel Máté
Vereckei Péter
Virág Liza Anna
Vizi Laura
Vlasits Eszter

10.A osztály

Aszenov Bogdán Péter
Balla Olivér
Barczi Milán
Belai Alex
Demők Dóra
Domokos Dalibor Bertalan
Fuchs Gábor
Gáspár Miksa
Gintli Fruzsina Anna
Gróf Júlia Borbála
Hajdu Márton
Halmai Kristóf Máté
Jászonyi Jára Judit
Kalocsai Kornél Viktor
Kántor Csenge
Kollár Kristóf
Kubik Emese
Ligeti Márton
Magyar Balázs
Majtényi Máté
Nemes Anna Zsófia
Oláh Levente
Ördög Domonkos
Pákozdi Kinga
Polovitzer Bence
Sipos Kornél
Solt Eszter
Szabó Balázs
Szakács Eszter
Tószegi Ádám
Vajda Máté
Varga Zsanett Lili

10.B osztály

Bejczy Péter
Benyovszki Lili Anna
Berek Sára
Bundula Klára
Gróf Dávid
Hevesi Márton Benedek
Holocsi Masa Sára
Jánosi Máté Attila
Jékely Boldizsár Lajos
J. Tóth Edit
Katona Kata
Kerényi Péter
Király Márton
Králik Miklós András
Loyola Elio
Markovits Tamás István
Maróti Zsombor
Martincsek Marietta Lilla
Máté Jakab Alajos
Mózer József
Nagy András Márton
Nagy Veronika
Németh Marcell
Papp Borbála
Patrik-Pirk Domonkos
Reviczky Marcell
Schein Adél
Száday Boglárka Terézia
Szücs Leó Szilárd
Tóth Fruzsina Kitty
Tóth Viktória
Urbancsek Balázs Bence
Vadász Adorján
Vitai Kitty
Weisz Csaba

10.C osztály

Asbóth Hanna Ágota
Bender Jonathan Andrzej
Bérczy Dorottya
Csonka Zsolt
Csörsz Anna Réka
Demeter Tamás
Fábián Anna
Fori Dániel
Gerencsér Dorottya
Hajnal Borbála
Iván Károly
Kelényi Bálint
Kerekes Anita Zoé
Kocsis Barnabás
Kövér Bence
Lavró Péter András
Lucza Mátyás
Markella Adél
Márton Áron
Mázás Fruzsina Hóvirág
Miró Anna Dorka
Molnár Zsófia Helka
Nguyen Hong Chiminh
Novák Bálint Huba
Nyikos Márton Gergely
Oláh Flóra
Osváth Eszter
Pór Dániel Endre
Sápi Lili
Simon Zsófia Zoé
Stevens Dániel Jonathán
Szabó Borbála Sára
Szénásy Zsófia
Tasi Vince
Tóth Kristóf Gábor
Trencséni Sára Réka
Valent Veronika
Vizkeleti Péter

11.A osztály

Almási-Kecskés Konrád Gusztáv
Bajomi Eszter
Bakó Lili Anna
Balla Szabolcs
Bende Mátyás
Berthold Ákos
Brooker Williams Joshua
Farkas Benedek
Fóti Adorján
Gazdag-Győri Zsombor
Hardi Noémi Alexandra
Hunya Ágoston Balázs
Jordán Bibiána
Kálmán Zétény Balázs
Killin Attila
Klein Ambrus István
Kocsis Simon
Kórodi Balázs
Krátky Anett Fanni
Lajti Renáta
Marossy Aliz
Nagy Kristóf
Rács Lili Sára
Rapp Vera Emma
Schuller Dóra Lili
Simmelweis Marcell
Szabó Rozina Eszter
Szalai Dorottya Klára
Széll Orsolya
Tarnai Zsófia Eszter
Tran Thanh Binh
Ujlaki Anna
Vaczulin Márton Bernát
Vadász Adél
Várkonyi Kornél
Végh Eszter

11.B osztály

Aranyosy Blanka
Benczik Judit
Berényi Péter
Bogdán Gergő
Burlacu Péter Dániel
Doan Thi Trang Thanh
Dúzs Beatrix
Ecseki Andor Áron
Fórizs Virág Ilona
Fölsz Orsolya
Gaál Adrián
Halász Minka Eszter
Karakas Kolina Zorka
Kelemen Péter Dominik
Kiss Kocsárd Benedek
Kocsis Bálint
Kurdi Barnabás
Lakner Virág Eszter
László Júlia
Lipcsei Bence
Molnár Lázár Benjámin
Murin Dániel
Nagy Iván László
Nguyen Duc Dániel
Nguyen Ha Anh
Ormay Mihály Tamás
Porubcsánszki Bence
Salga Nóra
Smátrola Eszter
Stabb Hannah Natalie
Széles Márk
Szilágyi Lili Zsófia
Taál Dávid Kornél
Török Emma
Van Der Lek Lilla

12.A osztály

Bartos Marcell Ákos
Beke Sámuel
Bende Márton
Csortos Csaba Zoltán
Duli Ákos
Ehreth Réka
Farkasházi Zsanett
Földi Sándor
Gerlei Péter Dávid
Grandpierre Nimród
Grossman Gréta Piroska
Háberman Dávid
Hajdu Henrietta
Hajnal Natália Abigél
Honti Kristóf
Hunyady Márton
Ijjas Katalin
J. Tóth Tamás
Kollár Márk Krisztián
Koós István
Li Jessica Amy
Maczik Dominik Martin
Nagy Anasztázia
Nguyen Hai Phuong Anh
Nguyen Hoang Nam
Panyi Róbert
Peisz Balázs
Rajkó Bence Zoltán
Schultz Nóra
Szalai Zsuzsanna Laura
Temesvári Bence
Tóth Petra Réka
Végh Alfonsz
Vincze Balázs

12.B osztály

Antal Virág
Biró Adrienn
Biró Danijar Áron
Bozsik Laura Anna
Chen Meng Jia
Czeller Flóra
Darvas Kristóf Márk
Eszterhás Tamara Petra
Gulyás Mihály Barnabás
Hadarics Eszter
Hajós Alíz
Kiss Gergely
Kovács Tímea
Kullai Ádám Balázs
Kürti Balázs Ábel
Mándoki László
Mernyei Péter
Mézes Marcell Ádám
Nagy Eszter Judit
Német Ákos
Nguyen Hai Yen
Nguyen Thuy An
Parragi Bálint Márk
Petrik Flóra
Rajnai Zsuzsanna
Somogyi Flóra Borbála
Stadler Benedek
Szabó Barbara Lúcia
Szabó Dénes Ferenc
Ta Dieu My
Tardos Tamás Gergő
Tran Bach Khoa
Winkler Soma

12.C osztály

Alexandrov Dániel
Bakó Dorottya
Barczy Ákos
Bátki Benedek
Both Márton Benedek
Czirják Dominik
Gyümölcsös Gergely János
Kardos Zsolt
Kepes Kata Mária
Kuklis Vanda
Lantos Lili
Lawson Adrienn Hai-Binh
Mándoki Csilla
Mészáros Bálint
Molnár Adrián Márk
Moró Márton
Nemes Borbála Dorottya
Nguyen Hoang Thu Van
Nguyen Nam Son
Orbán Marcell Dániel
Pethő András Márk
Pordán Domonkos
Reseterics Dávid András
Schrödl Balázs
Soós Hanna Mirtill
Szabó Sára
Szabó Vivien
Székely Cili
Szentpáli-Gavallér Csaba
Szűcs Ádám
Tajthy Anna Mandula
Vári Dorottya Katalin
Virág Anna Zsófia
Závecz Ferenc Dániel

13.C osztály

Almássy Anna Mirtill
Benke Bálint
Besztercey Soma Pál
Bui Phuong Thao
Endrey Mátyás György
Gonda Viktória
Gózon Marcell
Gräff Ádám Tamás
Hammer Vilmos Iván
Héder Lidia
Herczeg Richárd Dániel
Hernyes Soma
Huszár Balázs Vidor
Kálóczi Klaudia
Kasza Árpási Miksa
Katona Zsófia
Konecsni Kristóf
Koppány Csenge
Kovács Daniel
Kukolya Blanka
Martonosi Marcell
Máth Beáta Virág
Mizsei Berta Júlia
Móray Gergely Richárd
Nguyen Thuy My
Pál Boldizsár
Rokolya Kornél
Spitzer Milán
Szabados Nikolett
Szabó Ábel Márton
Szabó Domonkos
Széll Adrienn
Szepes Krisztina
Tordai Gergely
Udvarvölgyi András
Várterész Réka Emese
Zana Flóra

2016-ban végzett 12.A

osztályfőnök: *Lövey Éva*
helyettese: *Szabó Katalin*

Ambrus Kornél
Asbóth András
Bakos Bendegúz
Bakos Noémi
Békési Anna
Bernát Borbála
Butkai Fruzsina
Csobánczy Tekla Teodóra
Csomor Marcell
Diczházi Rita
Eisenmann Gergely Márk
Fejes Botond Benjámin
Ferenczi Luca Sára
Forman Balázs Attila
Fölsz Hanna
Galicza Dorina
Gáspár Zsófia
Ha Anh Vu
Huiber Vencel
Jakab Zoltán
Kassai Mirtill
Králik Olívia Neysi
Liptai Gábor

Luu Hoang Kim Ngan
Marossy Hanna
Molnár Milán Jeromos
Nguyen Hong Phuc
Nyerges Norbert André
Orosz Máté
Osváth Réka
Piovano Laura Katalin
Sós Dániel
Toroczka Dóra Fruzsina
Tóth Marcell

2016-ban végzett 12.B

osztályfőnök: *Láng György*

helyettese: *Zimmermann Henriette*

Baksa Barnabás
Bene Márton
Bundula Sára
Dely Boglárka Emese
Dénes Bence Dániel
Fülöp Máté
Gerőcz Emőke Zsanett
Gulyás Barnabás Gergely
Gyenge Ákos Barnabás
Gyetvai Viktor
Hamp Anna Mila
Ispánovity Máté
Juhász Kornél
Kádár István
Kapsa Fanni
Károlyi Gellért Andor
Kiss Balázs Márton
Kubik Dániel
Méhész Erzsébet Zita
Nagy Máté

Nguyen Hai Yen
Nguyen Mai
Nguyen Shannon
Pomaházi Bálint
Porkoláb Gábor László
Pölcz Márton
Strábel Tamara Erzsébet
Svejda Anna Alexandra
Takács Anna Emese
Tamás Bálint
Tamaskovics Dániel
Vas Dávid
Vujovits András
Zimonyi Luca Villő

2016-ban végzett 13.C

osztályfőnök: *Fenyő D. György*
helyettese: *Morvai Éva*

Bartha Benedek András
Bitkover Roy
Do Tú Vy
Fogti Orsolya
Gara Ádám
Gelléri Pál Gáspár
Gerencsér Zsófia
Gózon Salamon Benjamin
Havasi Márton
Havasi Virág
Hegyí Nándor Dávid
Horváth Eszter Borbála
Jámbor Regina
Jinda Márton
Kovács Orsolya Nóra
Kubitsch Áron
Kukolya Kamilla
Lajtai Enikő
Lo Thanh Van
Mócsy Márk
Molnár Ábris Milán

Nagypál Rebeka
Radványi Ákos Péter
Singer Benjámin
Szatmári Kornélia Zsófia
Szokolai Péter
Takács Bence
Tóth Dorottya
Vári Tamás Gergely
Vidák Brigitta
Wikmon Balázs Dániel

A 12.A ballagási beszéde

Kedves Radnóti Miklós!

Nem írtam még neked levelet, de gondoltam, muszáj tudnod, hogy elneveztek rólad egy iskolát, aminek következtében melléknév is lettél, hiszen mindenki tudja, mit jelent az, hogy „radnóti”. Ebbe az iskolába járok én már 8 éve, alig hiszem el, hogy most vége van. Kezdődik a nagybetűs élet vagy mi, soha nem lesz semmi ilyen könnyű, búcsúztatjuk a legjobb éveinket; ezt mondja mindenki... De nem akarok ennyire előreszaladni, most nem ez a lényeg. Még akkor sem, ha két nap múlva kezdődik a magyarérettségi, és én még mindig nem tudom, hogy hol lakott Vörösmarty Mihály, és még rengeteg mást sem tudok, de ez most nem baj. Mert ha jobban belegondolok, annyi mindent megtanított ez az elmúlt 8 év...

Például tudom egy magyaróráról, hogy a nevelés sokkal de sokkal hatásosabb, ha a fához kötöm a gyereket, mint ha elásom a földbe; azt is tudom, hogy a muskátli az ugyebár nem boxzsák, ahogy azt is, hogy a Don Pepe Dunántúl nem hoz ki Révfülöpre Djarumot. Fejből tudom a büfé árait, és beletörődtem, hogy a nagytea most már 130 forint, pedig a zsebemben mindig pont 120 volt... Nekem a reggeli kávé felváltotta a *Can't stop*, az az összetéveszthetetlen techno szám, amely a 63-asból szűrődik ki. De ez egyáltalán nem különleges, sokat látott már az a terem... Látott repülő temperás tubusokat és széket, követhetetlen jegyzeteket a táblán, nagyszünetben countrypróbát, kukába dobott novellát és (7 évnyi várakozás után) még egy számtalanszor felfeszített számítógépszekrényt is.

Én pedig láttam az osztálytársaimat kukával a fejükön szaladgálni, fogkrémes arccal ébredni, osztályszínpadokon időtlenkedni, zenekarért rajongani, együtt grillezni és hamisan énekelni. És persze kinek többé, kinek kevésbé, de megvannak az emlékeink az osztálykirándulásokról: az első Füzérványról, ahol az égvilágon semmi nincs, és az utolsó Szelédről, ahol szintén nincs. Széplakalsóról, ahol a dinnye a szobában rohad, és belgacsokis fagy van, a medvesi medencéről, Erdélyről és a sóbarlangról, ahol falat nyaltunk, az esztergomi Beugrózásról és – mindenki legnagyobb sajnálatára – végül nem Sátorújaljahellyel zárjuk a sort.

Szót kell ejteni persze az osztály tanulmányairól is, mert ugyan ki felejtene el, hogy volt egy kémia iránt olyan lelkesen érdeklődő diák, aki úgy gondol-

ta, hogy a második emeleti folyosón robbantani jó ötlet. Az irodalomórai viták során pedig az derült ki, hogy csak akkor van egyetértés, ha Berzsenyiről van szó, minden mást vagy túlmagyarázunk vagy nem értünk. Nem fogjuk elfelejteni első osztályfőnökünket, Kati nénit sem, aki megtanította, hogy az énekóra legfontosabb célja a zenehallgatás, így sikerült velünk megszerettetnie a tantárgyát. Ha úgy tartotta kedvünk, akkor akár be is hozhattunk magunkkal egy csokor retket fél óra késés után. És persze kihagyhatatlanok megfigyeléseink a függvények merevségéről... Ha már matek, akkor pedig az első gondolatunk Éva néni, osztályfőnökünk és matektanárunk, akinek mainstream a tankönyv, ezért inkább tablettel tart órát. Ő az, aki sose haragszik ránk igazán, de mindig úgy tesz, csak aztán elneveti magát. Szintén jellemzőek rá a beszélások és a kakaós süti, amit minden karácsonyra megsütött, és ami hozzátartozik azokhoz a dolgokhoz, amelyek a legjobban fognak hiányozni. Utolsó osztályaként remélem, hogy számos maradandó élményt szereztünk neki, ahogy azt is, hogy ezek között több a jó, mint a rossz. Azzal, hogy elballagunk, legalább a pluszok helyét visszavehetik a kártyák...

Ez tehát a mi osztályunk, a 12.A, aki búcsúzik az iskolától és aki másfél hónap múlva belevág a legeslegjobb nyarába, és remélhetőleg nem viszi túlzásba a Topjoyt. Szeptembertől pedig kezdődik az egyetem, itthon vagy külföldön, mindegy is, hiszen az első osztálytalálkozón úgymint mindenki ott lesz a kapuvári vendéglátóipari egységben...

Kedves Radnóti, már csak egy valamit szeretnék kérni tőled: szurkolj nekünk hétfőtől!

Szeretettel: a 12.A osztály

A 12.B ballagási beszéde

Emlékszem, amikor ötödikben először bementem az osztályba, rögtön ki is fordultam sírva, mert nem ismertem senkit, és nagyon meg voltam ijedve. A folyosón anyukám vigasztalt. Megkérdeztem tőle: Visszamehetek? Ugye már nem látszik, hogy sírtam? Azt mondta, hogy nem. Azt hiszem, hazudott, mert mikor visszamentem, mindenki engem nézett szánakozva. Mind a harminchat ember, akivel az elkövetkező nyolc évet töltöttem. Nyolc évet. Életemnek közel felét. Az a harminchat ember, akikkel éppen ennek a nyolc évnek köszönhetően akarva-akaratlanul is annyi közös van bennünk, ami egy életre összeköt.

Mert a te álmos reggeleid az enyéme is voltak, s mert a te érettségi előtti nem alvásod az enyém is lesz.

Mert az én félelmem a kémiaóráról a tied is volt, s mert nemcsak te hitted azt, hogy a bioszfelelés lesz életed legnagyobb megpróbáltatása, hanem én is.

Mert nemcsak téged magázott Horváth tanárnő ötödikesen, hanem engem is, s mert nemcsak én dobtam ki valamit a hatvanötös ablakán reménykedve, hogy nem Szalóki tanár úr fejére esik, hanem te is.

Mert a te értetlen nézésed a folyosón labdázó ötödikesekre az enyém is, s mert te sem emlékszel, hogy egykor ezt mi is ugyanennyire élveztük. Legalábbis míg nem akadt fent a lámpákon a labda.

Mert nemcsak én voltam büszke, hogy van köztünk év diákja, producer, oktv-bajnok és egy zenekar, hanem te is.

Mert nemcsak én másztam két emeletet minden reggel, hanem te is (ha másért nem, hát csak megszokásból).

Mert nemcsak én cseréltem ki gátlástalanul a rossz székeket a padtársaméra, amíg nem figyelt, hanem te is, és mert igenis jó áprilisi tréfa lecipelni az egész osztálytermet az udvarra.

És mert mindannyian kellettünk ahhoz, hogy az osztálytáborban, ahol malacok közt zuhanyoztunk, és egy magtárban éjszakáztunk, együtt aludva ne fagyjunk mind halálra

És lehet, hogy azt mondod, hogy végig utáltad az iskolát, és hogy semmi nem fog hiányozni innen. Nem hiszem el. Nem hiszem el, hogy ez a hely, ahol nyolc évet töltöttél, nem marad meg beléd égve, minden porcikádban. Mondjuk a két emelet reggelente, ahol a lépcsőn az ammoniteszeket nézed a lábad alatt, a lépcsőfordulóknál meg magadat a vitrin üvegében. Vagy a

65-ös terem a sárga dobozával, ami már magában ébresztően hatott rád reggelente. És benne az ötödik óta nem változott dekoráció. Vagy a darabokra hulló padok, amelyekre még firkálni sem lehetett rendesen. Vagy az üveges tekintettel rád meredő kitömött állatok az első emelet folyosóján, majd a kanyar után az annál elevebb, neked rohangáló alsósok. Vagy a wc-papír hiánya. Vagy a kémiatermek jellegzetesen szúrós szaga. Vagy a tavasszal berepülő nagy bogarak a hatvanötösben, amelyek akár 45 percen keresztül le tudták kötni a figyelmed. Vagy Sári tüsszentése. Vagy a piros foltok a terem előtti folyosó plafonján, amiről máig nem tudnád megmondani, micsoda.

Mindez nem múlik el. Nem múlhat el nyomtalanul. Velünk lesz, bármelyik ország bármelyik egyetemén ülünk majd, és bárhol és bármit dolgozzunk, mi valahogy mindig ide is fogunk tartozni.

És még valami. Hogy köszönjük. Köszönjük a szeretetét, türelmét és segítségét azoknak, akik lehetővé tették, hogy eljussunk idáig. Mindenekelőtt köszönjük tanárainknak, és leginkább osztályfőnökünknek, aki megtalált és kiválasztott minket, és igazi közösséget épített egy csapat gyerekből, belőlünk. Aki gondoskodó figyelmével, nyíltságával és őszinteségével megtanított minket is egymás érzéseire figyelni. És aki figyelt minket, minden rezdülésünket és észrevette, ha baj van. Aki előtt jobban szégyelltük magunkat, ha valami rosszat csináltunk, mint a saját szüleink előtt. Akinek ugyan összetörtük a rólunk alkotott rózsaszín képét, de aki előtt talán nem feketítettük be magunkat véglegesen. És ugyanígy hálásak vagyunk a szüleinknek, akik megküzdöttek velünk minden reggel, hogy beérjünk az iskolába, akik örültek a jegyeinknek, és csillogó szemmel nézték végig a közepesen vagy éppen rosszul sikerült előadásainkat az osztályszínpadok fesztiválján, a szalagavatós botladozásainkat, és nem győznek még most is napról napra erőt és kitartást adagolni nekünk.

Jó lesz elmenni. Nehéz lesz elmenni. De ilyen tétova minden indulás, amely egy új, izgalmas világba vezet. És sokkal könnyebb lesz azzal a tudással, amelyet kaptunk. Köszönjük. Reméljük, mi is tovább adhatjuk.

Az OKTV döntő fordulójába jutottak 2015/16.

- SCHULTZ NÓRA a 11.A osztályból, a Fazekas Gimnázium vendégtanulójaként a filozófia OKTV-n 2. helyezést ért el.
- BARTHA BENEDEK ANDRÁS a 13.C osztályból, Rosenzweigné Pejtsik Júlia tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 3. helyezést ért el.
- KÁDÁR ISTVÁN a 12.B osztályból, Gulyás János és Szalóki Dezső tanítványaként a fizika OKTV I. kategóriájában 3. helyezést ért el.
- SZOKOLAI PÉTER a 13.C osztályból, Palócné Bársony Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV II. kategóriájában 4. helyezést ért el.
- CSOBÁNCZY TEKLA TEODÓRA a 12.A osztályból, Vég Éva tanítványaként az orosz nyelv OKTV-n 5. helyezést ért el.
- FÖLSZ HANNA a 12.A osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 6. helyezést ért el.
- KÁDÁR ISTVÁN a 12.B osztályból, Albert Viktor, Paulovits Ferenc és Berek László tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 6. helyezést ért el.
- ROKOLYA KORNÉL a 12.C osztályból, Török László és Szalóki Dezső tanítványaként a fizika OKTV I. kategóriájában 7. helyezést ért el.
- ENDREY MÁTYÁS GYÖRGY a 12.C osztályból, Mozer Tamás és Schiller Mariann tanítványaként a magyar nyelv OKTV-n 8. helyezést ért el.
- MIZSEI BERTA JÚLIA a 12.C osztályból, Patrik-Pirk Zsolt tanítványaként az angol nyelv OKTV II. kategóriájában 8. helyezést ért el.
- STADLER BENEDEK a 11.B osztályból, Balázs Katalin tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 10. helyezést ért el.
- JUHÁSZ KORNÉL a 12.B osztályból, Miklósy Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 11. helyezést ért el.
- KÁDÁR ISTVÁN a 12.B osztályból, Schubert Mihály tanítványaként a matematika OKTV II. kategóriájában 11. helyezést ért el.
- KOÓS ISTVÁN a 11.A osztályból, a Fazekas Gimnázium vendégtanulójaként a filozófia OKTV-n 12. helyezést ért el.
- TAMÁS BÁLINT a 12.B osztályból, Albert Viktor, Balázs Katalin és Berek László tanítványaként a kémia OKTV II. kategóriájában 12. helyezést ért el.
- LUU HOANG KIM NGAN a 12.A osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 13. helyezést ért el.
- FÖLSZ HANNA a 12.A osztályból, Rosenzweigné Pejtsik Júlia tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 15. helyezést ért el.

ZIMONYI LUCA VILLÓ a 12.B osztályból, a Fazekas Gimnázium vendégtanulójaként a filozófia OKTV-n 16. helyezést ért el.

DICZHÁZI RITA a 12.A osztályból, Pállinkó Dániel és Láng György tanítványaként a biológia OKTV I. kategóriájában 17. helyezést ért el.

GYENGE ÁKOS BARNABÁS a 12.B osztályból, Dávid Annas tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 19. helyezést ért el.

MERNYEI PÉTER a 11.B osztályból, Véryné Pákolitz Éva tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 19. helyezést ért el.

GYETVAI VIKTOR a 12.B osztályból, Dávid Anna tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 20. helyezést ért el.

GRÁFF ÁDÁM TAMÁS a 12.C osztályból, Balázs Katalin tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 21. helyezést ért el.

MERNYEI PÉTER a 11.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a matematika OKTV II. kategóriájában 21. helyezést ért el.

PARRAGI BÁLINT MÁRK a 11.B osztályból, Törzsök Édua tanítványaként a magyar nyelv OKTV-n 21. helyezést ért el.

BAKOS BENDEGÚZ a 12.A osztályból, Fenyő D.György tanítványaként a magyar nyelv OKTV-n 22. helyezést ért el.

EHRETH RÉKA a 11.A osztályból, Nagy Piroska tanítványaként a latin nyelv OKTV-n 22. helyezést ért el.

GYENGE ÁKOS BARNABÁS a 12.B osztályból, Szalóki Dezső és Gulyás János tanítványaként a fizika OKTV II. kategóriájában 22. helyezést ért el.

LUU HOANG KIM NGAN a 12.A osztályból, Albert Viktor tanítványaként a kémia OKTV II. kategóriájában 22. helyezést ért el.

HORVÁTH ESZTER BORBÁLA a 13.C osztályból, Dávid Anna tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 26. helyezést ért el.

KATONA ZSÓFIA a 12.C osztályból, Patrik-Pirk Zsolt tanítványaként az angol nyelv OKTV II. kategóriájában 26. helyezést ért el.

TÓTH DOROTTYA a 13.C osztályból, Fenyő D.György tanítványaként a magyar irodalom OKTV-n 27. helyezést ért el.

MÁNDOKI LÁSZLÓ a 11.B osztályból, Balázs Katalin tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 30. helyezést ért el.

ZIMONYI LUCA VILLÓ a 12.B osztályból, Dávid Anna tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 30. helyezést ért el.

TARDOS TAMÁS GERGŐ a 11.B osztályból, Molnár Katalin és Mándics Dezső tanítványaként a biológia OKTV II. kategóriájában 32. helyezést ért el.

KULLAI ÁDÁM BALÁZS a 11.B osztályból, Véryné Pákolitz Éva tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 35. helyezést ért el.

LUU HOANG KIM NGAN a 12.A osztályból, Mándics Dezső tanítványaként a biológia OKTV II. kategóriájában 40. helyezést ért el.

TRAN BACH KHOA a 11.B osztályból, Szabó András tanítványaként az informatika OKTV II. kategóriájában 42. helyezést ért el.

Egyéb országos versenyeredmények 2015/16.

Bátaszéki matematikaversenyen

GUDRA GEORGINA ANNA a 4. osztályból, Pap Anna tanítványaként 1.,
SCHWARCZKOPF MARCELL a 4. osztályból, Győrffy Magdolna tanítványaként 2.,
FARKAS IZABELLA FRUZSINA a 6.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 3.,
HORVÁTH HANNA SZABRINA az 5.A osztályból, Iványiné Harró Ágota tanítványaként 3.,
FÖLDES ANDRÁS OTTÓ a 8.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 4.,
NAGY HANNA ZSÓFIA a 6.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 4.,
SÁNDOR ZSÓFIA az 5.A osztályból, Iványiné Harró Ágota tanítványaként 6.,
NGUYEN BICH DIEP a 7.B osztályból, Bárh Balázs tanítványaként 8.,
LAZUR ZSÓFIA a 6.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 9.,
VILÁGI ÁRON az 5.B osztályból, Schubert Mihály és Kornai Júlia tanítványaként 10. helyezést ért el.

OÁTV-n angol nyelvből

BÁNHIDI LAURA a 8.C osztályból, Miklósy Katalin tanítványaként 1.,
FÖLDES ANDRÁS OTTÓ a 8.B osztályból, Patrik-Pirk Zsolt tanítványaként 2.,
BÁLINT MARTIN ATTILA a 7.B osztályból, Lengyel Zsuzsa tanítványaként 3.,
KOHÁRI LAURA KAMILLA a 8.B osztályból, Patrik-Pirk Zsolt tanítványaként 22.,
KOMÁROMI KRISZTINA PANNA a 7.A osztályból, Köves Katalin tanítványaként 22. helyezést ért el.

Öveges József fizikaversenyen

ORBÁN MARCELL DÁNIEL a 11.C osztályból, Tomcsányi Péter tanítványaként 9. helyezést ért el.

Mikola Sándor fizikaversenyen

KOC SIS BÁLINT a 10.B osztályból, Tomcsányi Péter tanítványaként 15.,
CSONKA ZSOLT a 9.C osztályból, Gulyás János tanítványaként 40. helyezést ért el.

Hevesy kémiaaversenyen

NGUYEN BICH DIEP a 7.B osztályból, Balázs Katalin tanítványaként 2. helyezést ért el.

Arany János irodalomversenyen

GINTLI FRUzsINA a 9.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként ezüst,
NEMES ANNA ZSÓFIA a 9.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként ezüst,
PAPP BORBÁLA a 9.B osztályból, Győri János tanítványaként ezüst diplomát
kapott.

Janikovszky Éva meseíró pályázaton

VILÁGI DÁVID az 5.B osztályból, Mozer Tamás tanítványaként 3. helyezést
ért el.

Bolyai magyar csapatversenyen

MERNYEI PÉTER, PARRAGI BÁLINT MÁRK, STADLER BENEDEK, TARDOS TAMÁS
GERGŐ összeállítású csapat a 11.B osztályból, Törzsök Édua tanítványai-
ként 2. helyezést ért el.

Bolyai matematika csapatversenyen

HEVESI MÁRTON BENEDEK, JÉKELY BOLDIZSÁR LAJOS, NAGY ANDRÁS MÁRTON,
SZÜCS LEÓ SZILÁRD összeállítású csapaat a 9.B osztályból, Vad Szilvia és
Török László tanítványaiként 1.,

KOCsis LEVENTE VAJK, NGUYEN DÁNIEL CUONG, VILÁGI ÁRON, VILÁGI DÁVID
összeállítású csapat az 5.B osztályból, Kornai Júlia és Schubert Mihály
tanítványaiként 3. helyezést ért el.

KORNAI JÚLIA, BÁRTH BALÁZS, SCHUBERT MIHÁLY, STELLER GÁBOR összeállítású
csapat a *tanár csapatversenyen* 2. helyezést ért el.

Bolyai természettudományi csapatversenyen

RÉVÉSZ VILMOS, SCHWARCZKOPF MARCELL, SZÁDAY KRISZTINA JUDIT, ZAKOR ZÓRA
összeállítású csapat a 4. osztályból, Pap Anna tanítványaiként 2.,

DICHZHÁZI ANDRÁS, FÖLDES ANDRÁS OTTÓ, TIMÁR ÁRMIN, URBÁN TAMÁS ETELE
összeállítású csapat a 8.B osztályból, Pálinkó Dániel és Boncz Dániel tanít-
ványaiként 16. helyezést ért el.

Kalmár László matematikaversenyen

FARKAS IZABELLA FRUzsINA a 6.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 4.,
FÖLDES ANDRÁS OTTÓ a 8.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 10.,
NGUYEN DÁNIEL CUONG az 5.A osztályból, Schubert Mihály tanítványaként 10.,
HERSKOVITS DÁVID a 6.A osztályból, Bárh Balázs tanítványaként 13.,
PHAN VIET DUNG a 6.A osztályból, Bárh Balázs tanítványaként 17.,
HADHÁZI-BORSOS MÁTYÁS az 5.A osztályból, Iványiné Harró Ágota tanítványa-
ként 24.,

LAZUR ZSÓFIA a 6.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 24.,
NAGY HANNA ZSÓFIA a 6.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 25.,
GUDRA GEORGINA ANNA a 4. osztályból, Pap Anna tanítványaként 27. helye-
zést ért el.

Zrínyi Ilona matematikaversenyen

LAZUR ZSÓFIA a 6.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 3.,
FARKAS IZABELLA FRUZZINA a 6.B osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként 15.,
PAPP BALÁZS a 7.C osztályból, Paulovits Ferenc tanítványaként 16.,
KOVÁCS BOLDIZSÁR a 7.B osztályból, Bárh Balázs tanítványaként 18.,
CSENDES LUCA a 5.A osztályból, Iványiné Harró Ágota tanítványaként 20.,
STADLER BENEDEK a 11.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként 21.,
TIMÁR ÁRMIN a 8.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 22. helyezést ért el.

Varga Tamás matematikaversenyen

NGUYEN BICH DIEP a 7.B osztályból, Bárh Balázs tanítványaként 2.,
KOVÁCS BOLDIZSÁR a 7.B osztályból, Bárh Balázs tanítványaként 5.,
FÖLDES ANDRÁS a 8.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 10.,
DO HOANG ANH a 8.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként 18. helyezést ért el.

Francia tollbamondás versenyen

BARTHA BENEDEK ANDRÁS a 13.C osztályból, Rosenzweigné Pejtsik Júlia tanítványaként 2.,
PARRAGI BÁLINT MÁRK a 11.B osztályból, Dávid Anna tanítványaként 5.,
GYENGE ÁKOS BARNABÁS a 12.B osztályból, Dávid Anna tanítványaként 7.,
NÉMET ÁKOS a 11.B osztályból, Dávid Anna tanítványaként 10.,
ZIMONYI LUCA VILLÓ a 12.B osztályból, Dávid Anna tanítványaként 10. helyezést ért el.

Arpinói Nemzetközi Ciceróversenyen

EHRETH RÉKA a 11.A osztályból, Nagy Piroska tanítványaként,
KULLAI ÁDÁM BALÁZS a 11.B osztályból, Nagy Piroska tanítványaként részt vettek.

Nemes Tibamér informatikaversenyen

KOMÁROMI KRISZTINA PANNA a 7.A osztályból, Tasnádi Ildikó tanítványaként 5.,
FÖLDES ANDRÁS OTTÓ a 8.B osztályból, Tasnádi Ildikó tanítványaként 14.,
FUCHS GÁBOR a 9.A osztályból, Tasnádi Ildikó tanítványaként 34. helyezést ért el.

Arany Dániel matematikaversenyen

SZÜCS LEÓ SZILÁRD a 9.B osztályból, Török László tanítványaként 2. helyezést ért el.

KÖKÉL levelező versenyen kémiaiából

TAMÁS BÁLINT a 12.B osztályból, Albert Viktor és Balázs Katalin tanítványaként 2. helyezést ért el.

Országos vers- és prózamondó versenyen

BOGDÁN GERGŐ a 10.B osztályból 1. helyezést ért el.

Mozaik internetes földrajz és történelem tanulmányi versenyen

WEISZ CSABA a 9.B osztályból 1. helyezést ért el.

Hazai és nemzetközi vitaversenyeken

PANYI RÓBERT a 11.A osztályból 1. helyezést ért el.

Dürer fizika csapatversenyen

ESZTERHÁS TAMARA PETRA (11.B), ROKOLYA KORNÉL (12.C), MÓCSY MÁRK (13.C) összeállítású csapat Szalóki Dezső és Török László tanítványaiként 2. helyezést ért el.

Dürer kémia csapatversenyen

TAMÁS BÁLINT (12.B, Albert Viktor és Berek László tanítványa), NGUYEN HONG PHUC (12.A, Paulovits Ferenc és Balázs Katalin tanítványa) STABB HANNAH NATALIE (10.B, Paulovits Ferenc tanítványa) összeállítású csapat 2. helyezést ért el.

Diákolimpiai selejtező versenyeken sikeresen szerepeltek

MERNYEI PÉTER a 11.B osztályból, Szatmári Kálmán tanítványaként informatikából olimpikon.

LUU HOANG KIM NGAN a 12.A osztályból, Mándics Dezső tanítványaként biológiából olimpikon.

KÁDÁR ISTVÁN a 12.B osztályból, Szalóki Dezső és Gulyás János tanítványaként fizikából részt vett.

TARDOS TAMÁS GERGŐ a 11.B osztályból, Molnár Katalin és Mándics Dezső tanítványaként biológiából részt vett.

A 2015/16. tanév díjai

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT 2016

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT TANULMÁNYI DÍJ

Fölsz Hanna (12.A)

Kádár István (12.B)

**A Radnóti Emlékplakett
Tanulmányi Díjra jelölt volt,
oklevelet kapott:**
Bartha Benedek András (13.C)
Szokolai Péter (13.C)

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT

KÖZÖSSÉGI DÍJ

Gyenge Ákos Barnabás (12.B)

Do Tú Vy (13.C)

**A Radnóti Emlékplakett
Közösségi Díjra jelölt volt,
oklevelet kapott:**
Nguyen Hong Phuc (12.A)
Gerőcz Emőke Zsanett (12.B)
Gulyás Barnabás Gergely (12.B)
Gerencsér Zsófia (13.C)

AZ ÉV DIÁKJA 2016

Luu Hoang Kim Ngan (12.A)

**Az Év diákja díjra jelölték
még:**

Luu Hoang Kim Ngan (12.A)

Mernyei Péter (12.B)

DÖK DÍJ 2016

Gyenge Ákos Barnabás (12.B)

Radnóti versenyek legjobbjai 2015–2016. tanév

Radnóti versenyek az 1–8. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
ALSÓ TAGOZATOS NÉPDALÉNEKLÉSI VERSENY			
Gudra Georgina Anna	4.		
Száday Krisztina Judit	4.		
Takács Fanni	4.		
VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY			
versmondás			
5–6. évfolyam			
Taylor Sol Nadia Alina	6.B	Hegyi Tamás	5.A Farkas Izabella Fruzsina 6.B
7–8. évfolyam			
Wolf Sára	8.B	Fejér Anna Júlia	8.A
próزامondás			
5–6. évfolyam			
Horváth Hanna Szabrina	5.A	Széwald Márton József	6.B Kiss Jázmin Zsuzsanna 6.A
7–8. évfolyam			
Csefkő-Kis Veronika	7.B		
SZÉPIRODALMI ALKOTÓPÁLYÁZAT			
Életre kel a ...			
Fóti Neszta	7.A	Bartal Csenge	6.A Csányi Melinda 6.A
RADIR			
Vetélkedő Radnóti Miklóshoz kapcsolódóan			
Borsukovszki Mirkó	7.C	Fóti Neszta	7.A Papp Gábor Bence 7.C
Fenes Lilla	7.C	Gedeon Anna	7.A Teleki Borbála 7.C
Kiss Ráhel Csenge	7.C	Killin Beáta	7.A
		Ringwald Anna	7.A
		Tiborc Péter	8.A
		Máté Réka Dorottya	8.A
		Patkós Anna Sára	8.A
		Szójka Tamás Benedek	8.A

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
TÁRSADALOMISMERET			
„Fantázialand” – 5–6. évfolyam			
Szeszler Ábel	5.A Békási Zsolt	6.A Hegyi Tamás	5.A
Szombat Nándor	5.A Herskovits Dávid	6.A Kopper Borsa	5.A
Várszegi Vince Emil	5.A Ványi András Benjámin	6.A Rónai Bendegúz	5.A
Verő Mirkó	5.A Wunderlich Ábris D.	6.A Volk János	5.A
TÖRTÉNELEM csapatverseny			
Sorsfordító év – 1990 – 7–8. évfolyam			
Fazekas Dániel István	8.B Gedeon Áron	7.A Széles Borbála	8.A
Reszegi Márton József	8.B Hamar Norbert	7.A Nádasdy Anna	8.A
Sziklai András	8.B Surányi Gábor Márk	7.A Le Thanh Son	8.A
Urbán Tamás Etele	8.B Pintér Barnabás	7.A Nguyen Zsófia Ly	8.A
ANGOL			
Akadályverseny			
5. évfolyam			
Font Olivér	5.A Rónai Bendegúz	5.A Fritsch Zsuzsanna Lilla	5.A
Hadházy-Borsos Mátyás	5.A Volk János	5.A Schlachtovszky Liza	5.A
Sándor Zsófia	5.A Wagner Mátyás Máté	5.A Széll Kata	5.A
Szombat Nándor	5.A		
6. évfolyam			
Pásztor Bianka Dóra	6.B Erdei Hanna	6.B Kádár Vera Eszter	6.A
Sziklai Nóra	6.B Farkas Izabella	6.B Eperjesi Róza	6.A
Taylor Sol Nadia Alina	6.B Fruzsina	6.B Nwokeji Celine Emília	6.A
Tran Thu Ha	6.B Golden Dorka	6.B Gonda Zsófia	6.A
Vajda Hanna Klára	6.B Nagy Hanna Zsófia		
		Sólyom Barna	6.B
		Varga Norbert	6.B
		Zakor Zsombor	6.B
		Zelenyánszky Lőrinc	6.B
E-könyv-író verseny			
7. évfolyam			
Neuhauser Lilla Zs.	7.A Fatsar Sára Dorottya	7.Ny	
Nagymengyi Réka Lili	7.A Tóth Dorottya Berta	7.Ny	
	Erbszt Dávid	7.B	
	Győrfi Bálint Zsolt	7.B	
8. évfolyam			
Jándi Margit Angéla	8.B		
Kohári Laura Kamilla	8.B		
Történetmesélő verseny angolul			
5. évfolyam			
Volk János	5.A Sándor Zsófia	5.A Gulyás Richárd L.	5.B
Dóczy Réka	5.B		
6–8. évfolyam			
Taylor Sol Nadia Alina	6.B Dóczy Maja	7.B	

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
MATEMATIKA csapatverseny (KisMaCsEK)			
Zakor Zsombor	6.B Reviczky Marcell	9.B Nguyen Zsófia Ly	8.A
Horváth Milán	6.B Paulovits Barnabás	6.B Nguyen Dániel Cuong	5.A
Matei Simon Marcell	6.B Világi Áron	5.B Terjék Ágota	8.A
Varga Norbert	6.B Világi Dávid	5.B Vamper Laura Dea	8.A
Földes András Ottó	8.B Weisz Csaba	9.B Volk János	5.A
	Zelenyánszky Lőrinc	6.B Yao Yu He	8.A
TERMÉSZETISMERETI KALANDTÚRA			
Farkas Izabella Fruzsina	6.B Csendes Luca	5.A Békási Zsolt	6.A
Nagy Hanna Zsófia	6.B Horváth Hanna Szabrina	5.A Boór András	6.A
Taylor Son Nadia Alina	6.B Hulman Tamara Virág	5.A Ványi András Benjámín	6.A
Tran Tu Ha	6.B Takács Ágota	5.A Wunderlich Ábris D.	6.A
BIOLÓGIA csapatverseny			
Járványok – 7-8. évfolyam			
Csefkő-Kis Veronika	7.B Nagy Zita Olívia	7.C	
Hulman Tímea Katalin	7.B Serf Júlia Lili	7.C	
Kelemen Réka	7.B Ujházy Noémi Mária	7.C	
Nguyen Eszter	7.B		
	Nádasdy Anna	8.A	
	Nádai Hanga	8.A	
	Nguyen Zsófia Ly	8.A	
	Vamper Laura Dea	8.A	
FIZIKA csapatverseny			
8. évfolyam			
Győrbíró Kata	8.C Farkasházi Levente	8.B Jándi Margit Angéla	8.B
Kováts Simon	8.C Reszegi Márton József	8.B Kohári Laura Kamilla	8.B
Szabó Sámuel	8.C Stribik András	8.B Trencsényi Panna Sára	8.B
		Horváth Levente	8.A
		Kapsa Marcell	8.A
		Pordán Barnabás	8.A
FÖLDRAJZ csapatverseny			
7. évfolyam			
Kövér Blanka	7.C Nguyen Eszter	7.B Dóczi Maja	7.B
Színai Hanna Helena	7.C Nguyen Zsófia	7.B Fauszt Klára	7.B
Ujházy Noémi Mária	7.C Sáránszki Anna Éva	7.B Turi Hanna Alma	7.B
8. évfolyam			
Urbán Tamás Etele	8.B Veczel Máté	8.C Kapsa Marcell	8.A
Rátonyi Anna	8.B Győri Jonatán Kevin	8.C Nagy Milán Dávid	8.A
Karakas Benedek Kelton	8.B Buzafalvi Dénes	8.C Bukta Ádám Imre	8.A
KÉMIA zárthelyi verseny			
7. évfolyam			
Nguyen Bich Diep	7.B Vizkeleti Anna	7.C Calis Stephano Mihály	7.C
		Májér Zsófia	7.C
8. évfolyam			
Buzafalvi Dénes	8.C Le Thanh Son	8.A Nguyen Zsófia Ly	8.A

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
INFORMATIKA			
Kedvenc könyvem borítótérve – digitális rajzverseny			
5–6. évfolyam			
Orvos-Nagy Hanna	5.B		
Szabó Patrik	6.B		

Radnóti versenyek a 9–13. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
MAGYAR			
Alkotópályázat			
J. Tóth Edit	9.B	Toroczkai Dóra Fruzsina	12.A
		Gáspár Miksa	9.A
Esszéíró pályázat			
		Bakos Bendegúz	12.A

RADIR			
Vetélkedő Radnóti Miklóshoz kapcsolódóan			
Gáspár Miksa	9.A	Endrey Mátyás György	12.C
Koós István	11.A	Semmelweis Marcell	10.A
Varga Zsannett Lili	9.A		Szakács Eszter
		Bakó Dorottya	11.C
		Kepes Kata Mária	11.C
		Szabó Sára	11.C
		Székely Cili	11.C

NÉMET			
Műfordítás pályázat			
10. évfolyam			
Lipcsei Bence	10.B		
11–12. évfolyam			
J. Tóth Tamás	11.A		

FRANCIA műveltségi csapatverseny			
Radnóti Miklós Párizsban			
Nguyen Hoang Thu Van	11.C	Bíró Danijar Áron	11.B
Soós Hanna Mirtill	11.C	Mándoki László	11.B
Szabó Sára	11.C	Német Ákos	11.B
Szabó Vivien	11.C	Szabó Barbara Lúcia	11.B
		Szabó Dénes Ferenc	11.B

LATIN zárthelyi fordítás			
11–12. évfolyam			
Kullai Ádám	11.B		
Spitzer Milán	12.C		

I. díj		II. díj		III. díj		Dicséret	
OROSZ műveltségi csapatverseny							
Nagypál Rebeka	13.C	Hamp Anna Mila	12.B	Gräff Ádám Tamás	12.C		
Szatzmári Kornélia Zsófia	13.C	Porkoláb Gábor László	12.B	Máth Beáta Virág	12.C		
Tóth Dorottya	13.C	Singer Benjámin	13.C	Széll Adrienn	12.C		
MATEMATIKA csapatverseny							
KisMaCseK							
Szűcs Leó Szilárd	9.B	Reviczky Marcell	9.B				
		Weisz Csaba	9.B				
NagyMaCseK							
Mócsy Márk	13.C	Mándoki László	11.B	Doan Thi Trang Thanh	10.B		
Mernyei Péter	11.B	Nguyen Hai Yen	11.B	Nguyen Duc Dániel	10.B		
Tardos Tamás Gergő	11.B	Ta Dieu My	11.B	Nguyen Ha Anh	10.B		
				Nguyen Hong Phuc	12.A		
FIZIKA csapatverseny							
9. évfolyam							
Demők Dóra	9.A	Maróti Zsombor	9.B				
Fuchs Gábor	9.A	Máté Jakab Alajos	9.B				
Gintli Fruzsina Anna	9.A	Reviczky Marcell	9.B				
10. évfolyam							
Fóti Adorján	10.A				Doan Thi Tran Thanh	10.B	
Gazdag-Győri Zsombor	10.A				Kiss Kocsárd Benedek	10.B	
Szabó Rozina Eszter	10.A						
Burlacu Péter	10.B						
Lakner Virág Eszter	10.B						
Murin Dániel	10.B						
BIOLÓGIA prezentációs verseny							
9. évfolyam							
Szűcs Leó Szilárd	9.B						
10. évfolyam							
Lantos Lili	11.C	Lakner Virág Eszter	10.B				
Soós Hanna Mirtill	11.C						
Virág Anna Zsófia	11.C						
TÖRTÉNELEM csapatverseny							
Mi lett volna, ha? – 9–10. évfolyam							
Berényi Péter	10.B						
Gyümölcsös Gergely J.	11.C						
Lantos Lili	11.C						
Virág Anna Zsófia	11.C						
FOTÓPÁLYÁZAT							
Kádár Vera Eszter	6.A	Gáspár Miksa	9.A	Turi Hanna Alma	7.B	Marossy Aliz	10.A
		J. Tóth Edit	9.B	Schein Adél	9.B	Német Ákos	11.B
				Vujovits András	12.B	Porkoláb Gábor László	12.B
						Rajnai Zsuzsanna	11.B
						Vidák Brigitta	13.C

2016. március 12-én a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében az első magyar Junior Templeton Fellow-k avatásával kezdetét vette a Magyar Templeton Program¹ egyéves, személyre szabott tehetséggondozó programja.

A Radnótiból 6 diák jutott a 20 000 jelentkező közül kiválasztott 315 Templeton Fellow közé. Ők a következők: *Zsíros Anna* a 6.A-ból, *Fóti Adorján* és *Gazdag-Győri Zsombor* a 10.A-ból, *Moró Márton* a 11.C-ből, *Schultz Nóra* a 11.A-ból és *Fölsz Hanna* a 12.A-ból.

TEHETSÉG
SZABADON

www.templetonprogram.hu

¹ A Magyar Templeton Program fő támogatója a Templeton World Charity Foundation, társ támogatója a European Social Fund, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, szakmai együttműködő partnere a MATEHETSZ és többek között az Eötvös Loránd Tudományegyetem.

A 2015–16. tanévben másodszor került sor az irodalmi díj átadására. A bíráló bizottságban magyartanárok mellett a tavalyi két díjazott, Kappanyos Mária és Fekete Marcell is helyet kapott. Újból megosztott díj született: *Koós István* és *Móray Gergely* versei érdemelték ki a névtelen mecénás jutalmát. A díjazottak műveiből olvasható rövid válogatás az alábbiakban.

KOÓS ISTVÁN

PRÓBA 1.

kálvintér
'öt perc és...'
megjöttél
már nem csók.
hogyanmost?
'hogyvagymost?'
száz lépés
nincs kontakt
ettünk ott,
'bagyd csak, majd...'
indultunk
száz lépés
kékmétró
futnod kell
már nem csók
'így korrekt'

GYEREK 2.

Hogy azt álmodtam,
sírt, felriadtam rá.
Talán éhes vagy melege van,
nincs betakarva vagy épp
idegenek vesznek körbe
évigérő fekete kabátjaikban.
Vagy csak rosszul érintette,
hogy helyette álmodom meg,
ahogy sír és én felriadok rá.

MÓRAY GERGELY

HORGÁSZAT

Fénykép készült, a horgot felemelték
„Három kiló, egészen szép darab”
Te némán rángatóztál tekeregtél
Nedves pikkelyeden táncolt a nap

Engem nem zavart „Nem akkora dráma
egy öntudatlan lénnel kevesebb”
de este lett és elhalkult a lárma
és sötét van és most már rettegek

Mi lesz ha egyszer én is rossz falatra
harapok rá e sötét vizeken,
és ahogy nem dobtak téged se vissza
rajtam sem könyörül meg senki sem?

MEGVÁLTÁS

Utolsó reggelijét sebesen
befalta, szarni nem jutott idő már.
Arcot, fogat mosott, a szemetet
levitte aztán már csak kint az utcán,

a metsző fényben vette észre, hogy
a vére, vére ez a láthatatlan
és tiszta szent vér egyre csak csorog.
A villamos elment. „Én itt maradtam”

De nem volt szomorú, csak remegett
egy kicsit. „Hol van harminchárom évem?”
Üres tenyere kinyílt, levelek
kavarogtak a fáradt őszi szélben

AMI BIZTOS

A gáztűzhely még néha fellobog
tésztához zacskós leveshez ha forral
vizet valaki sőt még olyan is van
hogy krumplipüré készül „És mivel?”
„Valamivel – de a püré már biztos”
„A krumplipüré *biztos*?” „Anyá én
nem tudom valahogy én más kerestem
a biztosnak nem csak a látszatát”
„Sajnálom de én csak ezt tudom csinálni
menj át apádhoz hogyha nem szeretsz”
„Jaj tudod hogy ilyen nem mondtam” „Akkor
ne nyafogj csak egyél” „De kész sincs!”
„Hát igen de elkészül biztosan”

A Radnóti mint „tehetségforrás”

A több mint 230 éves Műegyetem kitüntető elismerést adományozott 30 olyan középiskolának, amelyekből nemcsak sokan jelentkeznek a BME-re, hanem a felvett diákok sikerrel veszik az akadályokat az egyetemen. A megtisztelő címet az iskola igazgatója vette át az egyetem rektorától.

A

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

az

ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája

részére az

ELISMERT TEHETSÉGFORRÁS ISKOLA

kitüntető elismerést

adományozza.

Józsa János
rektor

Budapest, 2016. május hó 19.

Jótekonysági akciók

2015 telén is folyt gyűjtés az *Igazgyöngy Alapítványnak*. A (9.) 10.C szervezésében rengeteg játék, ruhanemű, édesség, tisztasági és iskolai felszerelés indult az iskola kisbuszában Tomcsányi Péter tanár úr segítségével Berettyóújfaluba. A 2016. évi adomány az Évkönyv megjelenésének napjaiban ér célba.

12/12 RÖF

2015. december 12-én a diákönkormányzat jótekonysági napot tartott. Sokan külső helyszínen segítettek, a többség azonban az iskolában gyűjtött adományokat rendezte: 800-nál is több cipős doboz került a baptista szeretetszolgálathoz. A maradék játékok és tartós élelmiszerek pedig Erdélybe kerülnek a székelysombori tábor szervezőinek jóvoltából.

És hogy mi a RÖF? Hát radnóti összefogás fesztivál.

+1 SZENDVICS

Erről Kovács Olivér írt részletes beszámolót.

És nemcsak az iskola diákjai és tanárai jótekonycodtak, hanem mások az iskolával. A *Messzeríngő* estekről szóló évkönyvi beszámolók idén is folytatódnak.

Plusz egy szendvics-napok az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában

Az összefüggő egyéni szakmai gyakorlatom keretében ismerkedtem meg az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gyakorló Gimnáziumban tavaly indult kezdeményezéssel. A gyakorlatom helyszínéül szolgáló iskola az elsők között, 2016 tavaszán csatlakozott a programhoz Schiller Mariann magyart tanító pedagógus vezetésével. Azóta egyre több oktatási intézmény vesz részt az akcióban.

A kezdeményezés lényege, hogy az iskolába járó diákok és pedagógusok – akik gyakran amúgy is hoznak magukkal uzsonnára szendvicset vagy különféle gyümölcsöket – a kijelölt napon betesznek plusz egy szendvicset a táskájukba otthon. Ez a szülőknél – akik egyébként is készítenek egyet a gyermeküknek – nem okoz sem nagy anyagi megterhelést, sem nagyobb időráfordítást reggelenként. A plusz egy szendvicset (de ez lehet gyümölcs, édesség vagy akár tartós élelem is) az iskolába beérve a gyerekek az aulában egy erre a célra kialakított részen dobozokba tehetik. Az összegyűlt élelmiszert a Budapest Bike Maffia önkéntes futárai viszik el az intézményből a délelőtti órák folyamán, és még aznap ebéddőben el is juttatják a város különféle helyein megtalálható hajléktalanszállókra vagy ételosztóhelyekre Budapest területén.

A csatlakozás elején tavasszal még hetente volt ilyen lehetőség az iskolában, ám idén ősztől havonta egy ilyen alkalom van. Ezt Schiller Mariann tanárnő a vele készített interjúm kapcsán két dologgal indokolta: egyrészt hogy ne múljon el olyan gyorsan az újdonság varázsa, azaz hogy ne veszítsen az értékéből az egész kezdeményezés, ne váljon egy hetente ismétlődő, unalmas megszokott dologgá. Másrészről a tanárnő minél több iskola bevonását szeretné elérni, így a szerdákat 4 iskola között osztotta el: 3 középiskola és egy általános iskola együtt szervezi ezeket a napokat előre meghatározott rend szerint. Havonta egy alkalomra jobban rá lehet készülni, nagyobb figyelmet kap. Az interjú kapcsán kiderült, hogy a tanárnő szerint a program azért lehet ilyen sikeres, mert sokakat érzékenyít, valamint a gyerekeket már első osztályos koruktól kezdve az önkéntességre és a másokon segítség lehetőségének megtalálására neveli.

A Budapest Bike Maffia honlapján a következő leírás található a kezdeményezésről:

„2016 áprilisától elindítottuk a +1 szendvics programunkat.

A program célja, hogy középiskolákban tanuló diákokkal közösen segítünk az utcán élő hajléktalan emberek életét, illetve azon átmeneti, nappali vagy éjjeli szállók munkáját, melyek alapvetően étkezést nem tudnak biztosítani a vendégeiknek. Középtávú célunk továbbá a fiatalok érzékenyítése, az iskolákkal való folyamatos kapcsolattartás és az önkéntesség népszerűsítése. Hosszútávon terveink között szerepel, hogy résztvevő iskolákat is összehozzuk, és a +1 szendvics akcióban aktívan részt vállaló intézményekkel közös élménynapokat szervezzünk.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy szemléltessük: Kicsi is – egy szendvics is – elég ahhoz, hogy akár nagyobb csoportokat, – az összefogásnak köszönhetően – jelentősen támogathassunk. Tervünk, hogy a +1 szendvics programban résztvevő diákokból egy erős, segítő közösséget építhessünk.”¹

Az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumban a gyakorlatom félélében október 12-én és november 23-án volt ilyen Plusz egy szendvics-nap, amelyet magam is figyelemmel kísértem az intézménybe való beérkezésemkor. Az intézmény honlapján – az akciót hirdetendő és megbecsülendő céllal – egy rövid írás is megjelent, mely az alábbi linken tekinthető meg: http://www.radnoti.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=665:1-szendvics-partnerek-es-datumok&catid=133:aktualis-hirek&Itemid=334

Egy a csatlakozáskor megjelent internetes cikk szerint:

„A Radnóti-ba alapvetően okos gyerekek járnak, ezt lehet látni a felvételi statisztikákon. De hogy szolidárisak-e, eddig nem derült ki, most viszont igen. Május 11-én ugyanis a »Hozz még egy uzsonnát!« felhívás keretében a porta előtti asztalhoz lehetett vinni egy plusz adag uzsonnát azoknak a gye-

¹ <http://bbm.hu/projektek/1-szendvics-diakok-a-raszorulokert/>

rekeknek, akiknek, mint írják »ez lesz az egész napi étkezésük«. Ezt az akciót szerdánként ismételték, így ebben az évben még kétszer, 25-én és június elsején küldhetnek a radnótis gyerekek ételt a rászorulóknak, akiknek a Budapest Bike Maffia juttatja el a csomagokat, akik szintén aktívan kiveszik a részüket a rászorulók támogatásából.”²

REFLEXIÓ

Az összefüggő egyéni gyakorlatom kapcsán (vagy ahogy az intézményben mondják: rezidensként) örömmel találkoztam ezzel a kezdeményezéssel. A tavalyi tanítási gyakorlatom során sajnos éppen elkerültem azt az időszakot, amikor találkozhattam volna az eseménnyel. Idén azonban, a gyakorlatom kapcsán minden napot az intézményben töltök, így alkalmam nyílt megfigyelni ezt az akciót. Meglepődve láttam, hogy mennyi tanuló hozott valamit ezeken a reggeleken, s a futár később valóban el is szállította a hatalmas mennyiségű ételmet.

A kezdeményezést én személy szerint is nagyszerűnek tartom, hiszen az egyetemi tanulmányaim alatt évekig jómagam is önkéntes munkát végeztem az ELTE TTK HÖK mentoraként, melynek keretén belül sokszor rászoruló, hátrányos helyzetű, fogyatékkal élő hallgatótársaimat segitettem a beilleszkedésben és a tanulásban. Mindezen tapasztalataimból adódóan tudom, hogy felemelő érzés, és mindkét fél szempontjából hasznos az önkéntes munka vagy az önkéntesség valamilyen formájának gyakorlása. Ezért tartom rendkívülinek ezt az akciót: az intézménybe járó tanulók már első osztályos koruktól kezdve nevelődhetnek (ha úgy gondolják) ennek az életszemléletnek köszönhetően, s megízlelhetik a másokon való segítség érzését, valamint saját magukon megtapasztalhatják az ebből fakadó személyiségfejlődés lehetőségeit. Tapasztalataim is ezt mutatták: láttam, hogy örülnek, s tiszta szívvel szeretnének segíteni rászoruló társaikon, és tudják azt, hogy ez nekik – szüleikkel együtt – minimális befektetést igényel minden téren.

Remélem, minél több intézmény fog majd csatlakozni ehhez a kezdeményezéshez, s mindenhol pozitív élményekkel és nagyon sok élelem összegyűlésével zajlanak majd ezek a napok úgy, mint jelenleg a Radnótiban.

Kovács Olivér

² http://divany.hu/kolyok/2016/05/24/le_a_kalappal_a_radnotis_gyerekek_elott/

Ez a tanév volt az utolsó Petrócki Edit tanárnő radnóti életében. Búcsúzóul egy kórus köszöntötte az utolsó tanítási napon a nagyszünetben a főlépcsőn. Jelenlegi diákok, tanárok és volt diák-kórustagok alkalmi énekkara – Szabó Katalin tanárnő titkos szervezésében – köszöntötték énekes műsorral Edit nénit, aki 1976 óta tanára és kórus vezetője az iskolának. A megható első pillanatok után Edit néni természetesen átvette a vezénylest. Az aula, a folyosó megtelt érdeklődő, csodálkozó és meghatót kicsikkel és nagyokkal. Köszöntés, búcsú, emlékek, sírás és nevetés – együtt mind és mindenki.

XXXVI. Nemzetközi Cicero Verseny

Az arpinói Cicero-verseny a legrangosabb verseny, amelyen a latin nyelvet tanulók összemérhetik tudásukat. Ahogy azt a verseny olasz neve (Certamen Ciceronianum Arpinas) is mutatja, helyszínéül az Olaszországban található Arpino szolgál, mely a verseny névadójának születési helye is. A versenyre összesen egyszer lehet jelentkezni a gimnáziumok utolsó két évfolyama alatt. Mivel időpontja rendszerint ütközik a magyarországi érettségikkal, a magyar delegációt rendszerint a tizenegyedik osztályos tanulók alkotják az ország minden részéről.

Ahhoz, hogy a versenyre jelentkezessünk, elsőként az Ábel Jenő Országos Latin Tanulmányi Versenyen kellett sikeresen sze-

repelnünk. Ez egy két fordulós verseny, melyre két kategóriában lehet jelentkezni. Aki ezen az idősebbeknek meghirdetett kategória első 20 helyezettje és kiemelt dícsérettel jutalmazottja között van, a következő évben jelentkezhet a Cicero-verseny hazai válogatójára. A versenybizottság innen válogatja ki azt a hét versenyzőt, akinek a jelentkezését (220 euró) az Emberi Erőforrások Minisztériuma állta az utazási költségekkel és utasbiztosítással együtt. További hét diák került a „B” csapatba, az ő költségeik fedezésére az Ókortudományi Társaság, a hazai versenyek szervezője a Nemzeti Tehetség Program keretein belül pályázatot nyújt be. Amennyiben ezt nem nyerik el, a versenyzők iskolai alapítványát kérik, hogy vegyék át ezeket a költségeket.

Az iskolából a 2016-os versenyre Kullai Ádámmal együtt jutottunk ki. Már az is nagy

megkönnyebbülést jelentett, hogy egy ismerőssel utazhatok, az örömet pedig felhőtlené tette, hogy az iskola alapítványa a versenyt követő római tanulmányi út körülbelül 80 000 forintos költségét mindkettőnk esetében átvállalta.

Május 5-én indultunk, repülővel utaztunk Rómába, majd vonattal Frosinonába, ahonnan a szervezők busszal szállítottak minket a szálláshelyeinkre. Mivel Arpino kisváros, a szállások Sora és Isola del Liri városokban voltak.

Csütörtök este az egyetlen program a szállás elfoglalása és a vacsora volt. Pénteken délelőtt nyolctól lezajlott maga a verseny. A kezdés és a befejezés is olaszos pontossággal történt, nehézséget pedig nemcsak a versenyhelyzet okozott, hanem az éjszaka során lehűlt iskola is. Öt órával később átfagyva indultunk ebédelni és az első sétánkra. Egészen nagy nehézséget okozott, hogy a szervezők

nagy része nem beszélt az olaszon kívül semmilyen nyelvet, mi pedig többségében nem beszélünk olaszul. Ennek ellenére minden program élvezetes volt. Szombat délután meglátogattuk Monte Cassinót, ahol a kisebb szívroham után, amelyet az út során az olaszok vezetési technikája okozott a meglehetősen szűk serpentinén, a főpát köszöntött minket. Részben beszélt olaszul, másrészt olvasott fel Cicero egyik beszédéből, ami azonban a legkellemesebb volt, hogy végre valaki egy mindenki által értett és beszélt nyelven is szólt hozzánk.

Vasárnap az eredményhirdetésen azonban legtöbbször nem értettünk semmit. A lényeg viszont még így is egyszerűen érthető volt. A magyar csapat tagjai közül Gloviczki Ráhel érte el a legkiemelkedőbb teljesítményt: 136 résztvevő közül a tizedik helyet nyerte el, amin leginkább ő lepődött meg.

A második helyezést Roberto D'Andrea nyerte el. Ez nem lenne fontos információ, azonban Roberto valahogy megtalálta a magyar csapatot, és velünk töltötte a legtöbb időt. Ezalatt természetesen sokat beszélgettünk, és néhány hasznos magyar kifejezést is megtanítottunk neki. A hangtani különbségek leküzdése után jöhettek a kihagyhatatlan káromkodások, de ezen kívül a „Kezit csókolom, Kisasszony! Hogy tetszik lenni ezen a csodálatos napon?” rendkívül elterjedt és széleskörűen használt mondatokat is sikeresen elsajátította.

Dél körül a szervezők mindenkit visszafuvaroztak Rómába. Itt kezdődött az a jutalom, amelyet mi, tizennégyen kaptunk az előző két év során elért eredményeinkért. A Szent István zárandokházban volt a szállásunk, ahol mindenki magyarul beszélt. Ha addig nem éreztük volna magunkat csodásan, ez a kis családi légkör megtette a hatását. A szállás elfoglalása után visszautaztunk a városközpontba, majd egy kis esti séta után következett a vacsora.

A hétfői napot a Forum Romanumon kezdtük, a kihagyhatatlan Colosseummal folytattuk, majd kezdődhetett a „kultúrsoff”. Aki járt már Rómában,

pontosan tudja, hogy rengeteg templom van. Amilyen eldugott helyen van egyik-másik, olyan díszesek. Érdekes őket megnézni, hiszen például a San Pietro in Vincoli (Szent Péter láncokban) nevű templomban Szent Péter láncain kívül Michelangelo Mózes-szobra is megtekinthető. Még hétfő délután mentünk vissza a Forum mellé, hogy megnézzük a Capitoliu-

mi múzeumot. A Róma jelképévé vált anyafarkas szobrán kívül itt található a tüskehúzó fiú és Marcus Aurelius császár lovas szobra is. Ami szerintem mégis a legértékesebb a múzeumban, hogy az ókori *tabularium*¹ megőrzése érdekében erre építette Michelangelo a városházát. Tevékenysége nyomán egyrészt megmaradt az épület, másrészt pedig a múzeumból csodás kilátás nyílik a Forumra, amit sikerült pont naplementekor elcsípünk.

A keddi program a Galeria Borghese látogatásával kezdődött, majd a Basilica Santa Maria del Popolo után következett a Szent Péter tér és a monumentális Szent Péter Bazilika. Ahhoz, hogy igazán átérezzük a hely nagyságát, nem elég egy képen néznünk. Ott kell állnunk és látni, mekkorák az emberek, akik a kupolából néznek le ránk.

Idő híján sajnos nem volt időnk a Vatikáni Múzeumokra, hiszen az minimum fél napot igénybe vesz. Persze lehetséges, hogy ez nem akkora probléma, hiszen a kirándulás vége felé így is egészen nehezünkre esett már

¹ Az iratok tárolására szolgáló kőépület, amelyet Quintus Lutatius Catulus építtetett éppen Cicero korában, miután az előző helyiség felgyulladt és elpusztult.

befogadni mindazt, amit láttunk. Hasonló okok miatt maradt ki az Angyalvár is a meglátogatott helyek közül.

A Bazilikához hasonlóan hatalmas a Pantheon is. Felnézve a kilenc méter átmérőjű lyukra a kupola tetején ismét nagyon kicsinek éreztem magam. Szinte hihetetlen, hogy ez az épület már több mint kétezer éve áll. Oly sok ókori épülettel szemben szerencsére felszentelték templomnak, így bár az istenszobrok már nem láthatóak benne, maga az épület megmaradt, és ma is csodás látványt nyújt, ahogy a nap besüt a kupolán. Ezután következett a Fontana di Trevi, ahol a hagyománynak megfelelően mindenki dobott a kútba érmét, hogy visszajöjjön még Rómába. Remélem, a többieknek is teljesül ez a kívánsága!

Bár egy csodálatos hetet töltöttünk Olaszországban, és rengeteg gyönyörű dolgot láttunk, számomra mégsem ezek maradtak meg leginkább. Tizennégy diákból, akik mit sem tudtak egymásról, hat nap alatt egy baráti társaság kerekedett. Sajnos soha nem érünk rá egyszerre, de május óta többször is találkoztunk, igyekszünk egymással tartani a kapcsolatot. Amikor kilencedik elején először hallottam a Cicero-versenyről, meg sem fordult a fejemben, hogy egyszer részt is vehetek majd rajta. Talán az egyetlen dolog, ami miatt képes vagyok elhinni, hogy mindez valóban megtörtént velem, az a folyamatos kapcsolattartás.

Ebreth Réka (12.A)

Az elmúlt év sok régi tanár végső búcsúját hozta el. A honlapon olvasható híreket adjuk itt közre.

KÖLLŐ MÁRTA

Tanítványok, kollégák, barátok osztoznak a család gyászában: 88 éves korában eltávozott Köllő Miklósné Márta (néni), nemzedékek orosztanára és más nemzedék orosz tanárok képzője.

A Radnótiban csak 13 évet (1963–76) tanított, de viszonya nem szakadt meg az iskolával: szakmai és emberi kapcsolatban maradt sokakkal. És akik elég szerencsések voltak ismerni őt, tudják, nagy a veszteség. Emléke velük marad.

BRUNNER JUTKÁTÓL BÚCSÚZUNK

Brunner Tamásné Máté Judit az iskola nagy és feledhetetlen tanáregyéniségei közé tartozott. 1957 és 1995 között tanított a Cházár András utcában. Nagyon

Judit egyik unokájával

sokakat tanított meg franciául (a 60-as évek elején oroszul is), és diákok, tanárjelöltek, kollégák sokaságát tanította méltóságra, derűre, kultúrára, mások tiszteletére. Számtalan nyelvet beszélt, anyanyelvéből is volt három. A rettenetes ifjúkor után volt képes folyamatosan adni, érdeklődni emberek és események iránt, jelen lenni, ahol kultúra történik, és bölcsen hallgatni.

BÚCSÚZUNK: DR. BALÁZS LÓRÁNTNÉ, KATI NÉNI

Kati néni 1963-tól 2001-ig tanított kémiát a Radnótiban. De nemcsak a 3. emeleten ismerték jól: része volt az iskola minden zegzugának. Osztályfőnökként, tanári érdekvépképviselőként mindenkivel szót értett; sokat gondolkodott és tett az iskoláért – és a kémia tanításáért, a természettudományok megszeretéséért, a tehetségek segítéseért. Nyitottsága, érdeklődése, kíváncsisága volt kollégáinak és sok volt jelöltjének is példa.

2015-ben magas kitüntetést kapott. Erről és pályájáról is olvashatunk a díj honlapján.¹

KECSKEMÉTI SÁNDORNÉ, ERZSI NÉNI

Búcsúzunk Kecskeméti Sándorné, Erzsi nénitől, aki 1961-től, az intézmény gyakorlóiskolává válásától 1983-ig volt magyar szakos vezetőtanára a Radnótinak. Tanári és vezetőtanári munkája mellett háromszor osztályfőnöki feladatot is vállalt. Derűs egyéniségére, színes anekdotáira sokan emlékeznek szívesen.

STROBEL MÁRIÁTÓL BÚCSÚZUNK

Életének 83. évében elhunyt Strobel Mária, iskolánk volt fizika szakos vezetőtanára. Marika már a Radnóti név felvétele előtt is tanított fizikát és kémiát az épületben, és a gyakorlóiskolává válás évétől, 1961-től nyugdíjba vonulásáig, 1995-ig volt fizika szakos vezetőtanár.

Így emlékezett rá Márton László író, volt radnóti diák egy régi interjújában:

„Meg kell említenem a fizikatanárok közül Strobel Máriát, akiben volt valami fanyar

¹ <http://www.ratztanarurdij.hu/dijazottak.html?detail=41>

báj, és némiképp úgy érezte magát az ember, minthogyha valamifajta Grimm-mesében járna és ott tanulná a fizikát. És megtanította a fizikát egyébként, egész elképesztő mélységekig. Aztán később tanítottak mások is, de ő maradt a meghatározó élmény.”

108. ÉVÉBEN ELHUNYT KUGLER SÁNDORNÉ, GYÖRGYI NÉNI

Kugler Sándorné, leánykori nevén Kovács Györgyi 1908-ban született a mai Szlovénia területén fekvő Bántornyán. Az elemi iskola első négy osztályát is itt végezte el, majd a kőszegi Evangélikus Leánygimnázium tanulója lett, itt is érettségizett. Ezt követően Budapesten, a Pázmány Péter Tudományegyetemen szerzett matematika–fizika–kémia szakos tanári diplomát 1931-ben. Kémiát végül nem tanított, matematikát is csak rövid ideig, legkedvesebb szakja a fizika volt.

Nagykanizsán kezdett tanítani 1931-ben a Notre Dame Leánylíceumban. 1948-ben ugyanitt az Irányi Dániel (később Landler Jenő, majd Batthyány Lajos) Gimnázium tanára lett. 1961-től (amikor a Radnóti az ELTE gyakorló iskolája lett) 1974-es nyugdíjba vonulásáig Budapesten, a Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában dolgozott vezetőtanárként. Diákjai kiváló eredményeket értek el a KöMaL fizikai feladatmegoldó versenyein és az Eötvös-versenyeken egyaránt. Sikeres tanítványai közé tartozik három fizikus akadémikus (Patkós Andras, Vicsek Tamás, Kertész János), de rajtuk kívül is sok volt diákja

vallja, hogy számára meghatározó volt Kugler Sándorné egykori fizikatanári tevékenysége, emberi tartása. Egyik tanítványa, Kovács László kezdeményezésére egykori tanítványai és kollegái „Az együtt eltöltött idők emlékére” emlékkötettel köszöntötték századik születésnapján.

1936-ban ment férjhez, négy gyermekük született. Rajtuk kívül hét unokájuk és tizenkét dédunokájuk gyászolja.

Díjai, kitüntetései:

- Mikola-díj (1974)
- Eötvös-plakett (1998)
- Rátz Tanár Úr életműdíj (2008) – erről a 2008-as Évkönyv² is beszámolt az 50–56. oldalakon.

² http://www.radnoti.hu/index.php?option=com_phocadownload&view=category&id=1&Itemid=74

In memoriam Esterházy Péter

– EP és a Radnóti

Három alkalommal is összefonódott a nyáron meghalt író és az iskola.

Először 2000 nyarán. Közvetlenül a *Harmonia caelestis* megjelenése után tábor Ósükdön, író szeminárium Szűcs Terivel. A számozott mondatok mintájára készültek alkotások a saletliben. A kész mű elkerült Esterházyhoz, aki postafordultával, egy képeslapon válaszolt. Annak fénymásolatából egy-egy példányt kapott minden tábori szerző. Az író halálhírére az egyik mondatíró ezt rakta ki a facebook falára. A szerkesztett mondatok a 2000. évi Évkönyvben teljes terjedelmében olvashatók. Úgy hírlik, egy korabeli bölcsészkar szemináriumon is szerepelt innen egy mondat – a méltán nagyhírű oktatónak sem tűnt föl, hogy az nem az igazi szerzőtől származik.

2001-ben Showhajtás, Harry Potter lázban égés jegyében: Fazekas Béla néven futott a játék. Az egyik feladat az volt, hogy vegyenek rá az osztályok írókat újabb Harry Potter/Fazekas Béla fejezet írására. Ozorai Juli Esterházy Pétert kereste fel nagy bátorsággal, és ha teljes fejezetet nem is, de kapott írást. A 2001-es évkönyvben olvasható a közös alkotás.

Az utolsó élmény friss: 2015-ben ő nyitotta meg a tudományos diáknapot. Egyik utolsó olyan szereplése volt, amikor még nem tudott a halálos kóról. Gács Anna kérdései mentén hallhatott a nagygimnazisták mindegyike életéről és irodalomról, a családról: elődökről és utódokról, az írásról mint mesterségről, nyelvről, hazáról, nevelődésről, kultúráról, a valahova tartozás felelősségéről. Fölolvasás is belefért az emlékezetes egy órába.

+1 A Magyar tanárok Egyesülete szorosan kapcsolódik a Radnótihoz. Elnöke, Arató László és egyik alelnöke, Fenyő D. György a Radnóti tanára, Horváth Beáta és Schiller Mariann is vezetőségi tag e jeles szervezetben. 2001 nyarán az egyesület vendége volt Esterházy Péter Szombathelyen. A látogatás napjára a fővárosból szép számú radnóti érkezett: tanárok és idősebb diákok is útra keltek, hogy találkozzanak „édesapámmal”.

Tudományos diáknap

Az idei nap előadásai a víz témája körül folytak. Gyógyvíz, a víz fizikája, vízilabda, víz a Marson, kikötő a költészetben, vízhangok a zenében, víz a gazdaságban és a radnóti kenuk alatt. Újdonságként egy csapatnyi diák is előadott: ők a tavalyi, 11.-es projektmunka készítőik közül a legkiválóbbak.

Tomcsányi Péter

Bakos Noémi

Kiss Zsuzsa néni

Benedek Tibor

Recski András

Azaz RADnóti IRodalom – ez volt a címe régen az iskola diáklapjának. Ezt kölcsönözték egy délutánra a magyartanárok, hogy az iskola – bár tragikus sorsú – névadójának életművéből játszani hívjanak csapatostul diákokat. Sokan jöttek; olvastak, írtak, böngésztek, rajzoltak, állóképet rendeztek, memorizáltak. Eredménytől függetlenül jókedvvel, élményekkel, emléklappal távozott mindenki.

Némileg a MACSEK lebegett a magyartanárok szeme előtt, amikor csapatversenyt hirdettek. Némileg pedig úgy akartak játszani az irodalommal, hogy ahhoz semmi előzetes tudás ne legyen szükséges. Ezért minden csapat – melyekben vegyesen kellett kis- és nagygymnazistának szerepelnie – kapott egy tabletet vagy laptopot a vetélkedőhöz, hogy bárminek utánanézhessenek.

A feladatok közt volt anagramma és intarzia Radnóti-versekből, készültek versillusztrációk, versenyeztek memoriterből, szerkesztőként írtak levelet egy vers meg (nem) jelentetéséről, idegen nyelveken is folyt a játék; és a digitális eszközökre töltött képekről is szólt egy feladatsor. Minden feladat kapott egy beadási határidőt, de a sorrendről, a tevékenységek elosztásáról a csapattagok egymás közt egyezkedtek.

25 csapat egyenként 5-7 fővel töltötte meg a Dísztermet; szóval tele volt.

A siker folytatást kíván: 2017-ben a 200 éves Arany János lesz a középontban.

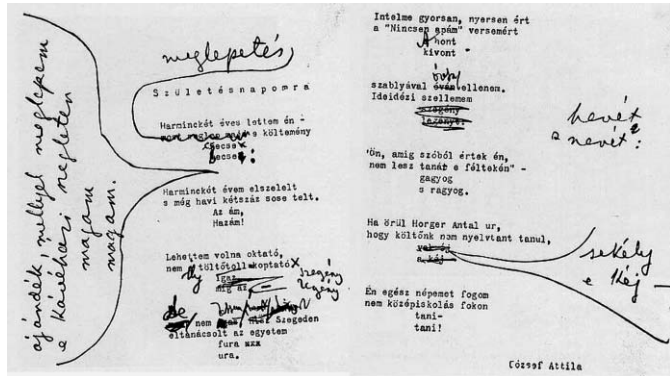

1964 óta ünnep ez a nap, József Attila születésnapja. Idén, a 111. születésnapon saját művek olvasására invitálták a diákok az érdeklődőket: írókat és olvasókat, azaz ezúttal hallgatókat.

Felolvastak érettségizettek: a már köteteket is felmutató Kemény Zsófi és a tavalyi Békés Pál-díjas Fekete Marcell. Olvasott tanár: Szőcs Máté, és felolvastak műveikből a következő diákok: a szervező Csortos Csaba, Koós István, Móra György, Gerlei Péter, Gáspár Miksa, Vizkeleti Péter és Lukács Réka. Akadtak, akik név nélkül küldtek műveket; ezek megszólaltatásában Csortos Csaba mellett Singer Benjámin segített. (Kemény Zsófi értetlenkedéssel fogadta az anonimitást, ugyanakkor örömeinek adott hangot azért, hogy ennyien írnak, és hogy lett egy felolvasási alkalom.) Talán jövőre is...?

A művek között voltak könnyedebbek és súlyosabbak, rövidek és kevésbé rövidek, versek és prózák, szomorúak és vidámak, kötött formájúak és szabadversek. Olykor hallani lehetett, hol tart épp irodalmi tanulmányaiban a szerző, máskor azt érzékelhette a közönség, hol tart felnőtté válásában a szerző. Az érdeklődés, a művekhez és szerzőkhöz való odafordulás tapinthatóan végigkísérte az együttlétet.

Remek délután volt ez a fszt. 9-ben a jelenlévő néhány tucatnyi diáknak és tanárnak.

„Én mindig csak 1 napig vagyok itt”

Röhrig Géza a Messzeringó színpadán

Az est bevezetője a legekről szólt: legtöbben, legnagyobb várakozással, leggyorsabban megszervezve... Talán a legváratlanabb is sokakra áll. Mert legkevesebbet az Oscar-díjról, a sikerről, a forgatásról hallott a nagyszámú közönség. Leginkább irodalomról, művészetről, életről és boldogságról esett szó.

Gács Anna kérdései mentén egy alapvetően elégedett, sőt boldog, de folyton kérdező, kételkedő, gondolkodó, gyökereivel és traumáival, olvasmányával, határhelyzetekkel, gyerekekkel foglalkozó ember vált egyre láthatóbbá. Aki József Attilától nem tud szabadulni, fontos számára Hajnóczy Péter, és Tarkovszkijnál vagy Dosztojevszkijnél is választ talál kérdéseire. Aki színészként vagy költőként maszkokat vesz föl, mert – mint mondja – magát már unja, s e maszkokban találja meg igazi arcát.

És sor kerül felolvasásra is: frissen megjelent kötetéből olvas föl három „maszk”-verset.

Majd megerősíti a hallgatóságát abban, hogy az igazi művészet mindig enigmatikus; hogy nincs az a mű, ami fontosabb lenne, mint az ember. És hogy a boldogság elhatározás kérdése – meg valami másé is, de az fogalmilag nemigen ragadható meg. Mese, anekdoták, emlékek színesítik a beszélgetést.

Happy end? Van. 16 New York-i év után Röhrig Géza a hazatelepülésen dolgozik – persze családjával együtt.

RÖHRIG GÉZA: HONVÁGY

újév napján elmentem a dunához
híg esőt fűjt a szél magyarországra
cseppei körbe s oly kuszán kaszáltak
mint éhes méhek boldog nektártánca

a rakpart lépcsajén hogy meg ne hűljek
vadul föl s alá vonultam
akár oidipusz egy kiegyenesített
amfiteátrumban

mögöttem a parlament
karamellatorta
túlparton gőzölgő
szennyvízkatakomba

what time is it? tán négy
kigyullad a lánchíd
szöges botjával egy parkőr
a kossuth téren avart öl

uszálykapitány üvöltget románul
hangja a ködben szelíddé juhászul
bőröndömön ülök nincs senkihez se kedvem
tíz esztendő után járok újra pesten

a szabadság-szobor csillog
az itthon íze megkergít
semmire csípve nyújtóz
az éjjeli erzsébet-híd

de mi közöm nekem a belvároshoz?
más tájak emlőin cseperedtem
a fodrász bort mért a csapos nyírt haját
kedves volt a világ és egyetlen

hány világon vagyok túl azóta!
vad és korcs tiszta és egész
akár tapló kövült rám e mimikri
a már kétségbe sem esés

őseimre hasadtan állok
forgalom már nincs pár jégcsap orgonáz
le-lebénul megakad a duna
mint egy kivégzés előtti fogmosás

ó a haza nagyon rossz anya
belül megtart kívül eldob engem
föl sem ismer pedig rá hasonlítok
tíz év után járok újra pesten

tegnap visszaszöktem a gyerekkori házba
az akvárium elpárolgott a parkettából gombák nőttek
ó a haza nagyon rossz anya
kicsijét várja kit elhagyott és nem ezt a zakkant felnőttet

arcom előtt gyertyával úztem a pókhálót
ölt a szemem úgy kerestelek téged
ó a haza nagyon rossz anya
messiás ki ha megjött is elkésett

mint a pászka törnek a jégtáblák a dunán
az egyiket az örvény elkapta
hebrencs sirályok bámulnak lebegve
a különös kis forgószínpadra

csupasz fácskán reszkető setét folt
levél vagy rigó eldönthetetlen
fázni magányos extázis
tíz év után járok újra pesten

ingujjnyi havak lőtt hermelinjei
vergődnek még a városban itt-ott
értjük egymást magyarország és én
hallgatunk hát őrizzük a titkot

két óra múlva elröpülök drága
látod nem állhat közénk sem idő sem tér sem hideg
legközelebb szabadabban jövök
mint aki a siratófalhoz áll de nem érinti meg

Ezzel a verssel kezdődött az este Kiss Balázs Márton (12.B) előadásában.

Az est lebonyolításáért ezúton is köszönet jár a segítő szülők sokaságának, a Colossalnak és Quattrosoundnak a technikáért, a Kolosy téri sütödének, a Majdnemkéknek a nyomtatott anyagokért.

Az est élménye a hallgatósággal marad. A bevétel az iskola alapítványánál: hiányzó eszközök pótlására és hátrányos helyzetű diákok segítésére fordítja a kuratórium.

Fotó: *Tornyosi Eszter*

Friss irodalom – friss kávé
Tóth Krisztina volt a vendégünk
2016. június 1.

A KORAVÉN CIGÁNY
borúdal

Dűlőutak hegeitől szabdalt
sötét bőrrű, csapzott anyaföldem!
Ügyetlen plázákat tetováltál
lapockáidra, a kezed ökölben.
Mindig így volt e világi élet:
először fáj, de utána szép lett.
Húzd ki szemed, fogd össze hajad,
aztán indulj, nem baj, hogy szakad,
sarat öklend mind e pusztuló kert.
Húzzál, kislány, legalább pulóvert.

Hova lett a fiad? Hol a lányod?
A városban? Vagy a benzinkútnál?
Egyik csak tíz, másik tizenegy lesz,
tudom, utánuk mennél, ha tudnál,
de nem jutsz a megállóig mégse,
csak káromkods, mint a jég verése.
Fuss, ki tudja, meddig jár a busz,
este lesz, míg a műútra jutsz,
bámulhatsz a fényszórók szemébe,
lefeledhetsz, azt se veszik észre.

Hova lett a fiad, hol a lányod?
Dörömböltek hasad boltozatján,
és mi lett a szerelemből, látod,
minden mostból mindig lesz egy
aztán.

Házadat is elkótyavetyélted,
tolószékre cserélted a pénzed,

húztál volna inkább új lapot,
mikor lesz, hogy őket láthatod,
mentél volna föl az égbe lakni!
Mikor jössz már rá, hogy rossz a
pakli?

Szlalomozik a srác az autók közt,
bámulják a lehúzott ablakból,
fél szeme mindig a lehajtón van,
odagördül, ha valaki parkol.
Nagy-Magyarország a kocsira,
piros csíkos legyen vagy sima,
lesz még egyszer ünnep a világon!
Húzz el cigány, míg nem váglak
szájon.

Eltelik a nap a kocsisorral.
Gyűjts rá tesó, ne gondolj a
gonddal.

Mi zokog, mint malom a pokolban?
Tarvágástól fogatlan az erdő,
fekszenek a fák hasra borulva,
nem lesz köztük egy se, ami megnő.
Görögj, hasáb, a víz ölbe' visz,
húzz magadra, cigány, földet is,
jégeső és vihar már ne verjen,
püffedt töltés, lóg az anyanyelvem.
Árok, padka tele vérrel, sárral,
ne gondolj már a világ bajával.

VILÁGADAPTER

Kétezer kettő esős tavaszán,
több, mint tíz éve ennek,
a Charing Cross megállónál a Boots-ban
láttam egy fehér, apró világadaptert.
Nyolc és fél Fontot kértek érte. A kosárba raktam,
aztán mégiscsak visszavittem, mert a pénztárig érve
átszámoltam az árát, és sokalltam.
Helyette vásároltam egy színes,
arannyal átszőtt, könnyű sálát.

Hová foszlott már az a sál? Aranyszín szálait
viszi a szél, mint cigaretták zárszalagját,
nem hordja senki többé, ott maradt
egy poggyásztartón, vagy kabát
alá akasztva, idegen fogason veszett el.
Jól látszik így utólag, tévedés volt
a Charing Crosson, ott, a Boots-ban
azt a fehér kis, kézre álló
világadaptert visszatennem.

Mi az a nyolc és fél Font, édes Istenem!
Földrészenként csak egy Font, hét Penny,
ennyiért áramlana szelídítve
át a világ az elmés szerkezet
huzalain. Mindig utólag
tudni biztosan, mi lett volna a jó,
mintha ismeretlen városban távolodna
az ember egyre saját lelkétől, összehajtott
térképpel, nyakában színes sállal.

A világ közben áramlik észrevétlen
át a testen, bármikor zárlatot,
túlfeszültséget keltve, nem beszélve
ingadozásról, hevülésről.
Egyetlen rossz döntés, legyőzött
kísértés, fejben átszámolt pillanat,
és évek telnek rögtön el. Mikor újra
eljutottam Londonba, tévedésem helyére,
már nem volt ott a bolt.

Vagy csak én nem találtam?
Megnéztem minden kirakatot.
Színes sál persze bárhol kapható,
utcai árusok forgóállványain
száz ugyanolyat is láttam azóta,
de azt hiába kérdezem
a reptereken és állomásokon, hogy
nincs-e véletlen világadapterük:
amit kínálnak, soha nem olyan.

Figyelem a jövés-menést,
hamvas, barázdált, vagy épp kortalan arcokat,
és sejteni vélem, hogy az utazók közt
ki az, akinek van: ki tudja
bármikor konvertálni a világot, gépeit
ismeretlen szívek lüktetésére kötni, aztán
csomagolni, feltekerni a kábelt
anélkül, hogy megtörne, vinni tokban
azt a jó kis világadaptert.

Lehetne persze ennyi év
elteltével gondolni arra is, hogy
kölcsonbe bármikor adnak a szállodákban,
hogy az ember nincs úton többnyire,
hogy nem kell folyton annyiféle gép,
hogy legközelebb az elsőt megveszem,
hogy az se baj, ha nem adnak tokot,
hogy sose késő venni egy adaptert,
hogy fiatal voltam, és jól állt az a sál.

Osztályszínpadok Fesztiválja 2016

Eredmények

- I. 8.A – Hullám
- II. 8.B – Jutalomjáték
 - 7.B – Tűvé-tevők
- III. 6.A – Csak egy gyufás skatulya

OKLEVELET KAPOTT

- a 7.A – kiemelkedő csapatmunkájáért,
- a 7.B – leglátványosabb színpadképért,
- a 6.A – kiemelkedő alkotói teljesítményért,
- az 5.B – a legötletesebb jelenetért,
- a 7.C – a legjobb dramaturgiai ötletért,
- a 7.NY – a legbátrabb előadásért,
- a 6.B – a legjobb effektekért,
- a 8.C – erős karakterformálásért,
- a 8.B – professzionális színjátszásért,
- a 8.A – leghatásosabb előadásért.

KÜLÖNDÍJBAN RÉSZESÜLTEK SZÍNÉSZI ALAKÍTÁSUKÉRT

Gedeon Áron mint Fülöp,
 Neuhauser Lilla mint Hófehérke,
 Győrfi Bálint mint Örömapa,
 Erbszt Dávid mint vargalegény,
 Sáránszky Anna mint kis
 szolgálólány,
 Szíjj Zina mint „bizonytalan”,
 Boór András,
 Novák Domonkos,
 Száday Gergely,

Pankucsi Anna mint néma
 szultánkisasszony,
 Papp Balázs,
 Nguyen Le Huyen Anh,
 Halmai Panni,
 Csengeri Berci mint Retek,
 Do Csicsi
 Stribik András mint Kristóf és
 Patkós Panka.

A TECHNIKUSI ÉS IFIDÍJAT

a 7.C osztály kapta.

Ami az évváróból kimaradt

Vizkeleti Péter (9.C): Három vers az évváróra

A 2015/16-os tanév méltó lezárását szervező 9.C-sek feledhetetlen évvárót nyújtottak a tanév utolsó napján diáktársaiknak. A műsorból azonban kimaradt egy, az egyik 9.C-s diák által írt verssorozat, amely eredetileg az előadás részét képezte volna, ám végül lemondtak róla, hadd vehesse mihamarabb kezdetét a vakáció. Itt utólag elérhető minden érdeklődő számára, aki már átélte párszor az iskola megpróbáltatásait, és szívesen olvasna pár versikét ezekről az élményekről.

ÚJ ÉV, ÚJ MEGPRÓBÁLTATÁS

Élvhajhász kiváltság volt a mi szünetünk,
Amellyel csakis mi, diákok élhetünk.
Hosszú nyár volt ez is, megtömve élménnyel,
Mi lesz, ha iskolám még egy évre elnyel?

Ám szeptembernek is el kellett jönnie,
Diáknak táskában benn van a Dörmije.
Menjek, vagy ne menjek? Ez itt a nagy kérdés,
Épp ekkor szólalt meg, s hangjában szenvedés:

Vártad, mi? Nagy fenét! – búgta a belső hang –
Fogták a serpenyőt, nyelénél, így, hogy BANG!
Így volt ez múlt évben, mért pont most lenne jobb?
Csodák csak mesékben történnek hipp és hopp!

Csönd legyen, megrontó, nem kell minékünk ez,
Nem kell itt pro és con, szabályzat kötelez.
Mint sok-sok év alatt hasznosnak találtam,
Nagy esküt teszünk hát, mondjátok utánam:

Ezennel fogadom, én, büszke Radnótis,
Azt, hogy e tanévben nem kell már hipnózis.
Önként és bérmentve fogok majd tanulni,
Mert mégis mi másért jöttem, tán aludni?

Okító tanárba elvetett bizalom,
Tanokból tudás jó, s tudásból hatalom,
Ne mondj hát feltörő tudásszomjnak ellent,
Az összes nagy ember így győzött csak ellent!

TÉL CSÍPÓS HIDEGÉN

Képzetünk nagy röptű, s egyre szárnyal
Közelgő ünnepek tudatával,
S az idő, amidőn suliba mész,
Oly lassan folydogál, akár a méz.

Készülsz a szünetre lelkiekben.
A házad tájéka oly kietlen,
Mégis a szíved már örömmel telt,
Fogságod ideje immár letelt.

Tél csípős hidegén nagydzsekikben,
Meleget szürcsölünk hóesésben.
Nincs ennél boldogabb, hidd el nekem,
Mint mikor télidőm élvezhetem.

Ám ez is oly gyorsan szállott tova,
Akár e versikén néhány sora.
Van még egy félévünk, óh, társaim,
Leszünk még tanárunk légnyársain!

TUDNI, VAGY NEM TUDNI?

Előttetek van-e a kép,
Megkínlódott, kitanult nép?
Tanárotok szemüvegben
Ült a tanári székében,

Reád nézett sokatmondón,
Mint valami bölcs Apollón.
„Hogyan tovább, kedves Ulrik?
Életed is ezen múlik!”

Döntened kell, nincsen már passz,
Nyújtja feléd kezét, válassz!
Jól gondold meg, ó, bölcs diák,
Miként szóljon melódiánk.

Piros, netán kék pirula?
Alvásodon jegyed múlna?
Idődnek a beosztását
Abakuszon tologatnád...

Könyvvel magad elfalazni,
Füzet fölött összeaszni...
Ez így nem túl rokonszenves,
Tanuljon az, kinek kedves!

Egyik tézé másik után,
Kinek kell ez? Neked talán...
Én azonban be sem jövök,
Inkább gyárban kendőt szövök!

1956 – 2016

Részlet az 1956-os forradalom 60. évfordulójára
rendezett előadásból, játssza a 10.B

4. JELENET – 1980

F.h. (Fiatal hippicsaj) – Bundula Klári

Fifi – Tóth Fruzi

Olívia – Papp Bori

Kami – Katona Kata

Dani – Kerényi Peti

Tilla – Jánosi Máté

Geri – Bejczy Peti

Bende – Máté Jakab

Titkosrendőrök – Reviczky Marci, Urbancsek Balázs, Patrik Domonkos,
Szűcs Leó, Vadász Adorján, Weisz Csaba

F.h. – Helló, szia, gyere gyorsan! Csukd be az ajtót! Geriről tudsz valamit?

Bende – Tegnap beszéltem vele. Hamar le kellett tegyük a telefont, de azt mondta, itt lesz. Fifi meg késik, de jön. Kocsival.

Bejön Olívia és Geri

F.h. – Sziasztok! Gyertek beljebb! Mindjárt hozok kólát. Geri, de jó, hogy te is itt vagy! (*F.h. ki*)

Kami – Bendét megvárjuk?

Tilla – Szerintem elkezdhetjük, majd jön!

F.h. bejön, kólát tölt mindenkinek

Dani – Hát akkor, Nagy Imrére és a forradalom évfordulójára.

Mindenki – Egs!

Bende – Tudok egy verset, nemrég olvastam a Beszélőben, és pont ideillik.

Mindenki – Halljuk, halljuk!

PETRI GYÖRGY: A KIS OKTÓBERI FORRADALOM 24. ÉVFORDULÓJÁRA

Egy icipicit igazítottak a világon

Imre bácsiék, Pista bácsiék.

Fölakasztották, bekasztlították őket.

Mátyás bácsi és Ernő bácsi

megpuccolt Moszkvába. (Másokról ne történjék említés.)

Azután eljött János pap országa.
 „Sose halunk meg!”
 Három- és harmincezer
 közöttire becsülik
 az itt tartózkodó és a betolakodott
 hullák együttes számát.
 Nehéz ennek
 utánaszámolni utólag.
 A valóság nem számol önmagával.
 Elszámolja magát? Vagy leszámol?
 Meg se tanult számolni,
 elhúzták negyedikben
 ezt az egységes és megbonthatatlant.
 Két számot mondok:
 56
 68
 Összeadhatjátok, kivonhatjátok,
 megszorozhatjátok, megszorozhatjátok.
 Csődöt mondott
 aljasságotok számtalan tana.

Mindenki mosolyog, taps

Dani – Ez eszméletlen jó volt.

Olívia – Ha ez ma több emberhez is eljutna...

F.b. feltesz zenét

– Bob Dylan – The times they are a'changin'
balk, majd fokozatosan bangosodik

„Gyertek írástudók
 Próféta tollnokok
 És figyeljete
 Ilyet még nem láttatok
 De egy szót se, míg
 A kerék forog
 Szerencse érhet akárkit
 Az, aki most veszít, később még nyerni fog
 Mert új idők váltják a régít

Gyertek, képviselők
 És szenátorok
 És ne álljátok el
 A bejáratot
 Aki most gátol
 Majd eshet nagyot

Nagy ütközet, csata dühöng kint
S megreszket máris az ablakotok
Mert új idők váltják a régít”
(*Barna Imre fordítása*)

Tilla – Hát és ha mi ott lettünk volna, 56-ban...

Tátognak, mintha beszélgetnének, kártyáznak...

Bende beront az ajtón

Fifi – Rakjatok el mindent!!

F.b. kikapcsolja a zenét

Fifi (*badar*) – Itt vannak! Jönnék! Követtek, amióta eljöttem otthonról, és én hülye nem vettem észre...

Bende Fifit nyugtatja, Geri megdermed, Olívia összevissza rohangál, F.b. elájul, Kami pofozgatja, Tilla a zászlót próbálja eltüntetni, sikertelenül

Ajtócsapódás, titkosrendőrök ballonkabátban, napszemüveggel bejönnek, elvisznek mindenkit

Balázs (*kezet fog Bendével*) – Köszönjük az együttműködését, Szabó elvtárs.
Sötét

Írta: Tóth Fruzsina és Papp Borbála, előadta a 10.B

Megkérdeztük a matematikatanárokat, mi történt velük az első radnótis évkönyv megjelenésének évében.

Bárth Balázs

Emlékem a második osztályból:

Mivel már jól ismertem a szorzótáblát, második osztályban azt hittem, mindent tudok a matematikáról. Ezért a feladatmegoldás helyett inkább beszélgetésbe bonyolódtam a velem együtt a legutolsó padban ülő padtársammal. A tanító néni ezt persze hamar észrevette, így felállított, és nekem szegezte a kérdést, mennyi is százból hatvanhat. Rövid gondolkodási idő után büszkén feleltem, hogy az bizony 44.

Csatár Katalin

Visszaemlékezés 1996. december 3-ra:

Nekem sajnos nincs olyan kiváló memóriám, hogy ennyi év távlatából vissza tudnék emlékezni egy konkrét napra. Azt biztosan tudom, hogy ekkor is nagy lelkesedéssel tanítottam matematikát a Radnótiban. Egy rendkívül kedves érettségi előtt álló osztálynak voltam az osztályfőnöke. Az osztály mindkét felét én tanítottam, egyik fele fakultációs szinten, a másik normál szinten tanulta a matekot. December táján már a szalagavató bál próbái folytak (ekkor tavasz elején volt a szalagavató bál), ami nagy energiákat emésztett fel, szabadidőben pedig az érettségire tanultak a gyerekek. Azóta is büszke vagyok erre az osztályra, és örömmel látom, hogy néhányuk gyerekei is itt koptatják az iskolánk padjait.

Hegyí Györgyné

Az „Utolsó IV.C” osztályfőnöke voltam. Minden kedden és csütörtökön reggel héttől nyolcig szerb kólót próbáltunk az osztállyal a szalagavató bálra. Kicsit szűk volt negyven embernek a második emeleti folyosó a 65-ös és 66-os termék előtt, de ez akkor fel sem tűnt. Hozzá képest a Kertészeti Egyetem

aulája igazi bálteremnek minősült, pedig valójában nem volt az. Amikor nem táncoltunk, akkor tanultunk-tanítottunk, felvételi tájékoztatókat böngész-tünk, terveket szövögettünk a jövőről. Voltak köztünk olyanok is, akik még mindig rendelkeztek szabad kapacitással. Kabai Dávid és Lukács Singer Péter például az első évkönyv szövegeit tördelték.

Iványiné Harró Ágota

1996. december 3.

Ma kedd van, ez a sulis napjaim egyike (ugyanis félállásban vagyok és csak 4 napon van órám egy héten). Az elsős nagylányom az apukájával ment iskolába, én vittem a kicsiket az oviba. Szerencsére pont elértem a buszt, amivel beértem a Radnótiba kilencre. Tízről a III.A-val van órám, ők az utolsó négyosztályos gimnáziumi osztály nálunk. 29-en vannak az én csoportom-ban, a nem matek tagozatosok, ezzel együtt nagyon ügyesek. A negyedik órában a 10.C-sekkel geometriázunk, ők hatosztályosok. Hetedikben még nem én tanítottam őket, mára már ezt el is felejtettük. Utána pedig a kicsik-hez megyek, a 6.A-sokhoz. Ők nyolcosztályosok, és még az egész osztály együtt van matekon. Nagyon nehéz lesz jövőre a csoportbontás, hiszen az ofő-helyettesük is vagyok. Vicces, hogy mindhárom osztálynak az ofője radnóti diákból lett radnóti tanár, akárcsak én. Az órák után fel kell készülnöm a holnapi folytatásra, mert mozgalmas délutánunk lesz. Összeszedem az

„otthoni gyerekeim”, játszóterezünk kicsit, aztán együtt főzünk vacsorát. Este jön hozzánk nagypapa, nehéz lesz időben ágyba terelni a csapatot. Éjjel még szeretnék segíteni a Téliapónak, mert pénteken nemcsak otthon, hanem a Radnótiban is várják a meglepetést.

Kornai Júlia

1996. december 3-án éppen matematikafakton voltam Csátár Kati néninél, aki rám szólt, hogy „Julcsika, ne beszéljess!” . Pedig mi csak arról vitatkoztunk Tóth Mártival, hogy melyikünk megoldása elegánsabb...

Lövey Éva

1996–97.

Ezt az évet én otthon töltöttem GYES-en. Amint a képen látszik, nem unatkoztam. Néha esténként vágyva gondoltam a Radnótira, ahol csak a három emeletet kellett naponta többször megmászni.

A kollégák, barátaim, a matek munkaközösség nem hagyott magamra. Otthonról figyeltem, drukoltam, hogy az új nyolc- és hatosztályos gimnázium beváljon.

Marcsek Gábor

1996-ban negyedik éve, hogy a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumból átjöttem a Radnótiba, és második éve, hogy egy nyolc évfolyamos gimnáziumi osztálynak (II.G) az osztályfőnöke lettem. December 3-án, kedden, az osztályfőnöki órán összeírtam a Zrínyi Matematikaversenyre jelentkezőket (a 36 diákból 27-en jelentkeztek a versenyre, a nevezési díj 400 Ft volt). Megbeszéltük a hétvégi osztályprogramot, hogyan fogadjuk, és milyen programot találunk ki a kiskunhalasi általános iskola 6. osztályának, akik az egy hónappal ezelőtti focimeccs visszavágójára jönnek Budapestre. A fiúk nagy lelkesedéssel készülnek a mérkőzésre, amelyen mind a 16 fiú részt fog venni. Az idő egy kicsit hűvös volt, de a délutáni edzést az udvaron tudtuk megtartani.

Morvai Éva

1996-ban már második éve tanítottam a Radnótiban, 5 csoportban 103 tanítványom volt:

- az I.G ötödikes kisgimnazista diákjai
- a III.F diákjai, akik éppen egyidősek voltak a szomszéd gimnázium hetedikeseivel,

- a II.H osztály egyik csoportja, ahol a 13-14 éveseknek írt könyvet használtuk,
 - a nyolcadikos IV.G-sek,
 - a végzős, tizenkettedikes IV.B-sek.
- Azóta is keresem a számok mögött rejlő tényeket.

Pataki Henriette

Csak arra emlékszem, hogy óriási pocakom volt, ugyanis januárban született Gergő (első gyermekem). Akkor készültem először „elhagyni” a tanítványaimat, de abban a helyzetben ezt elnézték nekem.

Steller Gábor

Az 1996–97-es tanévben a Hunyadi Mátyás Általános Iskola 4.b osztályos tanulója voltam. Iskolai pályafutásom (azóta is) legragyogóbb eredményeként 3. helyezést értem el a kerületi MAGYAR NYELV versenyen. A szüleim valamiért azt akarták, hogy felvételizsek egy nyolcosztályos gimnáziumba. Végül egy vörös téglákkal borított, hihetetlenül széles folyosókkal bíró épületben kötöttem ki. Felvettek, amit akkor kicsit sajnáltam. Azóta már megbékéltem a történetekkel.

Széplaki Györgyné

1992-től folyamatosan, évenként egy-egy matematika-tankönyv jelent meg a Műszaki Kiadónál (korábban Calibra) a nyolcosztályos gimnáziumok számára. Sajnos azt még kézzel írva adtuk le, nincs semmi digitális nyoma. Ám a könyvek megvannak a szertárban. 1996-ban éppen a Matematika 14-15 éveseknek jelent meg. Megjegyzem, hogy mai szemmel nézve brutálisan nehéz volt az abban összeállított tananyag.

Török László

Harmadikos kisiskolás voltam Csornán, a Széchenyi István Általános Iskolában. Esténként az eget kémleltem, mikor jön már a Hale–Bopp-üstökös. 1997 elején már nagyon szépen látszott.

Vad Szilvia

1996-ban második osztályos tanuló voltam a mai Csillaghegyi Általános Iskolában. Mindenféle olyan dolgot csináltam, amit nyolc évesen a legtöbb gyerek szokott. Szerettem a családi kirándulásokat. (Egy ilyen alkalmával készült rólam az itt látható kép is.) Szerettem játszani a barátaimmal és a testvéremmel. Már ekkor is készültem arra, hogy egyszer majd tanár lesz belőlem. Kedvenc időtöltésem az volt, hogy „iskolásat” játszottam. Hol a plüss állatok, hol a barátaim vagy épp a testvérem voltak a tanítványaim, akiknek lelkesen magyaráztam a szorzótáblát, illetve bármit, amit aznap az iskolában hallottam.

Zöld Péter

Nem tudom már, miben mesterkedtem ekkor, de nagyjából 20 éve készült ez a felvétel.

Szarka Judit:
Annalistica Radnotiensis
avagy tíz bekezdés és tíz jegyzet
a húszéves Radnóti Évkönyv köszöntésére

1. Az ókori római történetírói hagyomány két alapvető műfajt különböztetett meg: az annalisztikus és a monografikus. Előbbi elnevezését a római szenátusban a gyűlésekről vezetett és archivált feljegyzésekből nyerte, és olyan szerkezeti szemléletet testesített meg, amelyben a történetmesélés elindult a mitikus kezdetektől, és – legalábbis a koncepció szintjén – eljutott az író jelenidejéig.¹ A monografikus hagyomány egy meghatározott történelmi korszakról számolt be; például egyik legkiemelkedőbb képviselője, Tacitus az *Annalesben* a Iulius-Claudius dinasztia történetét dolgozta fel *sine ira et studio* – mint az közismert.² Mindkét típusú alkotásmódra jellemző volt, hogy a szövegekben történelmi tények, mitikus narratívák, hasonló tematikájú más alkotások intertextusai és különféle irodalmi műfajok hagyományai keveredtek – vagyis e művek nem a történelemről beszéltek, hanem történeteket konstruáltak a történelemről.³

2. A fenti művek az olvasóközönségük számára az egész világot leképező Városról, az identitásukat adó, birodalommal növekedő Rómáról meséltek; a most kezünkben tartott *Évkönyv* pedig a mi szűkebb pátriánkról, alma materünkről, kevésbé patetikusán szólva, mindennapjaink egyik legfőbb jelentéstartalomtörzse, a Radnóti Évkönyvéről beszél – immár húsz éve.⁴

Viruló ifjúként lép tehát elénk ez a nyitott és folyamatosan alakuló szöveg, sőt, szövegfolyam: van már számos tapasztalata, rengeteg tudásanyaga, figyelemre méltó műveltsége és viselkedéskultúrája, jelentékeny önreflexiós képessége, energikus nekifeszülése a jövőnek – és jár, bizony nagyon is kijár neki az ünnepélyes köszöntő, mégpedig korántsem *sine ira et studio*, hanem *magno cum gaudio studioque* (nagy örömmel és elfogultsággal), hiszen az ünnepelt tiszteletünk és szeretetünk tárgya.

3. Ünnepeztünk – mint minden figyelemre méltó ifjú ember – természetesen máris szétfeszíti a megszokott értelmezési kereteket: nem sorolható be sem a monografikus sem az annalisztikus hagyományba problémamentesen. Megnevezése ellenére nem lehet annalisztikus műnek nevezni, hiszen a Radnóti esetében nagyon nehéz már a kezdet eseményét is kijelölni. Mikortól számíthatnánk a történetét: az építkezés kezdetétől, a zsidó fiúgimnázium első tanévétől, a tanítóképző megnyitásától, a Radnóti név felvételétől,

a gyakorló iskolává válástól? Nehéz ügy. Jelen évkönyvfolyam indulása leginkább a kiadó, pontosabban szólva a jeles Redactrix valószínűleg mitikus erőket invokáló elszánásától számítható, és tart immár két évtizede, reményeink szerint pedig folytatódni fog, míg csak él iskolánk az ő sajátos szellemiségével egyetemben. A Radnóti Évkönyvnek tehát új folyamként van pontosan meghatározható kezdete, kötetenként pedig vége is, utóbbi szempontból ezt azért állíthatjuk, mert minden kötete egy tanévet ölel fel – vagyis határozottan monografikus jegyeket mutat. Közben sajátos módon alkotói mindenkor jelen idejében születik, és/de folyamának jövője a sejtelmek mitikus homályába vész – akkor hát egyfajta különlegesen átfordított annales volna? Tanévenkénti tagolódása pedig a szenátusi jegyzőkönyveket idézi – de mennyivel színesebb, sokrétűbb a szöveg- és stílusvilága, nem beszélve a fotóiról, grafikáiról!

4. Hogyan tekintsünk hát rád, könyvecske, mely kontextusban szemléljünk? – Hát a saját sorsoméban! – kiáltod nekünk klasszikus és posztmodern műveltséged hetykeségével.⁵ – *A radnótisságomban!* – És mi légyen az? – Ejnye, mit tetszik nekem jönni egy ilyen lejárt, ódivatú definícióra irányuló kérdéssel! Nix definíció! Történet van, történetmesélés van, írás van, olvasás van! Engem nem lehet besorolni, definiálni – engem tessék szíves lenni olvasni!

5. Radnóti Évkönyvet olvasni pedig gyönyörködtető tevékenység, például azért is, mert oly sokféle jellegű szöveg található benne, hogy az olvasó úgy érzi, egy különleges erdőbe került, amelyben rengetegféle fű, fa, bokor hívogatja őt sétálni, sőt, még ösvények is segítik andalgását. Ezeket az utakat a könyv állandóságot sugalló szerkezete jelenti, mely laza és rugalmas struktúra gyönyörködtető műfaji változatosságot jelenít meg:

- igazgatói beköszönő szöveg, mely általában valamely intézményes szempont (például iskolai jubileum, szerkezeti változások stb.) alapján foglalja össze a vonatkozó tanévet;
- változatos, főleg tanárok által jegyzett esszék, amelyek egy-egy autonóm értelmezési kontextusát adják az iskolai életnek (például: milyen közösségi mozgásokat fednek fel a szociometriai felmérések, milyen közös értelmezői élményeket jelent valamely projekt megvalósítása, szakköri, önképzőköri, klubtevékenység, más kultúrák „terepi”, illetve falainkon belül való meg tapasztalása miképpen árnyalja látásmódunkat;
- adattárak (az iskolában tanulók, tanítók, dolgozók, különféle szempon-tú listái), melyek egyszerre töltik be a praktikus és az élményfelidéző információadás feladatát;
- az iskolában tanított idegen nyelveken megírt iskolaismertető;
- stíluskavalkádot jelentő osztálybemutakozások;
- üde, személyes hangon megszólaló élménybeszámolók táborokról, kirándulásokról, évközi programokról.

S ebben a gazdag erdei sétában adódnak különleges, napsütötte tisztások, amelyeken megpihenve ámulva és eltöprengve vegyülhetünk párbeszédbe a Radnóti falai között szárnyukat bontogató írói-költői-képzőművész tehetségekkel... Tágasság és otthonosság, állandóság és változatosság, tényszerűség és értelmezési sokszínűség gondoskodik arról, hogy célszerűen és örömtelen olvashassuk e könyvfolyamot.

6. *Varietas* és *stabilitas* e szép összjátéka pedig természetesen, az iskola természetéből adódóan, olvasható egyfajta tanításként, szemléltetésként, az olvasás dialogikus folyamatában történő megismerő tevékenységként is, a határoltág és szabadság kölcsönösségének dinamikájáról. Hiszen a szabadság határok nélkül szétfoslana a semmiben, biztos határok között (mint egy festmény a bekeretezett vásznon, a mozgókép a filmvászon lehatárolt felületén, egy irodalmi mű a könyv papírlapján, a monitor felületén, egy zenemű a hangzóvá tett idő keretén ... belül) viszont érzékelhető, értelmezhető tapasztalattá válik. Esetünkben: az Évkönyv fejezetei, ismétlődő szerkezeti tagolása keretében ott villószik, mozog, lüktet egy ezerfős, ezernyi szállal összefonódó közösség munkaévének számos reflexiója; egy kimondhatatlan közös történet körvonalai sejlének fel számos mininarratíva összjátékából.

E határoltágában gazdag világ pedig egyben nem csupán szövegvilág, hanem képi is – hiszen számos fénykép és grafika díszíti. Fontosak és kedvesek az osztálytablók is, de jelen sorok írója bevallja, hogy leginkább a láthatóan akció közben elkapott pillanatok fotóit szereti, amikor a képekről mintegy kisüvít egy showhajtásos feladat megoldása közbeni agyvihar szele, szinte hallani a felcsattanó nevetést az osztálykirándulásos képekről, érezni a koncentrációt az ósükdösi előadó és hallgatósága tekintetéből... A diákok-tanárok képzőművészeti alkotásai pedig a már említett napsütötte pázsitokon hanyatt fekve való égszemlélés örömét adják. És ha már e szöveg vállaltan és személyesen elfogult, hadd essen szó egy különleges, alázatosságában lenyűgöző kreativitású betű-képről: a mindenkori hátlapról, mely az iskola összes tagjának nevét tünteti fel alfabetikus sorrendben, egyetlen oldalon, ezáltal az individuumokból felépülő, rendezett világ és közösség egyszerűségében szépséges képi metaforáját adva.⁶

7. Merthogy amint Livius és Tacitus olvasói számára Róma magát a világot jelentette, úgy az iskola is egyfajta modellje a világnak, az emberi közösség működése meg tapasztalásának. Alapvető és meghatározó tapasztalata mindnyájunknak az a közeg, amelybe kisgyerekként lépünk be, és amelytől saját és kultúrája jövőjét fürkésző fiatal felnőttként búcsúzunk. És mi minden történik közben! Kis- és nagyközösségekbe való beilleszkedések és elkülönböztődések konfliktuózus lelki munkája, gondolkodni és beszélni tanulás, könnyek és nevetések, erőfeszítések, csüggedések, sikerek, kudarcok, életre szóló keserédes tapasztalatok, nemritkán ugyancsak életre szóló barátságok, szerelmek, szakmai kapcsolatok megtalálása... És mindig, minden körülmé-

nyek közepette, a lélek és természet törvényének mindig egyszeri beteljesedése, a kisgyermekkorai létből kibontakozó metamorfózis, az önismeret test-lelket megrázó születési folyamata: a kamaszkor kegyetlenül gyönyörű és mindig egyszeri tapasztalata...

8. S mindeközben az Évkönyvnek hány és hány metamorfózisa: a szövegleadás határideje előtti éjszaka klaviatúraverésének fáradtságától, a szalagavatói ajándék izgatottságán át, a sokasodó számú érettségi találkozók egyre nosztalgikusabb lapozgatásán keresztül, a „nézd, gyereken, itt vagyok az érettségiző osztályok névsorában, az a paca ott a vízitúrás fényképen apád, itt meg éppen keringőzöm az osztályfőnökömmel, s látod, ennek a folyosónak a végén lesz az osztálytermed...”

9. Nagyon értékes ajándék a szalagavatón megkapott Évkönyv,⁷ az emlékezésben való mindig megújuló önfelismerés lehetősége. Az utolsó tanév végigélése egyfajta felnőtté válási/átmeneti rítusként, beavatási tapasztalatként is értelmezhető, melynek első, ünnepi felvonása a szalagavató, a második a ballagás-szerenád, a harmadik az érettségi vizsgák letevése.

Az archaikus időktől fogva a beavatási szertartások funkciója az volt, hogy a közösség teljes értékű felnőtt tagjává avatódjon az ifjú ember, azáltal hogy próbatételek közepette tegyen tanúbizonyságot arról, hogy mindazt az intellektuális és szociális tudást elsajátította, melyeknek segítségével önnön és társai életének megtartását, védelmét és gyarapítását szolgálhatja. Mindez pedig nem lehetséges önnön természetének, szellemi-testi-lelki-érzelmi élete ambivalenciájának és összetettségének reflektálása nélkül. És az is nagyon fontos, hogy e próbatételek túlnyomó része az őket ismerő, nevelődésüket kísérő felnőtt közösség védőernyője alatt, óvó figyelmének intenzitásában történjen meg.⁸ A táncpróbák hajnali fáradtsága, az első bál kvázi esküvői ünnepélyessége, a világmodell falaitól való búcsú, a lélekvezetők személyes közegébe való befogadás és végül az írásbeli-szóbeli vizsgák komoly téttel rendelkező, koncentrációs feszültsége mind-mind e felnőtté avatási szertartás részei. És mindennek meglevenítő emlékezetét tartja, tarthatja meg az Évkönyv mintegy személyes példánya, az átmenet évének e soknyelvű mementója.

10. *Ó, a szárnyas idő...*⁹ Igen, ő, aki hirtelen elrepül... De szárnyas mivolta nem csupán időbe-vetettségünk tragikumát jeleníti meg, hanem magát a szárnyalást, a szabadság gondos kiművelés nyomán feltörő energiáit. Hiszen amiről az évkönyv újra és újra hírt ad, mi más volna, mint egy közösség, egy kis világ minden zökkenő és külső fenyegetettség közepette kitartó, ép testeket és lelkeket nevelő munkájáról való tudósítás, üzenet arról, hogy évről évre az autonómia és individualitás új, suhogó szárnyú nemzedéke indul útra a vörös téglás épületből.

Nem könnyű terep várja őket. Csupa hepehupa (itt egy nagyszerű, civil kezdeményezés, ott egy kis provincializmus, imitt egy remek, alkotó műhely,

amott egy csomó destruktív előítélet, erre egy szuper iskola, arra meg egy verekedés síppal-dobbal stb.). De az útnak indulók fejében és szívében immár ott van személyes szabadságuk akarata ellenére el nem vehető energiaforrása, emlékezetükben ott a tudás, hogy újra és újra visszatérhetnek az alma materbe erősödni, emlékezni, tanárként, patronálóként dolgozni, vagy egyszerűen csak játszani, nevetni sírni; újra és újra bizonysgot tenni arról, hogy:

„Testvéreim, nincs nemigaz szavatok
S százszor többet merhettek, minthogy mertek.
Békésebb, szebb, jobb, vidámabb, boldogabb
Életre váltott jussa nem volt soha,
Mint mai, bús, magyar, ifju embernek.

...

De Tűz és Tűz, én ifju testvéreim,
Jaj, a Tüzet ne hagyjátok kihalni:
Az Élet szent okokból élni akar
S ha Magyarországra dob ki valakit,
annak százszorta inkább kell akarni.”¹⁰

JEGYZETEK

¹ E műfaj leghíresebb képviselője Titus Livius, az *Ab urbe condita*, azaz *A város alapításától* címen híressé vált, töredékben fent maradt művével.

² Érdekes, hogy a címadás ellenére teljes mértékben monografikus műről van szó, melynek elhíresült ars poeticáját a *barag és részrehajlás* nélkül szókapcsolattal szokták fordítani. Természetesen az oly szépen megcélzott történetmondói objektivitás ez esetben is csupán termékeny illúzió: Tacitus a saját, arisztokratikus köztársaságparti elkötelezettsége összefüggésében tekint a Iulius-Claudius dinasztia történetének, finoman szólva, igencsak sokszínű eseményeire.

³ Érdekes, hogy a kortárs történelemtudomány – miután kiépítette a tárgyilagosságra törekvés, forráskutatás, forráskritika stb. szakmai apparátusát és az igényes kutatói munka módszertanát – önnön működésére reflektálva arra a megállapításra jutott, hogy nem lehetséges a történeti tények elfogulatlan vizsgálata, mert a megismerő elme önnön természetéből fakadóan, mindig valamely *narratíva* megalkotásának igényével, vagyis kivédhetetlenül preconcepciózusan tekint az eseményekre.

⁴ Az *alma mater*, azaz *tápláló anya* kifejezést természetesen az iskolára, a mindenkori egyént a számára az életbe elindító anyaintézményre szokták érteni. Micsoda patetikus izé ez – húzhatjuk el rögtön a szánkat. Valóban, sajnos, elég kevés iskola nyerheti el ezt a szerepet életünkben, ráadásul minden iskola minden külön diákjának egyénenként kell eldöntenie, hogy számára az iskolája alma mater-e. Magam csak arról tanúskodhatom, hogy a most ünnepelt két évtized alatt *nagyon sok* olyan diákot és kollégát volt szerencsém megismerni, akiknek számára a Radnótira tényleg illett ez a klasszikus megnevezés: merthogy anyánk olyan, amilyen, hol tündér, hol meg boszorkány, jó a krumplifőzeléke, a húslevese egyenesen mesés, a kelkáposztjától viszont kifutunk a világból, időnként duruzsol és simogat, káprázatos játékokat tud kitalálni, máskor meg ideges és ordítózik, „most pedig azonnal leteszed a fenekedet és bevágod”, olykor királynőien

szép és csillogóan okos, máskor alig lát ki a fejéből a migrén miatt, és csak morog... De ő az, aki ott van minden nap, aki tigrissé válik, ha ránk támad valaki, és ő az, akiről a lelkünk mélyén még évtizedek múlva is pontosan tudjuk, hogy mit gondolna arról, amit éppen teszünk, mondunk...

⁵ Egy hajdani irodalomtanártól, a metrikáról iskolai tankönyvet író, i. sz. II. századi Terentianus Maurustól származik, a *habent sua fata libelli*, azaz „a könyve(cské)knek megvan a maguk sorsa” fordításban elhíresült mondás, mely nem kis befogadáselméleti fogékonyságról tesz tanúbizonyságot, s mintha minden szava a mai tündökletes elméjű radnótisoknak szólna, nemdebár?

pro capto lectoris habent sua fata libelli.

sed me iudicii non paenitet: haec bene vobis

commisi, quibus est amor et prudentia iuxta,

et labor in studiis semper celebratus inhaeret:

vos sequar, in vestro satis est examine cautum.

minden könyv sorsa az olvasó felfogóképességétől függ.

De én nem félek az ítélettől: hiszen munkámat rátok bíz-
tam, akik okosak és kedvesek vagytok, s nagy szorgalom-
mal folytatjátok tanulmányaitokat. Titeket akarlak követni,
előttek biztosan jól vizsgálják a könyv.

(A *De syllabis* vége: 1287–1290. sor)

https://hu.wikipedia.org/wiki/Terentianus_Maurus

⁶ Az euro-amerikai kultúra felvilágosodásban gyökerező szemléletmódja szerint az autonóm individuumok szabadságot ismerő, ennek terhét elhordozni képes szabad személyiségeiből épülhet csak fel felelős, alkotó, demokratikus közösség.

Közösség, alkotóműhely, társadalom, polisz – egyfajta *kozmosz*, azaz *rendezett világ*, mely nem azáltal rendezett, hogy eltagadja és/vagy kirekeszti a problematikus jelenségeket, hanem éppen annak révén, hogy tud a *káosz*, azaz a minden jelentéstulajdonítást szétromboló, ásitó üresség destruktív hatalmáról, ezen roppant erőt képes uralni az értelem, a szolidaritás, az önismeret, a jelentés-/formaadás alkotó, azaz szellemi-érzéki erői által.

⁷ S milyen feszültséggel teli, izgalmas, sokszor izgatott, szívdobogtató-torokszorító kihívás lehet az erre a határidőre való szerkesztés/nyomtatás/szállítás ütemezése!

⁸ Beavatási szertartás ez nekünk, a tanároknak is: a búcsúzás, elengedés, önvisszavonás, a bármily jó szándékú, de mégiscsak vezetői hatalomról való lemondás évről évre visszatérő érettségi vizsgája.

⁹

„Oh, a szárnyas idő hirtelen elrepül,
S minden míve tűnő szárnya körül lebeg!
Minden csak jelenés; minden az ég alatt,
Mint a kis nefelejcs, enyész.”
(Berzsenyi: Közelítő tél)

Egyik kiemelkedő antik intertextusa:

...et spatio brevi
spem longam reseces. Dum loquimur, fugerit invida
aetas...

(Horatius: Ad Leuconoen; Carm. I. 11, 6–8.)

Nyersfordítása:

...minél hamarabb metsszed vissza a remény hosszúra szőtt fonalát. Míg beszélgetünk, már el is szállt az irigy idő...

¹⁰ Ady Endre: A Tűz Márciusa; negyedik és hetedik versszak.

Bemutatkozik a 2. osztály

Beszámoló a Históriás táborról

– pályakezdő pedagógus szemmel

2016 augusztusában részt vehettem a Históriás táborban – akkor még leendő – 3. osztályommal. Remek lehetőségnek gondoltam, hogy öt teljes napot tölthetek a gyerekekkel. Úgy véltem, ez megkönnyíti majd a szeptembert, megalapozza közös munkánkat. Visszatekintve ez be is igazolódott.

Pályakezdőként csöppentem bele az összehozott párost alkotó Kati néni és Rudi bácsi, a táborvezető munkájába. Kati néni előre figyelmeztetett: jobbnál jobb programok várják majd a gyerekeket. Így is lett. Mind az öt nap igen tartalmasan telt.

Hétfőn különbusszal indultunk a Szentgyörgy Kaland Tanyára. A tanya Budapestről 1,5 óra alatt megközelíthető. Rudi bácsi az érkezést követően körbevezette csoportunkat a tanya területén, megbeszélte a gyerekekkel az alapvető szabályokat. Szálláshelyünk az istálló fölött volt, egy nagy terem-szobában laktak a fiúk, a lányok pedig 3 kisebb szobában. A legbátrabbak egy-egy éjszakát a hét folyamán kinn tölthettek, a tábor területén felállított jurtában.

Históriás tábor lévén kis betekintést is nyerhettek a táborlakók őseink múltjába. Rudi bácsi több alkalommal beszélgetett velük a régmúlt korok főbb eseményeiről, hagyó-

A kés készítésének fortélyai

mányairól, eszközeiről, öltözeteiről. A beszélgetést az adott korból származó eszköz bemutatása is színesítette táborvezetőnk magával ragadó mesemondó személyisége mellett.

Már az első nap megkezdődtek a programok: íjászatban, majd a lovaglásban próbálhatták ki magukat a gyerekek.

A további napokon minden délelőtt és délután forgószínpadszerűen lehetett részt venni a programokon. Az íjászat során különböző távolságokból és testhelyzetekből sajátíthatták el a gyerekek a technika fortélyait. Az íjászat mellett a lovaglás és a szablyázás is igen közkedvelt volt a fiúk és lányok körében egyaránt. A bőrzés leginkább a lányokat kötötte le. Ennek gyümölcséként rengeteg karkötővel, hajpánttal, nyakláncsal térhettek a tábor végén haza a gyerekek. Esténként tűzifaaprításra is sor került. Ebben leginkább a fiúk jeleskedtek. Ez utóbbi igen fontos része volt a napnak, hiszen a tábortűz elengedhetetlen kelléke volt estéinknek. No meg a vacsora is mindig ennél a tűznél készült.

Minden reggel játékos ébresztő tornával indult a nap. A hét folyamán két délutánon is számháborúztunk.

Egy hangszerbemutatón is részt vettünk, amely során a gyerekek megtekinthették, meghallgathatták és ki is próbálhatták a különlegesebbeket. Az egyik hangszer a *hang* volt, amely egy acélból készült idiofon ütőhangszer.

A másik pedig a *didzseridű*, amely az észak-ausztráliai őslakosok fűvós hangszere. A táncház, a szalonnasütés, a csillagos ég rejtelseinek esti fürkészése, a Rudi bácsi által tartott lovasbemutató és végül, de nem utolsósorban a tábortűznél elkészített közel száz palacsinta is hatalmas élményt jelentett a gyerekek számára. Az utolsó este pedig az elmaradhatatlan, már-már hagyománynak számító bátorságpróbát állták ki a gyerekek.

Az öt együtt töltött nap alatt alkalmam nyílt a gyerekek mindennapi életébe is bepillantást nyerni. Ilyen volt például – a teljesség igénye nélkül – a szobarend és a társakkal való fürdés örömei és nehézségei, a honvágy kezelése, az esti apa-anya nélkül történő elalvás szertartása, az elhagyott, majd megkerült tárgyak miatt kialakult érzelmi hullámvasutak megoldása.

A tábor során megtapasztaltam, mennyi apró részletre kell odafigyelni, mennyi dologgal tehető élvezetesebbé és szervezettebbé egy ilyen tábor. Láthattam, hogy pedagógusként mi mindenre kell odafigyelni, milyen fontos szervezési feladatok hárulnak a tanítóra, illetve mivel tehető emlékezetesebbé és gazdagabbá a táborozás. Valamint azt is, hogyan mélyülhet a diák és tanítója kapcsolata az együtt töltött idő során.

Bőrészerek

Készül a vacsora

UTÓIRAT

Rudi bácsi így fogalmazta meg az erdei iskolai program nevelési céljait, tartalmi követelményeit néhány évvel ezelőtt:

„Programunk célja egy olyan életminta bemutatása – a főleg nagyvárosokból érkező gyerekeknek –, ami az egészségtelenül felgyorsult városi létből „visszaillesztja erdősebességre” a hozzánk érkezőket. Ha rácsodálkoztatjuk a gyerekeket a természet alkotásaira, kialakul bennük a kötődés: vigyázni fognak rá, tehát fenntarthatóvá válik. Értsék meg az erdei életközösség összefüggéseit, legyenek tisztában az emberi cselekedetek hatásaival a természeti környezetre. Az esti tábortűzek úgynevezett „bölcsségtáborain” értékes gondolatok fogalmazódnak meg az irányított beszélgetéseken. Tanulják meg saját bőrükön érezni, mennyire kiszolgáltatott az ember a természetnek, ha hiányoznak megszokott kényelmi felszerelései, például zseblámpa nélkül a sötét erdőben (Bátorságpróba). Ismerjék meg a saját munkával készült ételek, használati tárgyak értékét, értsék meg, miért volt beosztó és takarékos a régi magyar ember.”

A kollégáknak így fogalmaztam egyszer: „Rudi bácsi a gyerekek XXI. századi Matula bácsija.” Olyan erdei iskolát vezet, mely mentes a külvilág zajától, nincs tévéműsor, nincs tv, telefon, internet. Van azonban:

- kódorgó (tanösvény-túra, falusi gazdaság)
- erdészkedő (természet-, környezetvédelem)
- vadleselkedő (fajmeghatározás, vadles)
- kukkoló (mikroszkópozás, időjárás-megfigyelés, csillagnézés)
- bölcselkedő (tábortűz, bátorságpróba)
- túlélő (erdőtorna, erdei tűzpróba)
- kézművelődő (termésképkészítés, bőrzés, szövés-fonás, kovácsolás, fafaragás)
- táplálkozó (gyógynövények, gombák)
- vadászkodó (vadászat, vadgazdálkodás, íjászat).

Immár huszonnyolc éve minden tanévben két alkalommal töltök öt-öt napot osztályommal erdei osztálytáborban, májusi erdei osztálytábor keretében és augusztusban nyári táboroztatással. Tanítványaim ezáltal a négy év alatt nyolc alkalommal látogatják meg az erdő élővilágát, a vendéglátóinkat. A kialakított életmód is otthonosságot áraszt, vannak szokásaink, például az erdőjáró cipőt papucsra cseréljük a bejáratú ajtóban. Ismerjük az állatokat, évről évre neven szólítjuk a kutyákat, a lovakat. A lovaglás és az íjászat tudományát is évről évre tökéletesítjük, nyáron a nagyobbak már tanítgatják

Történetek, legendák

a fiatalabb táborlakókat stb. Elmaradhatatlan program a csillagösvényen nézelődés, a bátorságpróba. Utolsó nap délelőttjén a dagasztás és kenyér- vagy kalácssütés a program.

Közben a gyerekek számára természetessé vált, hogy az erdőben mi vagyunk a vendégek, az erdő őslakosait nem illik megzavarni élőhelyükön, a magasles pedig remek lehetőség az elcsendesedésre. Pedagógiai munkám sok-sok éve összefonódik az erdei táborok történeteivel, kiegészítik egymást. Az iskolai tanórákon fel-felidézzük az ott tanultakat, a hétköznapiakban is hasznosítjuk az ott szerzett tudásunkat.

Tanítványaim írták 4. osztályos korukban az iskolai évkönyvbe: „Meghívtuk a családokat is, akik örömmel csatlakoztak hozzánk az utolsó napon. Ebédre bográcsban főtt a pörkölt, nagy kondérban a paprikás krumpli körülbelül 80 fő számára. Vidám és megható perceket töltöttünk a közös élmények felidézésével is.”

Bízom benne, hogy ifjú kolléganőmet sikerül megnyerni ennek a szép pedagógiai munkának. Örömmel figyeltem lelkesedését és tevékenységét a gyerekek között.

Molnár Anna és Csekné Szabó Katalin

Bemutatkozik az 5.B

Szeptember 1-jén anyával autóval mentem be az első napon. Anya megkérdezte tőlem:

– Nem izgulsz?

Nem izgultam. Furcsa módon akkor nem, pedig lámpalázás típus vagyok.

Néztem ki a kocsí ablakán, láttam, hogy mindenki rohan. Aztán amikor elhaladtunk a Városliget mellett, hirtelen hatalmas gombócot éreztem a torokban. Jobban izgultam, mint eddig bármikor. Ötödikbe mehetek a Radnótiban. Okos kisgimis leszek. Nyáron is elég sokat görcsöltem ezen. Közben megérkeztünk.

– Radnóti lettem... Radnóti lettem... – próbáltam feldolgozni magamban, miközben a régi épületbe léptem.

Felmentem a lépcsőn a másodikra, és megkerestem a termünket. Beléptem. Már nem izgultam, csak féltem. Mi van, ha én nem ide való vagyok?

Leültem, és két lánnyal kezdtem el beszélgetni.

Azóta kedves emberek vesznek körül, barátokat szereztem, és már egyedül is letalálok az ebédlőbe! ☺

Kővári Sára (5.B)

Én már 1. osztályos korom óta radnóti vagyok, mégis nagy változás ért engem, amikor a 4. osztályból 5. osztályra léptem. Mintha egy teljesen új iskolába kerültem volna, csak mindez néhány osztálytársammal együtt.

Vannak barátnőim, akik az A-ba kerültek, azt hittem, soha nem látok őket viszont, de szerencsére rosszul gondoltam. A szünetekben és délután még mindig találkozhatunk. Ám többet vagyok az 5.B-sekkel, oda is kerültek régi barátok, és érkeztek új barátok is.

Felsőben sokkal szabadabbnak érzem magam. Nagyon jó az osztályközösségünk. Ugyan még nem ismerjük annyira egymást, de szerintem idővel összetartunk majd, összefogunk, és mi leszünk a legjobb osztály, és semmi nem állíthatja meg az 5.B-t!!!

Urkom Teodóra (5.B)

Bemutatkozik a 6.A

Osztályfőnökünk Palócné Bársony Katalin, aki: kedves, jószívű, néha szemüveges, maximalista, segítőkész, ötletes, törekvő, figyelmes, megértő, igazságos, humoros, életvidám, türelmes, kitartó, alacsony, barátságos, jó fej, kreatív és még sok mindenféle.

Bartos Laura	Laura szórakoztató, kedves, figyelmes padtárs, az eszéről nem is beszélve.
Bui Kevin	Kevin okos, kicsit szerény, kedves, és még jól is tanul.
Csendes Luca	Lucával jól lehet dolgozni csoportban, mert mindig érdekes dolgokat mond.
Csima Tekla	Tekla okos, segítőkész, barna hajú lány.
Dianovszky Zalán	Zalán egy barna hajú, barna szemű szemüveges, átlagos intelligenciájú tizenéves.
Dobos Áron	Áron mellett nem lehet unatkozni, benne van bármilyen dologban, aminek vicces lehet a vége. Mindig élénk, vidám.
Fodor Hédi	Hédi mellett nem unalmas az óra, segít, ha kell, és mindig vidám.
Font Olivér	Olivér kedves, barátságos fiú. Jó mellette ülni.
Fritsch Zsuzsanna	Zsuzsi jó tanuló, szeret táncolni, zongorázni és a szünetet a barátaival tölteni.
Gáspár András	András csendes, hallgatólag fiú, aki szeret a barátaival játszani és teniszezni. Ha csoportmunka van, jó ötletei vannak, de órán nem szokott jelentkezni.
Hadházi-Borsos Máttyás	Matyi jó fej. Jó a humora, és nem unalmasak mellette az órák.
Hegyi Tamás	Tomi jó tanuló, segítőkész, szereti a történelmet. Kedves fiú, ezért jól el lehet vele beszélgetni.

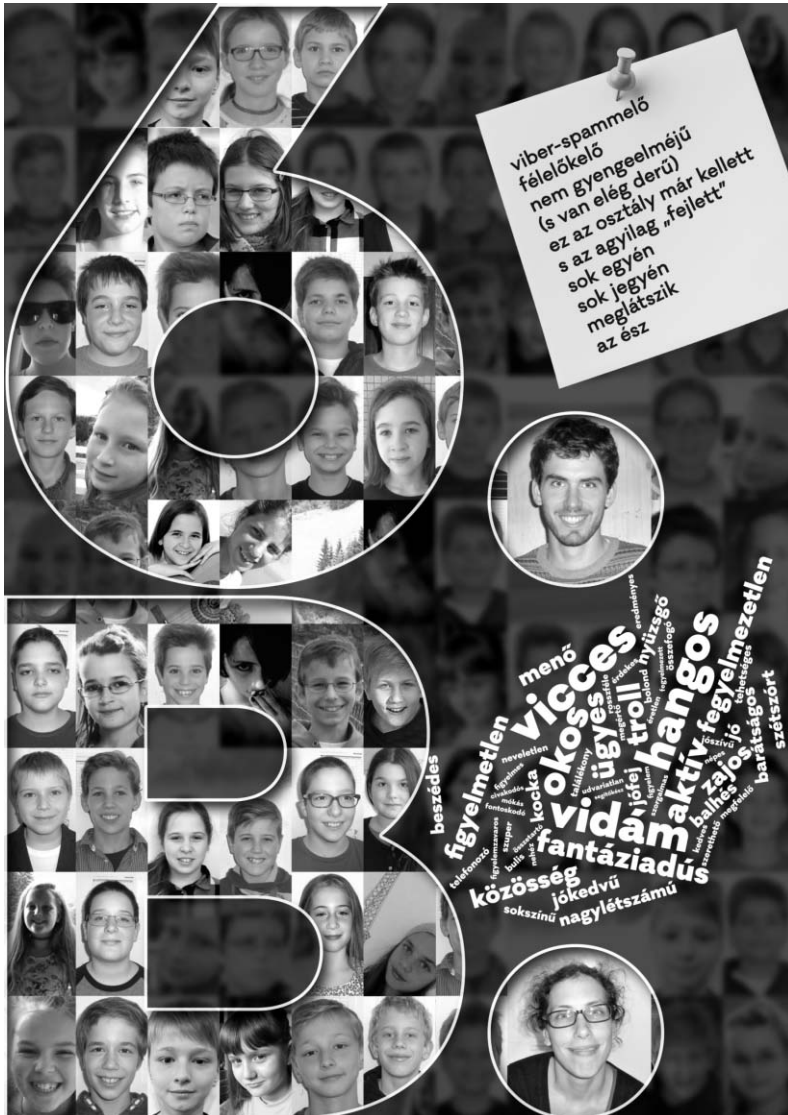
Horváth Hanna	Hanna gyakran jelentkezik, és okosakat mond. Szeret teniszezni és a barátaival játszani. Sokat olvas és rajzol.
Hulman Tamara	Tami kedves barátságos lány, humora enyhén szarkasztikus, még van hova fejlődni. Szereti a farkasokat és a lovakat. A haját leginkább Lokiéhoz hasonlítanám.
Kopper Bors	Bors okos, vidám fiú, de a bonyolult játéakai kicsit furcsák.
Kósa Kitti	Kitti kedves, szemüveges lány, aki mindig segít nekem.
Kósa Tamás	Tamás vicces, jó fej, a szüneteket barátaival tölti, bár néha kockul. Csoportmunkában jó ötletei vannak, nagyon kreatív.
Köbli Vince	Vince szemüveges, szerintem magas, és jó fej. Szeret kockulni.
Mózer János	Padtársam, Mózer Jancsi szemüveges, barna hajú fiú. 12 éves.
Munkácsi Sára	Sára ül mellettem, aki egy segítőkész, vidám lány.

Nguyen Dániel Cuong	Danó fociőrült, de egyébként jó fej.
Rónai Bendegúz	Bendegúznak nagyon jó ötletei vannak, és kedves személyiség.
Sándor Zsófia	Zsófi szorgalmas, kedves lány. Szeret versenyezni, és sok szakkörre jár. Élénk, vidám, sokat mosolyog és jókat lehet vele beszélgetni.
Schlachtovszky Liza	Liza okos és értelmes lány. Sok barátja van, de egyértelműen a legjobb barátnője Kata. Nagyon jó fej, de néha furcsa (félelmetes) oldalpillantásokat vet rám.
Szabó Artúr	Artúr jó fej, de zavar, hogy folyamatosan kockul. Kedves, elégedett vagyok vele.
Szalay Áron Balázs	külföldön
Szeszler Ábel	Ábelnek jó a humora, szépen zenél, és jó fej.
Szeszlér Benjámin	Buba vicces fiú, és jó mellette ülni.
Széll Kata	Kata elképesztően kedves és jó fej lány. Nála jobb „legjobb barátot” el sem tudok képzelni.
Szombat Nándor	Nándi okos, kedves, és mindig megnevettet, még akkor is, amikor rossz kedvem van.
Takács Ágota	Takács Ágota (Gotti) szőkésbarna hajú, barna szemű, sokat tanuló lány.
Takács Lili	Lili kedves, megértő, együtt érző jó barát, akit soha nem cserélnék el senkire.
Vághy Lőrinc	Lőrinc jó tanuló, és jó kosaras. Szeret telefonon játszani és olvasni. És még jó fej is tud lenni.
Várszegi Vince	Vince értelmes. Jól zenél és énekel. Zöld szemű.
Verő Mirkó	Mirkó alacsony, barna szemű, világosbarna hajú vékony fiú. Kicsit feltűnési viselkedéségekben szenved, sokat olvas, és Joker-rajongó.
Volk János	Volk János (Jankó) sötétbarna hajú, barna szemű, angolul kiválóan beszélő fiú.
Wagner Mátyás Máté	Matyi elég kellemes társaság, főleg, ha az ember unja az éppen túlélendő órát.

Ilyennek láttuk egymást 2016 októberében.

Bemutatózik a 6.B

Bemutatkozik a 7.B

Osztályunk olimpiája,
avagy edzett hatodikosból lesz a...

Idén sokan kísérték figyelemmel a nyári olimpiai játékokat. A mi osztályunk is annyira szurkolt a magyaroknak, hogy már az egész tanévet az olimpia jegyében töltötte, sportágakká változtatva az iskolai eseményeket és versenyeket is. Lássuk tehát a 6.B. 2015–16-os olimpiai évét!

Minden olimpia ünnepélyes megnyitóval kezdődik, úgy, ahogy a mi tanévünk is szeptemberben.

Az első osztályprogram az őszi esztergomi kirándulás volt, ahol a 10 km gyaloglás versenyszámban indultunk. Ez kétnapos verseny volt (mert nem reggelrajtoltunk ám), mégis kiélezett küzdelmet hozott. Hegyi Erzsí néni rögtön az élre tört, őt követték a diákjai, akik elég jól bírták az iramot. Néhányan a cél előtt pár kilométerrel leszakadtak az élbolytól, és feladták a szélsőséges időjárással (tűző napsütés, porvihar stb.) vívott harcukat. Útközben még arra is volt időnk, hogy megcsodáljuk a bazilikát. Mikor visszaértünk a szállásra, újra együtt volt a mezőny. Mindenki átvihette másnapra az időeredményét. Micsoda izgalmak, micsoda küzdelem! A verseny feléhez érkeztünk, de még nem volt eldőlvé semmi. Másnap a diákok álmosan, szemüket dörzsölgetve álltak a rajtvonalhoz, de a rajtpisztoly eldördülése után kitartottak, dacolva a hideg esővel. Az idei első akadályt tehát jól vették a gyerekek: az állomáson élő szülőök tömege várta az ifjú sportolókat.

Pár hónap kemény edzés – és persze tanulás – után folytatódtak a megmértetések. De az osztálynak szellemi téren is bizonyítania kellett a rátermettségét, amit meg is tett is néhány szép versenyeredménnyel. Mint minden évben, idén is a matekosok győztek orrhosszal...

No, de térjünk vissza az olimpiához! A sok, alapozó edzésnek is beillő tesóra és az úszás még erősebbé és elszántabbá tette a diákokat.

A legnagyobb kihívást mégis az osztályszínpad jelentette számunkra, ahol az osztálynak saját magával kellett megküzdenie a belső kohézió elérése érdekében. Rájöttünk, hogy jó eredményeket elérni csak csapattársainkkal együttműködve, a képességeiket figyelembe véve és azokat jól felhasználva lehet. Az osztályszínpad remek alkalmat nyújtott a csapatjáték legfontosabb játékszabályainak elsajátításához és a számunkra legmegfelelőbb versenystratégia kialakításához.

Gyorsan telt az idő, egykettőre az év végi versenyszámoknál találtuk magunkat.

Záróünnepség keretében köszöntük meg a tanároknak a lelkiismeretes felkészítést erre a rangos világeseményre. Az ünnepélyes felvonulást zongorista nyitotta, furulyaszóló követte, és a világhíres csellókvirtett zárta.

A projekthetünk fő témája is az olimpia volt. Előadások és tablókészítés mellett teret kapott a fizikai megmértetés is. Kiderült, hatékony volt-e az alapozás és a lelki-szellemi felkészítés. A csapatok váltófutásban, súlylökésben, birkózásban és asztaliteniszben mérhették össze erejüket. Kielezett harc, lelkes szurkolók éljenzése és igazi csapatmunka jellemezte ezt a hetet. De sajnós a projekthét napjai már az év végét jelezték.

Vácduka volt a versenysorozat utolsó helyszíne, ahova pénteken érkeztek a csapatok, és vasárnapig maradtak, így hát bőven jutott idő a versenyekre. A legnépszerűbb versenyszámok a 15 kilométeres gyaloglás, a foci és a tollaslabda voltak. De osztályunk hagyományos, igazi társasági eseményéről, a számháborúról sem feledkezhetünk meg. A tábor mindenkinek nagyon tetszett, melynek végére kellemesen elfáradtunk.

A sok edzés és versenyzés után végre kezdetét vette a megérdemelt nyári pihenés, így újult erővel vághattunk neki az új tanév kihívásainak. Meglátszik rajtunk az eredményes olimpiai év: hiszen mindenki egy osztállyal és egy súlycsoporttal feljebb lépett. Hetedikesek lettünk!

Reviczky Tamás

Bemutatkozik a 7.NY

A 7.NY és a kirándulások

Október 7-én ugyanúgy mentünk iskolába, mint mindig, de nem átlagos nap volt. Szegedre mentünk megnézni a Pompeii-kiállítást a latinszakkörösökkel. A buszozás nagyon jó hangulatban telt, de ahogy mi fogalmaztunk, „lassabban haladtunk, mint egy pocsolyába ragadt béka”. Miután megérkeztünk, két csoportban megnéztük a két kiállítóhelyet. A kiállítás nagyon érdekes volt, és sok dolgot ki is próbálhattunk. A kiállítás után kaptunk fél óra szabadidőt, és a legtöbben kipróbáltuk a Szegedi Mekit mert már nagyon éhesek voltunk. A kiránduláson nagyon jó osztályközösség alakult ki, és nagyon jól éreztük magunkat.

Szeptember 8-án a kalandparkba kirándultunk. Csapatépítő játékok és számháború is volt (az utóbbi elég viccesre sikeredett az alagutakban kialakult káosz miatt), és Mándics tanár úrral selfie-zés. Persze azért a legjobb az volt, amikor mászhattunk. Sajnos erre volt a legkevesebb időnk. Itt mindenki egymás nyakába mászott, úgyhogy volt olyan hely, ahol már négyen is álltak,

plusz még valaki állt a pálya elején arra várakozva, hogy ő is felférjen. Az alatt az egy óra alatt mindenki kellőképpen kifáradt, úgyhogy a visszafele vezető út kicsit nyögvenyelősen ment. De azért nagyon vicces volt az egész kirándulás. A közösségünk ekkor kezdett összekovácsolódni.

László Anna, Sápi Kata, Samu Zsófia

Bemutatkozik a 8.A

Most valami olyasmit kéne írnom, mint hatodikban, ugye?

Nem, azt biztos nem, az nagyon béna lett.

Mi tagadás, eléggé az utolsó pillanatban vagyok. Bár, ha jobban belegondolok... ez az osztály mikor nincs abban?

A kérdés szinte költői, a válasz magától értetődik: szinte mindig el vagyunk csúszva.

Hm, ezzel már el lehet kezdeni egy bemutatkozást.

Talán beleírhatnám, hogy mekkora volt a rohanás tavaly tavasszal az Oszálysínpadok Fesztiválján, a *Csipkerózsika és a nagy gubanccal*. Hogy aznap reggel is próbáltunk, ráadásul akkor volt először zene. És végül a kiemelkedő csapatmunkáért kaptunk különdíjat.

Hát, csapatmunka, az volt. Az elején még nem annyira, de a végén más-hogy fel se tudtunk volna állni a színpadra.

Vagy elmondhatnám, milyen volt a nyári osztálykirándulás Balatonszár-szón. Velünk volt egy angol kistanár, és sokszor kerültünk vicces helyzetbe, mert sosem az a Réka jött oda, akit hívtunk.

Apropó, azonos nevű emberek. Abból jócskán kijutott nekünk: az osztá-lyunkba ugyanis két Hanna, két Máté, két Márk és nem kevesebb, mint négy Anna jár.

Na és az őszi táborról se szabad akkor megfeledkeznem! Hogy egy állo-másos vetélkedő keretében szaladgált az osztály egy tó körül a Csattogó-völgyben, és az összes fa elázott, amiből tábortűzet akartunk gyújtani. Végül táborfűst és táborfény (meg egy fél dezodor hiánya) lett a dologból, és azt körbeülve énekeltünk mindenfélét.

Megírhatnám, hogy bár vannak baráti társaságok, akik együtt mozognak, ha buli vagy baj van, mindenki együtt nevet, együtt sír, még azokkal is, akik-kei alapsíron nem sokat beszél.

A szünet előtti utolsó napon Halloween-bulit is rendeztünk, azt se szabad kihagyni. Itt a lányok nagy része igazi nyolcvanas évekbeli hangulatot terem-tett. Meg persze, nem is mi lennénk, ha nem lett volna itt is egy állomásos vetélkedő. De volt, úgylát mi voltunk!

Nos, utolsó pillanatban rohanás, állomásos vetélkedők, azonos nevű em-berek, fantasztikus közösség...

Igen, azt hiszem, ilyen, ha 8.A-s vagy...

Már tavaly is nagyon meg akartuk nyerni a papírgyűjtést, de valamiért nem jött össze. Idén úgy döntöttünk, ha törik, ha szakad, megnyerjük.

Ha valaki látott volna minket azon a héten, akkor csak bevásárlókocsikkal oda-vissza rohangáló, üvöltöző embereket láthattak volna. De ha jobban szemügyre vettek, láthatták a sok kartont és papírt. A bevásárlókocsikat természetesen nem legálisan vettük el, de a cél szentesíti az eszközt. Az utolsó pillanatig gőzerővel hajtottunk, és még az utolsó másodpercben is került papír a mérlegre. Az eredményhirdetésen csak mi voltunk ott osztályosan, és mindenki egyformán örült a győzelmünknek.

Ám a győzelemnek következményei is voltak. Pontosán három osztályfőnöki órát vett igénybe az, hogy eldöntsük, mikor, és további kettőt, hogy hol legyen a szabadnap.

Végül a csillebérci kalandparkba mentünk, egy szép hétfői napon. A kalandpark teljesen üres volt, és szerencsére mindenki mindegyik pályára felmehetett. Először túl kellett élnünk egy gyakorló pályát, és szerencsére mindenki túljutott rajta. Ezután kisebb csoportokban mentük a pályákra, és az egész délelőttöt itt töltöttük. A kalandparkban még utoljára csináltunk egy osztályképet, majd kettőkor elindultunk hazafelé. Ám a visszautunk sem volt zökkenőmentes, ugyanis csak az osztály első fele érte el a buszt, ezért a második a következővel kellett, hogy utazzon. Az első buszon utazók tanár nélkül voltak, így ment a vita, hogy leszálljanak-e vagy sem. Végül a Széll Kálmán téren volt újra együtt az osztály, ám innen mindenki ment a saját útjára, haza.

Kelemen Réka, Hulman Tímea

Az osztálytábor

Idén is, mint mindig, az osztály összekovácsolódása érdekében egy háromnapos osztálytáborra mentünk Sarudra, a Tisza-tó mellé. Nekem jutott az a rendkívül hálás feladat, hogy beszámoljak erről.

Az első nap nagy részét utazással töltöttük, ami összesen körülbelül 4 órát vett igénybe. Nagyon meleg volt egész úton, de elértük a tábort, ahol a megígért hatágyas szobák helyett nyolcasok voltak, amelyek úgy néztek ki, mint-

ha sárga konténerek lennének. Persze ezt a problémát is könnyen kiküszöböltük, végül 3 lány és 2 fiúszoba keletkezett. Miután kipakoltunk, és mindenki elfogyasztotta a saját ebédjét, átöltözhattunk, és a várva várt fürdés következett. Ám mielőtt lábunkat a vízbe tehetjük volna, Júliusz, a tábor egyik dolgozója felhívta a figyelmünket arra, hogy a tó tele van szűrös végű csigaházakkal, éles kagylókkal és kövekkel, és még szúrósabb sulyommal. Persze mi nem nagyon törődtünk ezzel, hiszen a part szélén, ahol még lelátunk a víz fenekére, nem volt semmi. Azonban ahogy elindultunk befelé, rögtön rájöttünk, hogy miért figyelmeztettek. Amit az előbb leírtam az mind igaz volt a tóra, de azt elfelejtette mondani, hogy ahol nincs csigaház, kagyló, kavics, vagy sulyom, ott nyálkás, ragacsos és eléggé undorító az aljnövényzet. Ezek a tényezők viszont csak az elején zavartak minket, ugyanis rögtön elkezdődött a vízi csata, a kakasviadal, frizbizés és cicázás egy gumikacsával. A vízben gyorsabban telt az idő, mint a parton, de így is elég hamar kijöttünk a partra megszáradni és napozni, de voltak, akik még ezután is visszamentek a vízbe. Onnantól vacsoráig szabadfoglalkozás volt, úgyhogy a teljes osztály legközelebb egy-egy tál spagetti társaságában találkozott. Utána együtt mentünk a tűzrakóhelyhez, amelyet körülültünk, és a vérfarkas nevű játékot játszottuk, amely ekkor még nem ért el nagy sikert. Ezután szabadfoglalkozás volt 23:00-ig; a takarodóig.

A második nap első programja a reggeli torna/futás volt, ami most azért volt különösen jó, mert nem volt kötelező, és mert több ember is fájó nyakkal ébredt. Fél kilenckor találkozott a három csapat (a tornázóké, a futóké és a lustáké), és együtt mentünk reggelizni. A kimondottan tápláló, nem rossz, de semmi extra bundáskenyér után következett a számháború. Fiú-lány felosztásban kezdtük el a játékot, és az első fordulót mi, a lányok nyer-

tük meg, mi, akik még sohase, mi, akik lehet, hogy létszámfölényben voltunk, de az ellenfél által mégis gyengébbnek voltunk titulálva, egyszerűen: MI. Persze erre a fiúk, akiknek sértette az önbecsülését a vereség, visszavágót követeltek. Le is játszottuk, persze ami elsőre sikerül, az nem biztos, hogy másodjára is; a fiúk nyertek. Ezután következett a mindent eldöntő csata, amely egyben talán a legrövidebb is volt. MI nyertünk. A győzelem és a vereség fáradalmait a Tisza-tó vizével öblítettük le. Ma is ugyanazokat játszottuk, mint tegnap, kivéve, hogy megjelentek a vízpisztolyok és a vízbombák, és egyesek a röplabdahálót is igénybe vették. Ebéd után visszatértünk a vízbe, bár nem teljes létszámban, mert voltak, akiket a strand-röplabda a tábor melletti pályára csábított. Eközben a vízbe felszereltek egy felfújható vízicsúszdát, melyet mi (ingyen!) kipróbálhattunk. Lehet, hogy már nagyok vagyunk, de a vízicsúszda szóra mégis minden fürdőzőnek felcsillant a szeme. Aki kipróbálta, ajánlotta a másinak, de csak azért, hogy ő is végignézhesse, ahogy a barátja repül, aztán belecsobban a térdig érő vízbe, aztán felbukkan a víz alól és azt mondja: „ÁÁUUÚ!”, aztán leszedi magáról a hínárokat, és megkérdezi, hogy vörös-e a háta. Most mindenki hamarabb ment el visszaöltözni, mert ezen a napon volt a magyar–portugál meccs, és senki nem szeretett volna lemaradni róla. Így hát leültünk a közösségi tér padjaira és együtt szurkoltunk a magyaroknak, ami elég jól sikerült, mert végül (mindenki tudja) 3-3, azaz döntetlen lett. A mérkőzés után szabadfoglalkozás volt, az osztály egyik része vérfarkasozott, a másik része meg valami teljesen mást csinált valahol teljesen máshol, de én nem tudom, hogy mit és hol, mert én is vérfarkasoztam. Több kört is játszottunk, gyorsan telt az idő, és a lefekvés ideje is egyre közelebb került.

A harmadik, egyben utolsó nap reggelén többen hagyták ki a reggeli tornát/futást, mint előző nap, mert össze kellett pakolni, hogy tízig ki tudjunk költözni. Reggeli után a kész bőröndöket két konténerbe raktuk, az egyikbe a fiúkét, a másikba a lányokét. Háromkor kellett elindulnunk ahhoz, hogy elérjük előbb a buszt, aztán a vonatot, és addig volt bőven időnk. Az osztály egyik része elment strandolni, mert felállítottak a vízre egy ugrálóvárat és egy kalandpályát, ezt pedig kár lett volna kihagyni. A másik része vérfarkasozott, és egyre többen lettünk, így új kasztokat kellett kitalálnunk, hogy mindenkinek érdekes legyen a játék. Így jött létre a postás, a terrorista és a drogdíler. És azóta tud a porszívóügynök Philipset és Bosht is adni, és a pék azóta süt kakaócsigát, kiflit vagy kenyeret. Az egyre bővülő és izgalmasabbá váló játékot azonban megszakította az ebéd, aztán már indultunk is a buszmegállóba. Nagyon meleg volt egész úton, de szerencsére a buszon volt légkondi, és gyorsan haladtunk. Így egy órával korábban érkeztünk Füzesabonyra, ahonnan vonattal folytattuk utunkat, de előtte megvizsgáltuk a fagyit, a jégkását, a jégkrém, a Coopban található árukat és a pizza minőségét, de voltak, akik kipróbálták a fagyit a kürtőskalácsban névre hallgató ételkülönlegességet is. Ezek után felszálltunk a vonatra, ahol majdnem egy egész vagonot foglaltunk el. Én az egyik végében ültem, ezért azt tudom, hogy voltak, akik kártáztak,

és néhányan olvastak vagy beszélgettek. Ám nemsokára mindenki számára világos lett, hogy a vagon másik felében mit csinálnak... Épp elhagytuk Hatvant és körülbelül háromnegyed óra kellett ahhoz, hogy hazaérjünk. Ám ekkor Éva néni felállt és közölte:

– Gyerekek! Pakoljatok össze, a következő állomásnál le kell szállnunk, mert most szól a kalauz, hogy rossz vonatra szálltunk...– akik a vagonnak azon a felén ültek, ahol én, értetlenül néztünk egymásra, és lassan pakolni kezdtünk. Erre a vagon másik fele nevetésben tört ki, beleértve Éva nénit. Lassan mindannyian kezdtünk rájönni, hogy mi folyik ott. Mégiscsak akkor nyugodtunk meg, amikor valaki kijelentette:

– Éva néni felelsz vagy merszezik! – ekkor mindenkinek leesett, hogy mi van, bámultunk egymásra, valaki nevetett, valaki magában nevetett. Innentől kezdve tudtuk, hogy amikor Éva néni oltogatja Konrádot, vagy amikor szépfiúnak nevezi Ronaldot, akkor a felelsz vagy mersz beszél belőle.

Végül megérkeztünk a Keletihez, ahol énekeltünk egy búcsúdalt Zizinek, aki jövőre már nem a mi osztálytársunk lesz. Kellemes nyarat kívántunk mindenkinek, közösen kiáltottuk, hogy 8.B, és az egész osztály elindult a saját útjára, hogy elmesélhesse mindenkinek, hogy milyen élményekben volt része a három elmúlt napban.

Csefkó-Kis Veronika

Bemutatkozik a 8.C

Előtte-utána (Osztályszínpadok Fesztiválja 2016)

Hamarosan csináljuk a fesztivált...

Megcsináltuk!

20 év múlva...- Időutazás a 8.c-vel

- remélhetőleg boldog és egészséges leszek
- lesz egy vagy két lovam
- a menza ugyanilyen egészséges marad
- *mindenki lifttel fog feljönni a harmadikra*
- 34 éves leszek
- lesz egy fogorvosi rendelőm
- ha otthon felejtet az ebédjegyedet, akkor nem csak délután három óra után ebédelhetsz
- *a globális felmelegedés miatt a „hidegben nem megyünk ki a Ligetbe tésiorán” szabály értelmét veszti*
- sem fogok tudni semmi ütfőset írni az évkönyvbe
- boldog leszek, és lesz jó sok pénzem
- valószínűleg lesz férjem és gyerekeim
- nem kell megfulladni az iskolában, mert nyithatók lesznek az ablakok
- *biztosan lesz két macskám*
- remélem, hogy már benne leszek a világszerte utam megvalósításában
- valószínűleg felnőtt leszek (most még „babakorban” vagyok)
- meg fogom nézni a magyar fociválogatott meccsét (ha nem osztják fel)
- *szeretném tartani a kapcsolatot a régi barátaimmal*
- remélem, hogy orvosi munkát fogok végezni, akár kórházi munkaként dolgozni
- *külföldön fogok élni a családommal*
- lefutom a maratont
- szeretnék doktori fokozatot szerezni
- valamilyen természettudománnyal fogok foglalkozni
- ugyanaz lesz a legjobb barátnőm, mint most
- *szeretnék egy háziállatot (egy pöttyös/tigris cicát)*
- is emlékezni fogok arra, ahogy az ofőm minden óra elején karját kitérve közli, hogy „foglaltak helyet”
- *sem fogom elfelejteni, hogy imádom a Radnóti*

Radnóti Miklós sírjánál

Temetőben jártunk,
Szép idő volt nem fáztunk.
Metszettünk sövényt,
Ültettünk apró növényt.

Radnótiról emlékeztünk,
Sírja körül sepregettünk.
Metszőolló és lapát,
Kezünkben táncot járt.

Osztálykirándulásunk – kikapcsolódás a trambulínra

Mondatról mondatra, avagy a tonhalsaláta találkozása a törökönnyvel... meg a kémiával

I.

Kék az ég.

Zuhog az eső.

Mindenki fáj.

DE EZ MÁR NEM SZÁMÍT.

Mert ez pont olyan, mint a tonhalsaláta.

A pingvinek szeretik a tonhalsalátát, de a zsiráfok nem.

Én is szeretem a tonhalsalátát.

Nincs annál finomabb étel a világon.

Mindenki nyálát csorgatva zabálja.

HA NINCS MÁST ENNI, JÓ EZ IS.

BÁR NEM OLYAN FINOM, MINT A SZENTENDREI POCSOLYAKACSA 7.NY MÓDRA.

II.

Ezt tényleg komolyan gondolod?!

Nem, csak vicceltem.

Mert én olyan vicces vagyok.

Majdnem, mint a matek és a kémia...Ha...Ha...Ha...

Szóval tényleg nagyon, khm... izgalmas...

A vélemények nem megosztottak, sőt annyira igaz volt, hogy törvénykönyvbe írták.

Kétszer.

VAGYIS TALÁN HÁROMSZOR. ERRŐL NEM MARADTAK FENN ÍRÁSOS EMLÉKEK.

De az biztosan tudható, hogy a törökönnyben ez is rosszul van.

Mézeskalácssütés
2015 karácsonyán

Bemutatkozik a 9.A

Tanárok a 9.A-ról

„Alapvetően megszerettelek titeket... nyitottak vagytok, és jól gondolkodtok... Csak kicsit élénkek vagytok”

„Szeleburdi csoport”

„Nagyon szeretem ezt a csoportot, mert szeretnek és hajlandóak gondolkodni, és jól gondolkodnak. Szeretik a szellemi kihívásokat, és ettől én nagyon motivált vagyok!”

„Sarcasm... Olyan jól viselkedtek ma! Aki unalmas feladatot hoz az órára, annak vége... Guys, please!”

„Ne akarjátok tudni”

„Még nem találtuk meg a közös hangot, de vannak okos gyerekek”

„Motiváltak”

„Keveseket ismerek közületek... de az osztály krémjét ismerem”

„Nagyon kreatívan gondolkodó, ennek minden előnyével és hátrányával. Nagy kihívás csendet tartani”

„Jó kedélyűek, vidámak... szeretnek beszélni. Toleránsak egymás felé”

„Kérdezzetek könnyebbet. Baráti viszonyban vagyunk, főleg ha videót nézünk”

„Ezalatt a szűk két hónap alatt egy nagyon kreatív és összetartó osztálynak ismertelek meg titeket. Nagyon szeretek bemenni hozzátok, mert bár nem mindig könnyű rávenni titeket a munkára, mindig nagyon jó hangulat uralkodik a teremben. Nagyon remélem, hogy egészen érettségiig taníthatlak titeket! :)”

„Élénkek... kedvesek... élénkek... jó közösség... aktívak... élénkek... és nagyon sokat beszélnek”

„Nehéz... nehéz dolgozni veletek. De remélem együtt tudunk működni. Van, aki kifejezetten jó, és van, persze, aki reménytelen...”

„Még nem tudom. Remélem képesek leszünk együtt dolgozni”.

„Körülbelül annyira lehet Titeket általánosan jellemezni, mint ha egy múzeumban lévő összes alkotást kellene bemutatnom egy mondatban. Nekem az osztályról leginkább egy hangyaboly dolgozói vagy egy korallzátony élőlényei jutnak az eszembe. Ránézésre néha kissé kaotikus, mindig nyüzsgő, egyfolytában történik valami, ugyanakkor jobban megnézve a sok egyéniség egyértelműen egy rendszert alkot, és az egésznek van egy hihetetlenül pozitív, csak rá(tok) jellemző kisugárzása. Ezt nagyon jó tulajdonságnak tartom, és nagyon szeretem ebben az osztályban.”

„Kedvesek... szeretlek titeket, csak kicsit szétszórtak vagytok”

„Teljesen elviselhetetlen, őrült kamaszok” (Osztályfőnök Úr)

Bemutatkozik a 9.B

Egy újabb együtt töltött éven vagyunk túl. És be kell látni, nem is akármilyenén. Például hatalmasat alkottunk az osztályszínpadok fesztiválján. Bár a próbafolyamat idén sem ment teljesen simán, *kapásból* a második helyet értük el a darabbal. Ebben segített nekünk Simon, aki tavaly novemberben csatlakozott hozzánk, és azóta is szerves része osztályunknak. A vizsgákon is túljutottunk, nem is olyan rossz eredménnyel. Na, majd az idei földrajz!

Az előző év végi osztálykirándulásunk alatt, a miheztartás végett, esett az eső. Na de mit várunk, ha a radnótisok (meg úgy általában a 9.B-sek) osztálykirándulni mennek? Szerencsére a vácdukai szálláson rossz időben is jól el lehetett tölteni az időt, volt például TV, tudtuk az EB-t nézni. Én személy szerint inkább csocsóztam. Ízlések és pofonok.

A kilencedikes évet 36 helyett már csak 34-en kezdtük. Ancsi Kanadáig meg sem állt, de várjuk vissza, Titi-nek pedig ezúton kívánunk sok sikert az új iskolájában. Meg kell hagyni, más nélkülük az osztály, hiányozni fognak.

Az év elején Bogácsra mentünk kirándulni. A szobákban lévő aprócska tévéken *kapásból* megtaláltuk a minőségi műsorokat. A jó idő öröme a vállalkozó szelleműek elmehettek strandolni is. Tartalmas volt a tábor, hiszen meglátogattuk Mezőkövesd két csodálatos múzeumát, a Matyó Múzeumot és a Mezőgazdasági Gépmúzeumot, a buszon a város felé pedig megismerkedhettünk Jancsi bácsival (pff). Ha épp nem várost néztünk vagy kirándultunk, a csapatépítés jegyében métáztunk. Métát minden osztálytáborban játszunk, és érdekes, hogy az eredmény *valahogy mindig* döntetlen. Mindemellett este *kapásból* gyűjtöttunk tábortűzet, napközben pedig a hinta és a libikóka is nagy sikert aratott.

Az osztálytábor után viszont sajnos be kellett ülni az iskolapadba, és azóta is könyörtelen tanítás folyik. Az új évben új kihívások is várnak ránk, a már említett földrajzvizsga mellett az új nyelvekkel is meg kell birkózunk. Emellett pedig gőzerővel ifiskedünk és önkénteskedünk, de bennünk nem sok minden változott. Hiába vagyunk nagygimnazisták, még mindig ugyanolyan komolytalanok vagyunk. Szóval, hogyha valaki belép a 62-es terembe, ne lepődjön meg, ha a táblán egy görgöscicát talál, vagy ha egy beszélgetésben az indokoltnál többször szerepel a tepertő.

Kicsit kicsi, kicsit nagy, kicsit jószágos, kicsit rossz, kicsit bolond, kicsit túl sokat vállaló, kicsit túl lelkes, kicsit nehezen mozgósítható, kicsit hangos, kicsit szemtelen, de ez a 9.B, ezek vagyunk mi.

Révész Zsuzsi

Bemutatkozik a 10.A

Általános tudnivalók azoknak, akik a jövőben arra vetemednének, hogy hosszabb időt töltsenek az osztályunkkal:

1. Sose kérdezd meg az osztálylétszámot! Ötödik óta rejtély, épp hányan járnak hozzánk.

2. Nem kell meglepődni, ha furcsa, gyanús vagy egyszerűen csak idióta hangokat (például nyögéseket) kezdenek hallatni egyszerre négyen-öten. Majd abbahagyják. (Jobbik esetben.)

3. Hasonló a helyzet a véletlenszerű „Kappa!” kiáltásokkal.

4. Csak óvatosan merészkedj az osztályterem hátsó sarkába: ha nem vigyázol, beszippant a feketelyuk.

5. Fejből tudunk idézni az internet legelvetemültebb videóiból és Shakespeare-től eredeti nyelven egyaránt.

6. Mindenki beszél németül, legjobban a franciások és az oroszok.

7. Tele vagyunk Gimp-mesterekkel, ebből adódóan bármiből képesek vagyunk meme-et csinálni.

8. Az osztály Messenger-csoportja csak a legerősebb idegzetűeknek ajánlott.

9. ...az össznépi skype-olásokról nem is beszélve.

10. Az „Ötösöm lesz fizikából” és „Ötösöm lesz kémiából” könyvek címein csak nevetünk. Legtöbbször kínunkban.

11. Rengeteg jó sztorink van, nagy kár, hogy a legtöbbről nem tanácsos beszélni.

12. Teljesen mindegy, hányszor mondják el a tanárok, a dolgozatok kitűzött időpontjaira, pláne a számon kérendő anyagra csak néhányan fognak emlékezni.

13. Legjobban kecskés pecséttel lehet minket motiválni, bár a csokinak is örülünk, igaz, attól nem maradunk csendben.

14. Szeretjük kizökkenteni az időt.

15. ...de még sose sikerült helyretolni azt.

16. A padok és a székek folyamatosan szublimálnak az osztálytermünkből, de semmi pánik, mindig lopunk magunknak újakat.

17. Ha vihar jön, sose állj közel Olivérhez.

Tavalyhoz képest néhány változás is történt, csak egy-két példa ezek közül:

1. Fizikailag egy évvel idősebbek, lelkileg hárommal fiatalabbak lettünk.

2. Kevesebb dolog repked a szünetekben az osztályteremben.
3. Milán ebben az évben csak lélekben, Amerikából van velünk.
4. Kapunk énekházit, de ami a legfurcsább, hogy meg is csináljuk.
5. Rekordot döntöttünk: egy hónappal az iskolakezdés után már darabot adtunk elő. Eddig mindig megkíméltük magunktól a világot a második fél-évig.
6. A termünkben lévő aktív tábla rendesen be van kalibrálva (még).
7. Most már tényleg igazán örülünk, ha matekon felfedezünk egy számot az egyenletekben.
8. Kéthetente lehetőségünk van megismerni magunkat. (Viccet félretéve nagyon szeretjük és élvezzük a foglalkozásokat, amelyek véleményem szerint jó hatással vannak az osztályközösségre.)

Azt hiszem, bátran kijelenthetjük, hogy nem vagyunk a legjobbak. De talán a legrosszabbak se. Nem vagyunk a legokosabbak, nem vagyunk a legbutábbak, bár a leggyerekesebb címre esetleg pályázhatunk még. Néha még azt sem érzem igazán, hogy közösség lennénk, máskor belegondolni sem merem, hogy két és fél év múlva szétszéledünk. Egy biztos csak: osztály vagyunk. A 10.A.

Nemes Zsófia

Bemutatkozik a 10.B

Osztálykirándulás Balatonbogláron, a Gömbkilátónál

Bemutakozik a 10.C

Conor China

Olivia Fleck

Henry Zolt

Beck Hamer

Beray Dordya

Sa H.

Szabo
Bori

Kayna Kodra

Chiminh

N.H.
Chiminh

Greese
Dini

Markella
Adel

Markella

Valent Vera

Fabian Ara

Helen Marina

Adel Liza Hill

Sina Zolt

Kerker Anita

Bemutakozik a 11.B

Részletek a 11.B értelmező kisszótárából

- **Rage** n. [reyj]
 - a. violent and uncontrolled anger
 - b. a fit of violent wrath
 - c. *archaic* insanity

Az utóbbi év a rage éve volt az osztályunkban. Rage-eltünk az iskolára, amikor nem volt szabadidőnk, mikor untatott egy-egy óra, mikor faktot kellett választani, vagy mikor sok órányi tanulás után rossz jegyet kaptunk. Egymásra, amiért nem voltunk mindig ott, ahol kellett volna, amiért rosszkor tettünk fel kérdéseket az órákon, meg amiért nem vettük fel a telefont. És természetesen rage-eltünk magunkra is, amiért tanulás helyett inkább elmentünk bulizni, a kialvatlanságért (ami persze mindig csak részben volt a mi hibánk!), az elmulasztott határidők miatt. Rage-elt Sziklai tanár úr is a reggeli késések és a hálózós kérdés miatt. Kirage-eltünk, berage-eltünk, szét, el, össze, vissza, de végül sikerült átrage-elnünk a tanévet.

- **Récsei** n. [ray-cze-e]

the best shopping mall in Budapest

A Récsei Center bevételének körülbelül 99 százaléka származik radnóti tanárok, kistanárok és diákok pénztárcájából. Egy átlagos tizenegybés nagyszüneti menüje a következő: saláta (a 10 különböző öntet mindegyikével), gyümölcssaláta (kizárólag félig rohadó szezongyümölcsökkel), mega isler (fehér csokis mázzal, meggyes(?) töltelékkel), banános Túró Rudi (de csak ha 30 forintba van leértékelve), olasz csavart (a nagyobb zacskó kell hozzá!), kuki (műalkotásokhoz is), dörmi (kizárólag almás), Cheetos (minden menyiségben), Vitatigris (mindenképpen piros) és Hoy tejszelet (nem Kinder).

- **Zsír** n. [??]

definition missing

- **Vacation** n. [vey-key-shuh]

a. a period of suspension of work, study, or other activity, usually used for rest, recreation, or travel; recess or holiday

b. freedom or release from duty, business, or activity

A vakáció mindig felüdülés. Persze mind imádjuk az iskolát, a vérünkben van, de jólesik a pihenés. Pihentünk külön (valószínűleg a világ összes országának legalább felében járt tizenegybés a nyár során), és pihentünk együtt is. A balatonlelle-i táborhely maga volt a szuperság: közvetlenül a Balaton mellett laktunk, szóval bármikor tudtunk fürdeni, a nap is mindig hétágra süttött, nem volt tőlünk nagyon messze a bolt, és – közös táborozásaink során talán legelőször – nem nőtt semmi kétes eredetű a fürdőszobák falán. És végül sikerült 20 perc alatt (az összes csomagunkat a tűző napon cipelve) lefutnunk a Lelle felső és Lelle vasútállomások közötti két és fél kilométeres távot is, hogy elérjük a vonatot.

- **Absence** n. [ab-suh ns]
 - a. the state of being away
 - b. the time during which a person or thing is away
 - c. the fact of being without something; lack

A tábor sem csak mókából és kacagásból állt. Bár jó hangulatban, és jókívánások közepette, de el kellett búcsúznunk Hajnától. A széke üresen áll, a szekrénye hirtelen egyszemélyes lett, mindenkinek hiányzik (meg a németes Quizletei is). És ez csak a kezdet, egy év múlva mind elbúcsúznak, aztán ötödikesek bitorolják el a szekrényeinket, a padjainkat, a termünket, de ezen valójában teljesen felesleges még aggódnunk. Úgyis ezerszer kirage-elünk még addig az egyéni projekten, az OKTV-n, a Bűn és bűnhődésen, az egyetemválasztáson, az ikszes órákon; együttesen körülbelül 13 140-szer megyünk a Récséibe; először sírunk, aztán nevetünk a bioszvizsgán meg az érettségien; és órákat szenvedünk a bécsivel, hogy végül elrontsuk a szalagavatón. Persze ezt mind együtt, mert az osztályunk végső soron egy

- **Family** n. [fam-uh-lee]
 - a. *slang* a unit of the Mafia operating in one area under a local leader (or two)
 - b. a group of people who are generally not blood relations but who share common attitudes, interests, or goals

Kurdi Barnabás

Bemutatkozik a 12.A

A Radnóti 12.A osztálya. Nyolc éve vagyunk egy osztály, de sokaknak ez már a tizenkettedik éve a Radnótiban, mely az egyik, ha nem *a* legjobb gimnázium az országban. Mindnyájan szerencsések vagyunk, hogy ide és ebbe az osztályba járhatunk.

Amikor radnóti lettem, újra megszerettem az iskolát. A tanáraink kedvesek és figyelmesek voltak, nagyon jó érzés volt okos, értelmes gyerekek között lenni, jól éreztem itt magam. Kialakult az osztályközösség. Nem mondhatja senki, hogy nem voltak (és vannak) viták, ellentétek, de mikor igazán szükség van rá, tudunk együttműködni.

Hamar létrejöttek barátságok és baráti társaságok is, de ezek az évek alatt teljesen átalakultak, hiszen sokat változtunk a nyolc év alatt. Mindenki fejlődött a maga módján, és remélem, mindenki eléri a maximumot, és a lehető legjobban teljesít.

Tanáraink is egész mások, mint annak idején. Most már nem a kis gimnazista csoport vagyunk, egészen más stílusban, más módszerekkel tanítanak.

Természetesen van, aki már nem tanít, és van, aki éppen csak most kezdte el a közös munkát velünk, de az mindegyikükre igaz, hogy az évek során mindig arra törekedtek, hogy a lehető legtöbbet a lehető legjobban tanítsák meg nekünk, és ez nagy köszönetet érdemel. Az, hogy ez mennyire volt eredményes, a nyár elején kiderül. Az biztos, hogy én nem ugyanaz az ember lennék, ha valaki nem szeretett meg velem a kémiát vagy a biológiát, meghatározza az ember érdeklődését, hogy milyen tanárok tanítják.

A tanítási órák mellett a szabadidőről sem szabad elfelejtkezni, amelyet a barátainkkal tudunk tölteni. Nekem ők sok örömet okoznak, és jól érzem magam velük, akár csak a szünetben beszélgetünk egy jót, vagy elmegyünk valahova. Szerintem a Radnótiba rendes, barátságos és toleráns diákok járnak, talán ebből is következik, hogy ilyen sokszínű az iskola. A közösség és a környezet is változik évről évre, de remélem, hogy a szellemiség megmarad, mert ettől Radnóti a Radnóti.

Sajnos nem fogok tudni minden szép pillanatra emlékezni, de van, ami mindenképp megmarad. A felvételi, amit itt írtam, és az épület, ami már akkor megtetszett. Az első nap, az osztálykirándulások, a menza, a táborok, a vizsgák és természetesen az emberek, akik körülvettek. Összességében az egész egy nagy és szép emlék. Remélem, még gyarapodni fog a hátralevő hónapokban, hiszen az utolsó év tele van jobbnál jobb eseményekkel, mint a szalagavató vagy a ballagás.

Az utolsó év után szétszéledünk majd a világban, ritkán leszünk újra együtt mint osztály. De bárhol is járunk, ennek a közösségnek mindig tagjai maradunk. És természetesen ha csak egy kicsit is, de mindig radnótisok leszünk.

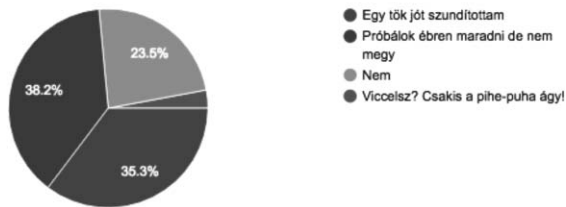
Beke Sámuel

Bemutatkozik a 12.B

Forrás: Magyarország, Budapest. ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnázium 12.B osztályában végzett közvélemény-kutatás, 2016.

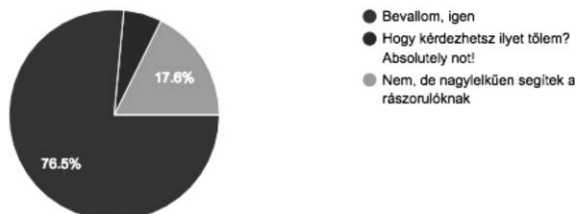
Absztrakt: Kutatásunkban a következő kérdéseket tettük fel a tanulóknak:

Aludtál-e már el órán? (34 responses)

A válaszadók 38,2%-a azt vallotta, hogy „próbál ébren maradni, de nem megy” neki. Ez komoly alváshiányra és súlyos – gyakran gyógyíthatatlan – álmodozásra utal. 35,3% „egy tök jól szundított”. Ezeket az alanyokat az elkötelezettség egy apró szikrája sem jellemzi. „Csak melegedni járnak az iskolába” – kaptuk egy tanárunktól a jellemzést. Szintén kiemelkedő csoportot képviseltek a „nemek” a szavazás során (23%). A megosztottság tehát jelentős volt ebben a témában. Az abszolút kisebbséget a közösség 2,9%-a képviselte, akiknek az igényeik meghaladták az iskola által biztosított szolgáltatásokat. Ők a „Viccelsz? Csakis a pihe-puha ágy!” mellett tették le voksukat.

Puskáztál-e? (34 responses)

Közérdekű közlemény: a szavazatok hitelességének érdekében a nyílt szavazást beszüntettük. Miután megfelelő diszkrécióról biztosítottuk a 12-es terem

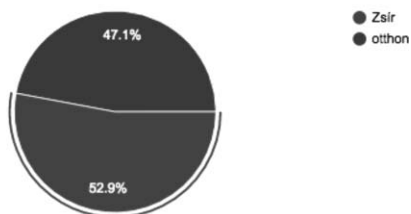
lakóit, 76,5%-uk „igennel” szavazott. 17,6% azt nyilatkozta hogy ők ugyan nem követtek el házirendsértést, de ha a szükség úgy tartja, hajlamosak ideiglenesen felfüggeszteni integritásukat és segíteni a rászorulókon. A maradék 5,9% felháborítónak tartotta a kérdést, és véleményüknek hangot adva, csak a sziklaszilárd nemet tartották érvényes lehetőségnek.

Hol látod magad 10 év múlva? (34 responses)

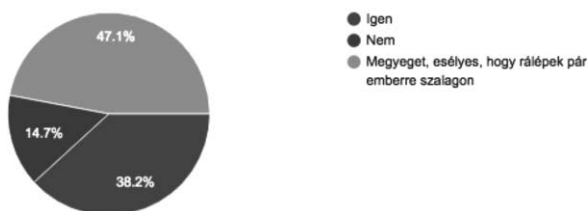
A foglalkozási átrétegződés tíz évre előre vetített mutatói szerint a megkérdezettek 52,9%-a „sikeres karriert” fog befutni, míg 23,5% bízik Mernyei Péter filantróp szociális segítségnyújtásában. 17,6% Budapest építészeti látványosságait, a hidakat tervezik várható munkahelyként és lakcímként bejelenteni. A maradék 5,9% becsületes állampolgárként és „dolgozó kisemberként” szeretné keresni mindennapi kenyerét.

Hol töltenéd szívesen a péntek estédet? (34 responses)

A megvizsgált osztály 52,9%-a az Abonyi utca és a Thököly út által közrefogott régióban jól ismert kulturális és társadalmilag igen kedvelt központban, a Zsírban töltené a péntek estéjét. 47,1% az iskolában szerzett stressz levezetése érdekében az otthon maradás mellett érvelt.

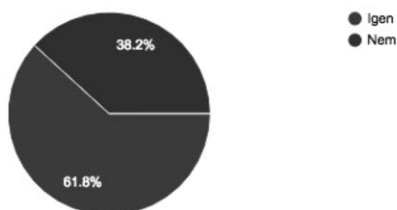
Megy-e a tánc? (34 responses)

A diáksereg 38,2 százaléka állította teljes bizonyossággal, hogy képes lesz szalagavatói kötelességének elvégzésére. Az igen csekély százalékot képviselő ellentábor (14,7%) a nem mögé állt. Módszertani megjegyzés: ebben folyamatosan javuló tendencia várható, így a kérdőív megismétlése ajánlott.

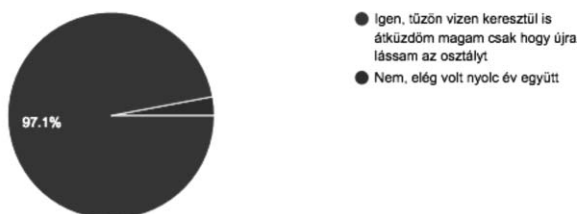
A szavazók túlnyomó többsége, azaz a tanulók 47,1%-a nem kíván garanciát biztosítani partnere testi épségére.

Megfordult-e már a fejedben, hogy járnál valakivel az osztályból?

Kutatásunk azt mutatja, hogy a tanulók 61,8%-ánál probléma lehet a mozgató neuronok működésével, mivel az ingerületre érkező válaszreakciók ezen esetekben elmaradtak. Nekik átfutott a fejükön egy osztálytárrsal való kapcsolat gondolata, de a vágy tett helyett beteljesületlen álom maradt. Ezen hipotézis további kutatást és részletesebb biológiai háttéranyagot igényel. A maradék 38,2% boldog párkapcsolatot vagy önmaga számára ideális, magányosfarkas-életmódot folytat.

Ott leszel-e a 25. érettségi találkozáson? (34 responses)

A kérdőív kitöltői szinte egyhangúlag egyetértettek abban, hogy a jelenlétükkel hozzájárulnak a múltban történt események teljes visszatekintéséhez. Az egység megbomlását egy anarchista okozta. További eredetkutatást követően a delikvens azt nyilatkozta, hogy „a jövőt nem lehet megjósolni, senki sem tudhatja mi lesz 25 év múlva”.

A kutatás két nyitott kérdéssel zárult:

1. Mit üzensz az osztályodnak így az utolsó közös években?
2. Mit üzensz az osztályfőnökeidnek így 8 év után?

CENZÚRÁZOTT TARTALOM KÖVETKEZIK

A 12-es terem népe! Üzenjük egymásnak, hogy mindenki megértse:
legjobb osztály vagyunk <3

Úgy szeretek mindenkit!!!♥♥♥

Csudimuri volt, új volt, izgi volt, vicces volt, örömteli és szomcsi volt,
szexi volt <3 Jó kis kaland volt <3 mindennél jobban szercsizlek titeket ma-
csuszkáim <3

Azt üzenem, hogy senkit ne befolyásoljon más akarata vagy elképzelése a
Ti jövőtökről és valósítsatok meg mindent, amit meg akartok valósítani. És ne
hallgassatok a Török [tanár úrral], akkor is átmentek matek érettségien, ha nem
tudtok órán megoldani egy feladatot! :)

Így a végére kezdek rájönni hogy talán mégsem olyan szörnyű ez.

Kiscsillag: Örökre szívembe zártalak

love, peace, happiness. nem egyébként csak annyit, hogy sose adj fel
semmit, és mindenki küzdjön az álmaiért a végsőig! Kitartás, élj az álmaid
szerint! :)

Azt mondják, a jó dolgokat megszépíti az idő. Nos, ezt a nyolc évet nem
tudom, hogy lehet szebbé tenni.

Legyetek jók, mindhalálig :P

Nehéz ilyenkor értelmesen megfogalmazni a gondolataimat, a nyál meg
nem igazán az én műfajom, úgyhogy marad a tömör verzió: Mindenkit szere-
tek, hiányozni fogtok, de a könnyes búcsúig még van idő szóval ezt az utol-
só évet maxoljuk ki :)

Remélem mindenki megbukik az érettségien<3

Már majdnem mindenkit megszerettem az osztályban, szóval a végén még
tényleg hiányozni fogtok

PUSSSSSSZANTÁS :*

(...) Erre a 8 évre mindig boldogan fogok visszagondolni.

Mindig magatokhoz mérjétek magatokat az életben, és ne hagyjátok, hogy mások befolyásoljanak! Sok sikert! Nem foglak titeket elfelejteni!

Az a legfontosabb, hogy legyetek boldogok, és váltsátok valóra az álmaidat! A többi csak hab a tortán...

WE RULE BITCHES

Remélem az eltérő választások és a távolság szülte konfliktusokat senki se fogja olyan lényegtelennek tartani, hogy inkább könnyedségből elengedje az itt szerzett barátokat. Egymás előtt nőttünk föl, láttuk a másikat legjobb és legrosszabb pillanataiban, szerintem megéri küzdeni, hogy ezek a barátságok ne váljanak délibábbá a jövőben. Pls try, folks! <3

Szeretlek titeket és örökké a szívemben maradtok. A ballagás lesz életem legrosszabb napja. Imádlak titeket. Komolyan. Nem akarok elballagni. Soha nem lesz semmi a régi. Úgy érzem, ez az időszak lesz a legértékesebb egész életemben. Nagyon szeretlek titeket.

Nagyölelés :D

Hajrá, kitartást mindenkinek így az utolsó évre (...) Dávid Anna [tanárnő] összes vicces megszólalására („az én k. életemben”). Akkor 2017. szeptember elsején pénteken zsírban tali, ugye?

OSZTÁLYFŐNÖKEINKNEK ÜZENJÜK

nekik is nagyölelés :D

(...) Édua néninek pedig azt üzenem, hogy (...) mindig nagyon jó az il-lata :D

Túléltük... amúgy vicces volt és hasznos

A Tanárnő (...) cuki, de a névre szóló szögmérő, amit a Török [tanár úrtól] kaptunk, nagyon meghatott (...)
kézcsók

Köszönjük a sok emléket, amit nekünk adtak! Reméljük, hogy nekik is kellemes emlék leszünk majd valamikor, ha kipihenték a hülyeségeinket!

Puszi (...), sok a törökméz (...)

Köszönöm, hogy sohasem nézték meg a kezemet puszáért!!

Mindkettejüknek azt üzenem, hogy remek osztályfőnökök voltak, a Tanárnőnek remélem nem okoztunk csalódást mint utolsó osztály, a Tanár úrnak pedig sok szerencsét a következőkhöz.

Köszönöm, hogy sikerült ilyen sokáig elviselni minket.

Sok összezőrdülésünk volt, de nélkülük nagyon más lett volna a Radnóti.

Üzenem Édua néninek, hogy a 4,9-et általában felfelé kerekítik ;)

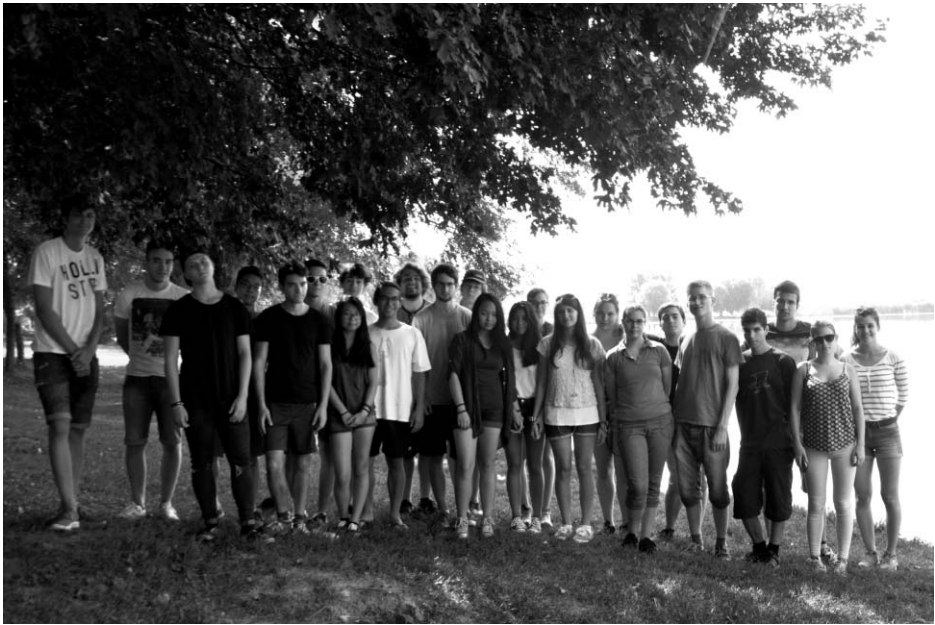
Köszönöm a sok jó tanácsot és hogy egyengették az utam a felnőtté válásban!

A többi osztályt elnézve minket igen rendes, lelkiismeretes angyalkákkal áldott meg az igazgatóság. Szerintem osztályfőnökként és tanárként is megállták helyüket. Személy szerint sok tapasztalatot szereztem tőlük az elmúlt években, pozitívat/negatívat, amik nagyban hozzájárultak személyiségfejlődésemhez. (komolyan!)

YOU RULE TOO

Imádtam a Radnótiba járni! Köszönöm, hogy őszintén szerettek minket! Kérem, ne felejtse el minket, mert mi sose fogjuk elfelejteni magukat! Nagyon szeretem ezt a helyet. Örökké visszavágyom majd, ezt biztosan tudom.

Megjegyzés:

1. A teljes dokumentum a 12.B titkos Facebook csoportjában lesz leltározva.
2. Az üzenetekben található nyelvtani hibákért felelősséget nem vállalunk

Bemutatkozik a 12.C

Kedves Olvasó!

Nehezemre esik megnyílni mások előtt, de úgy érzem, el kell mesélnem Neked egy történetet... az életemről. A Radnóti Miklós Gimnáziumban, az első emeleten lakom. A nevem 36-os terem. Már öt éve vannak lakótársaim, akikkel minden jóban és rosszban osztozom. Mikor 2015. szeptember 1-jén meglátogattak – sajnálatos módon több mint 2 hónap után – én voltam újra a legboldogabb. Olyan hamar megnőnek ezek a gyerekek. Számuk állandóan változik, olykor harminchat, de megesik, hogy harminchárom.

A tavalyi év izgalmas volt. Sok-sok nyári beszámoló, tanulás (amely végül mindenkinek meghozta a várt eredményeket), osztálykirándulás, veszekedés, nevetés töltötte be hatalmas terem.

Az év eleje osztálykirándulás a Velencei-tónál volt, ahova az eső – mint minden-hova – elkísérte az osztályt. Habár az idő pár napig hideg volt, így is mindenki nagyon élvezte – láttam rajtuk, mikor beszéltek róla.

Teltek, múltak a hónapok, eljött a karácsony. Mindenki nagyon készülődött, hiszen ilyenkor mindig megajándékozzák egymást. A legjobbat akarják egymásnak adni (hát nem imádnivalók!?) Az ajándékok átadása után sokat játszottak és nevettek, nagyon összetartóak. Ezért szeretem őket annyira és ezért fognak hiányozni mikor majd elbálgagnak. Na de most nincs helye itt a szomorkodásnak! A karácsonyi ajándékozás után

jött a téli szünet, a félév, majd a kémiavizsga. Mindenki sikeresen teljesítette, igazán jó eredményekkel. Megint büszkének éreztem magam, hogy része lehetek életüknek és osztozhatnak örömükben.

Nemsokára jött a tavasz, az év vége. Újra készült mindenki utolsó előtti vizsgájukra, fizikából. Sok idejük volt tanulni. Mesélték, hogy volt, aki az egész időt majdnem tanulással töltötte, de volt, aki az utolsó pár napra hagyta, hogy még izgalmasabb legyen. Ismét eldicsekedhetem, hogy ezt az akadályt is mindenki sikeresen teljesítette, büszke voltam rájuk. Jött az évváró, ahol megtudtuk, hogy nagyon sok jeles és kitűnő lett. Elégedett voltam velük, az egész éves munkájukra, a szorgalmukra, megérdemelték már egy kis pihenést.

Következő osztálytáboruk úti célja Sopron volt. Az eső és a hideg megint hűen követte őket, de ez se tudta elrontani kedvüket. Abban a csodálatos 5 napban voltak Esterházy-kastélyban, Kőszegen, a Patika-múzeumban és a várban is. Sopronban voltak a Tűztoronyban. Végül utolsó nap az időjárás kedvükben járt,

és engedte, hogy jól leélgjen mindenki a Malom-tó strandnál. Boldogok voltak, hogy fürödhetnek egyet – habár a víz hűvös volt.

Eltelt egy újabb nyár, és újra láthattam és hallhattam őket, ahogy mesélnek, kinek hogy telt a nyár. Már nagyok, úgyhogy többben voltak fesztiválokon, akadt köztük olyan, aki több fesztiválon is részt tudott venni.

Már csak két évig lesznek velem, úgyhogy ki kell használnom, hogy még több időt töltsenek velem – gondoltam, ezért választott mindenki olyan sok faktot. Év elején kezdődtek is a fakultációk, megtudták az órarendet, s habár picit megijedtek milyen sok órájuk is lesz, készen álltak arra, hogy elkezdjék az évet. Az utolsó vizsgájuk vár rájuk biológiából, valamint egy projektmunka, amiben biztos vagyok, hogy mindenkinek remekül fog sikerülni. Lettek új osztálytársaik, volt, aki elment Amerikába, volt, aki onnan jött vissza.

Az év elején az első osztálytáboruk volt, ahol mindhárom nap gyönyörű idő volt, napsütéssel és 30 °C-os meleggel. Győrben szálltak meg, ahol több nevezetességet megnézték ezek közé tartozott a híres Szent László hermája. Második nap bejárták Pannonhalmát, Herendet és Pápát is. A hallottak alapján elmondhatom, hogy egyik legjobb osztálytáboruk volt, mindenki jókedvűen mesélt még a rákövetkező héten is.

Kedves Olvasó, ha eddig kitartottál, akkor most már te is tudod milyen izgalmasan telik az életem, és te is részese lehettél erre a pár percre. Megismerhetted őket, és már Te is tudod, hogy milyen jó gyerekek ők.

Soós Hanna

Búcsúzik a 13.C

Hét év egy oldalon

Hét év sok időnek tűnhet, de csak az utolsó hónapokban jön rá az ember, hogy milyen gyorsan eltelhet. No és persze mennyi sok emlék és tapasztalat halmozódhat fel közben! Felvetődött az ötlet, hogy ezeket gyűjtsük össze, és egészítsük ki jövőbeli radnótisoknak szánt tanácsokkal, hogy legalább valami hasznosat is csináljunk gimnazista éveink alatt.

Kezdjük a legelején: vajon mi járt a fejünkben, mik voltak első benyomásaink, mikor beléptünk a Radnóti kapuján?

- Elég jó vagyok az iskola nevéhez?
- Milyen nagy az iskola... sose fogok kijutni ebből a labirintusból.
- Alig férünk el ebben az osztályteremben, bárcsak a 73-as lenne a miénk...
- Egész elveszettnek érzem magam.
- Vajon képes leszek-e megfelelni?
- Remélem, be tudok majd illeszkedni.
- Mik ezek a fura, modern táblák?
- 80-as terem? Irány a 4. emelet!
- Itt ülök ezen az ismerkedős délutánon, még 10 perc van kezdésig... De ki ez a furcsa, mosolygós bácsi a kezében teával és poharakkal?
- És ez a Ricsi nevű srác: nagyon vicces, biztos ő lesz a mókamester...

Ha az első néhány hét nehéz volt is, az ezt követőek kárpótoltak mindenért. Például:

- Az *Álmosvölgy legendája* meg a *Csipkerózsika*: az a két osztályszínpadok fesztiválja, amelyen részt vehettünk, a próbákkal, díszletkészítéssel és az előadásokat záró tapsviharral.
- A vizsgák utáni elmaradhatatlan ünneplés.
- A karácsonyi videók, melyeken végignézhettük az elmúlt év legviccesebb képeit/jeleneteit.
- A megannyi tesiórás röpi, amelyek hangulata utánozhatatlan, főleg mikor néhány fiú is tiszteletét teszi a pályán.
- A megannyi tesiórás foci, melyek színvonalát olykor a magyar labdarúgó-válogatott is megirigyelhetné.
- A *Budget Fitness* menetelése a Radnóti zöld betonpályájától egészen a Telki arénáig.

- A sok közös kirándulás, az elmaradhatatlan egész napos túrákkal és bulikkal.
- Meg ilyenek: *„Be akartam menni a mosdóba kezet mosni, mikor megláttam, hogy... ott tverkel a tükör előtt.”*
- És ilyenek: *„Egyszer egyik osztálytársunk Isten házában öntötte ki nekünk a lelkét, ennek emléke örökké bennem marad.”*
- Mikor közösen, két napon keresztül a termet festettük: gyertek fel a 73-asba körülnézni!
- Mikor az utolsó őszi kiránduláson a prágai éjszakában magunktól körbeültünk, és elmeséltük egymásnak, ki hogy tervezi a jövőjét.

Sok mindent megéltünk ebben a hét évben, így nem esik nehezünkre tippekkel és tanácsokkal szolgálni azoknak, akik túl akarják élni radnótis éveiket:

- Legyetek sokat együtt!
- Egyszerűen csak élvezzétek az itt töltött időt!
- Ne izgulj a vizsgák miatt, olykor egy nap tanulás is elég rá... elég egy jó tételt húznod.
- Ne tanulj túl sokat... elég, ha tudod.
- Sose csüggedj, kitartás!
- Járjatok a Zsírba!
- Tanuljatok óráról órára!
- *„Ha külön utakon jársz, és rájössz a saját igazságodra, már nincs visszaút!”*
- Légy kedves a büfésekkel... bár attól se lesz olcsóbb a csokigolyó.
- Figyelj az órákon, akkor otthon kevesebbet kell tanulni.
- Kerüljétek a Zsírt!
- Barátaid jobban képesek motiválni, mint a dolgozatok.
- A büfés tea finom, de Berci bá sítábora se rossz.
- Minden tantárgynak megvan a maga szépsége.
- Ne csak dolgozz, hanem élj is!
- Csatlakozz közösségekhez: ott a DÖK, a Termkut... és az osztály!
- Vigyázz magadra: Te vagy a legfontosabb!
- Óvakodj a kémiaától: nagyon magasan van! Savak, nyílt láng... Csukjatok be könyvet-füzetet, a mai felelő pedig...

Széll Adrienn és Udvarvölgyi András

Bemutakozik a 24.D

A szokásosnál ugyan valamivel kevesebb tábor színezte idén a nagygyimnazisták nyarát, de így is bőven lehetett válogatni. A 17 osztálykirándulás (más néven osztálytábor) mellett közel tucatnyi több osztályt érintő program várta az érdeklődőket.

<i>Tábor neve, résztvevők</i>	<i>helyszíne</i>	<i>kezdet – vége</i>		
Kezdők vízitúra, 8. évfolyam	Mosoni-Duna	6. 20.	6. 24.	Tomcsányi Péter, Zöld Péter
Tisza-túra, nagygyimnazisták	Tiszabecs–Tokaj	7. 12.	7. 21.	Tomcsányi Péter, Zöld Péter
Székelyzsombor, nagygyimnazisták	Erdély, Jimbor, Románia	7. 11.	7. 20.	Fenyő D. György, Cserey Zsuzsa
„Termkut”, kisgyimnazisták és ifjvezetők	Szandavár	7. 08.	7. 14.	Balázs Katalin, Steller Gábor, Vég Éva
Matektábor, kisgyimnazisták	Lajosmizse	7. 16.	7. 22.	Kornai Júlia, Schubert Mihály, Harró Ágota, Bárh Balázs
Iskolai sporttábor, kisgyimnazisták	Iskola	7. 04.	7. 08.	Zimmermann Henriett, Domonkos Bernadett
„Nomád” tábor, kisgyimnazisták és ifjvezetők	Doboz–Szanazug	8. 01.	8. 10.	Sziklai Gábor, Szabó Emese, Vad Szilvia, Zöld Péter
Kicsinyek kórusa, alsósok	Nagymaros	6. 29.	6. 31.	Szabó Katalin, Balassa Lászlóné, Boruzs Barbara
Anyanyelvi tábor, nagygyimnazista segítők	Klézse, Románia	8. 08.	8. 14.	Dávid Anna, Fábián Márton, Lövey Éva
Balatonakali anyanyelvi tábor, ifjvezetők határöntúli gyerekek mellé	Balatonakali	6. 24.	7. 01.	Vad Szilvia, Lövey Éva, Szabó Emese, Holtai Bence (tanárjelölt)
Anglia, nyári nyelvtanulók	Barnstaple, Anglia	6. 20.	6. 30.	Köves Katalin, Patrik Zsolt

Nomád tábor 2016

Boxfort

Mondanunk sem kell, hogy CSODÁLATOS ifjeink idén is ELBŰVÖLTEK minket találékonyságukkal, és CSODÁLATOS hangulatot teremtettek a táborban. Azonban idén ez szó szerint (is) értendő, hiszen idei témánk a *varázsvilág* volt. Eme FANTASZTIKUS utazás augusztus 1-jén kezdődött, amikor reggel a Keletiben álmosan újságoltuk egymásnak nyári élményeinket. Ó busz-, illetve vonatút állt még előttünk, de az idő hamar elrepült a sok pletykálással és a „Kinek a rajában leszek?”-találgatásokkal. A zötyögős, ám annál vidámabb buszút elteltével már meg is érkeztünk a táborhelyre, ahol sajnos hamar ráébredtünk, hogy itt sem lehet megállítani vagy lelassítani az időt. Kipakoltunk, körbejártunk a táborban, aztán már csak arra kaptuk fel a fejünket, hogy megszólalt a hívózene, a Harry Potter REMIX! Akkor tudtuk meg az idei témát és az idei rajvezetőinket. És kezdetét vette a 2016-os NOMÁD!

Idén sem maradtak el az elmúlt évekből már megszokott programok, mint például a tábortűz, körtánc, vurstli, bál, illetve a „brainstorm” programok sem, amelyek során a rajok ötletelnek, gondolkodnak, terveznek, veszekednek és együtt nevetnek... Sokat nevetnek... És a végén persze előadják az eredményt a többi rajnak és a tanároknak is. Na, igen. És még valami kimaradt... A hatalomátvétel! Idén a nyolcadikosoknak elégük lett abból, hogy a varázslók mindent megteremtenek maguknak, és varázsigék segítségével élík

az életüket, amit teljesen igazságtalannak tartottak a muglikkal és a kviblikkel szemben. És hát mégis ki ne szeretne egy kicsit szórakozni a nyári szünetben?!? Ezért elhozták a *Boxfortba* a cirkuszt. De sajnos semmi jó nem tarthat örökké, ahogy a hatalomátvétel sem, így az ifik – egy kis pihenés és kapcsolódás után – egy-két „pofon” kíséretében visszatértették a lázadókat a „való-

ságba”, és visszavették a hatalmat. Ugyanakkor az, hogy ha valaki nyolcadikos, nemcsak azt jelenti, hogy átveszi a hatalmat, hanem vannak más programok is, amelyek ezzel a számmal járnak. Az egyik ilyen program a nyolcadikosok VS ifik focimeccs, mely idén elég izgalmasan alakult... A másik ilyen programra a hatalom „visszavételének” napján került sor... Eljött az este, és ezzel a bátorságpróba is... Dióhéjban ez volt az idei táborunk, de persze ez a pár sor korántsem képes átadni azt a fajta „nomád feelinget”, amit az ember akkor tapasztal meg, ha eljön nomádba, vagy azt az örömet, nevetést, fáradságot és miegymást, amiben 10 napig részünk volt, vagy azt, hogy a rajaink mennyire a szívünkhöz nőttek ezalatt: PADLÓ, Vörösüvegesek, Aquarázs Cápárti, Imagic Dragons, Parázslatos Főnixray, UHU, Eltűnődő KaméleOFF, CSBCS, Medveszélyes Bocsorkányok. *Silencium Totalus!*

Rátonyi Ancsi, Wolf Sára (9.B)

Kicsinyek kórustábora

Június 29. és 31. között zajlott 42 fővel az immár hagyományos kórustábor Nagyörzsönyben Szabó Katalin, Balassa Lászlóné és Boruzs Barbara, az iskola új énektanára, valamint Montvai Sára öregdiák vezetésével. Szabó Katalin beszámolója szerint a hely, az idő és a gyerekek (ifik és táborozók) nagyszerűek voltak, sok vidám dalt énekeltünk, a szülők eljöttek a koncertre, és az esti tábortűz, szalonnasütés után indultunk haza. Az újonnan tanult művek az amerikai tradicionális daltól W. A. Mozartig terjedtek, és tovább tanultuk az év végén kezdett repertoárt (Kaljustétől Bárdoson át a Quodlibetig). A nagyörzsönyi Árpád-kori Szent István templomban és a gyönyörű kertben énekeltünk.

Az idei TermKut tábor Szanda idilli falucskájába röpítette a lelkes táborozókat, ahol mindenkinek volt alkalma rengeteg iskolatársát megismerni: személyes élményeket kötni olyan arcokhoz, akikkel előtte csak elvétve találkoztak az iskola zsúfolt folyosóin.

A szobák mindig barátságos hangulatúak voltak, szellőztetésre is adódott lehetőség az igényeknek megfelelően, és a matracok alatti gerendák is multifunkciósak voltak. Ám a tábor nagyját mégsem a szobában való ücsörgés, hanem kreatív programok tucatjai tették ki.

A szakmai programok keretein belül megismerkedhettünk a Mátyás király korabeli Magyarország egy részletével, betekintést nyerhettünk a természetben is megtalálható arányosságok matematikájába, felfedezhettük Szandasziti legeldugottabb zugait, megismerkedhettünk jó pár helyi lakossal is, illetve egy bűnügyi helyszínen is nyomozhattunk.

Az ifiprogramokon pedig hidat építhettünk, letéphettük és elvehettük a vadak krepp-papír farkát, tőzsdéztünk, és számtalan árverésen is volt alkal-

munk részt venni, ahol exkluzív tételeket vásárolhattunk az ifiprogramokon szerzett Lemünkkel, Lemónia hivatalos pénznemével. Ilyen tétel volt például a lelkes ifikórus vagy Kullai Ádám hátának kibérlése, és az egy napi ébresztőzene kiválasztása.

A tábor egyik említésre méltó momentuma még az Esti Pontszerző, amely során az aznap bármely kis részletére visszakérdezhettek az ifik és a tanárok, és csak a helyes választ adó csapat zsebelhette be az ezért járó extra pontokat.

Mindezek mellett a nyolcadikosok is fergeteges programot tartottak a táborlakóknak és az ifiknek egyaránt, melynek megszervezése több liter kóla koffeinjét és a teljes nyolcadikos agytröszt bevetését követelte meg.

Ha te is imádsz falut kutatni, szereted a saroknézőt és a táborvizet, szerinted is kopognia kellene Adorjának, és mindemellett szeretnél egy felejthetetlen hetet más radnótisokkal eltölteni, feltétlen a TermKutban a helyed!

*Szandasziti polgárai olvadtak a napon,
Összecsapás a vadakkal, halottak a padon,
Vízellátás csődöt mondott,
Adorján meg nem kopogott.*

Vizkeleti Péter

Harmincál több ötödikes és hatodikos radnóti gyerek 2016 nyarán Lajosmizsén hat napig egy tábor lakója volt. Öt tanár – név szerint Bárh Balázs, Ispánovity Márta, Iványiné Harró Ágota, Kornai Júlia és Schubert Mihály – és a végzett ifik felélesztették a matektábor hagyományát. Bár lehet, hogy elrontottuk a tábor nevét.

Első napon ugyanis csak ismerkedtünk és játszottunk, még a számológépet sem vettük elő. De megtudtuk, ki tudja mozgatni a fülét, ki evett már csigát, kinek ép még minden foga, mindezt aközben, hogy kiderült, melyik gyerek bír el az ölében néhány tanárt és ifit egyszerre. Szóval ez egy barátságtábor volt.

A következő napokban voltunk olimpiai felkészítőtábor, ahol többek között a kézilöki vagy a kard-ki-kard sportágakban lehetett magas szintű jártasságot szerezni. Majd átalakultunk krimitáborrá, és megpróbáltuk kideríteni, melyik lovag vagy lóköttő ölte meg a kíváncsi újságíró, akinek tetemét a medencében fedezték fel.

Aztán hazardíroztunk a kaszinótáborban, kapcsolatot létesítettünk a földönkívüliek között az űrtáborban, kidobóztunk vízibombával, tésztatortnyot építettünk, társasoztunk, kártyáztunk, reggeli tornáztunk...

De talán mégis volt valami közös a hat nap minden feladatában. Mindig gondolkodtunk, aztán együtt gondolkodtunk, terveztünk, és stratégiát gyártottunk. Végül is ez tényleg matektábor volt.

Kisebb gyerekekkel lenni jó. Gyerekként is. Segíteni nekik jó. Összebarátkozni velük jó. Elbúcsúzni tőlük pedig nem jó. Nagyon nem.

Az egész csupán egy hét, s mégis az utolsó napon, a búcsúzás pillanatában nehéz lett volna olyan embert találni a táborban, akinek a szemében ne csillant volna meg egy könnycsepp. Ennyire jó volt ez a tábor. Az első napon nagyon féltem. Hisz ez egy anyanyelvi tábor, mi van, ha nem értenek meg a gyerekek? Mi lesz, ha utálnak? Hát nem utáltak. Sőt, el se tudtam volna képzelni korábban, hogy egy hét alatt milyen közel kerülhet egymáshoz két ember. Nagyon szerettek minket, és mi, az ifik őket viszont.

Mert nem számít, hogy van, akinek kézzel-lábbal kell mutogatni, hogy menjen végre lefeküdni. Nem számít az se, hogy harmadszorra mondom el, hogy jöjjenek ki a vízből, ők megértik és maradnak. Csak az számít, hogy imádtam ott lenni.

A második naptól kezdve kezdtem el magamat igazán és nagyon jól érezni. Felejthetetlen élményeket szereztem. Emlékszem, amikor együtt nevettünk a falunapon a gyerekekkel azon a förtelmes színházi előadáson. Együtt kergettük a tűzkereket este Balatonakali utcáin, együtt énekeltük este a tábortűznél különböző népek dalait. Megtanultuk a csángó népdalokat, amiket mutattak, ők pedig tiszta erőből üvöltötték az utolsó napokon a Kispál és a Borz-számot, amit mi tanítottunk. Erről is szól ez az egész. Ők tanultak tőlünk, és mi is tanultunk tőlük. Adtunk nekik valamit, és ők is nekünk.

Rengeteg felejthetetlen emléket. Ezt csak az élheti át, aki volt Balatonakaliban.

Szojka Tamás

Iskolánk kisgimnazista tanulói minden évben, nyár elején lehetőséget kapnak, hogy Angliába utazhassanak. Az úti cél egy észak-devoni kisváros, Barnstaple. A befogadó családok kedvesek, türelmesek és barátságosak. Mindent megtesznek, hogy az ottlét élvezetes, hasznos legyen nyelvtanulási szempontból is.

A kisváros, Barnstaple egy folyó partján fekszik, ahol megtapasztalhattuk, milyen az igazi apály és dagály. Magunkban sétálhattunk a jellegzetes vörös cserepes házak között. A muskátlik az ablakban, a középkori titkokat rejtő sötétzöld kapuk, a macskaköves utcák és a sirályok dala együtt sajátos hangulatot teremt. Tíz nap alatt saját bőrünkön tapasztalhattuk meg, hogy az angol időjárás tényleg kiszámíthatatlan, és sajátos humorérzéssel rendelkezik.

A diákok programjait a nyelviskola szervezi. Családias kis szervezetként működik, amelynek az a célja, hogy a résztvevők megismerjék az angol életformát, és élményekkel gazdagodva térjenek haza. Maga az oktatás könnyed, mégis tartalmas.

Az Angliában töltött idő alatt eljutottunk Észak-Devon legszebb, legérdekesebb helyeire. Számtalan tengerparti kis halászfaluba látogattunk el, meg-

ismertük a helyi szokásokat, és önállóan is bejárhattunk egy-egy helyet. A programok közt szerepelt Oxford – Harry Potter varázslatos világa –, Stonehenge – a Világ hét csodájának egyike –, Artúr király trónjában ülve megelevenedett a legenda, és néhány órát eltöltöttünk Milky Way-ben is, ez egy családi farmon kialakított kis vidámpark.

A kirándulások során megkóstolhattuk a tradicionális angol ételeket, mint például a fish and chips – hal és sült krumpli –, black pudding, amiről fájdalmas körülmények között kiderült, hogy nem desszert (!), salted caramel ice cream – sós karamellás fagyi –, jacket potatoes – héjában főtt burgonya –, és a fudge, a mindennél krémesebb karamell.

Életre szóló élmény, mindenkinek ajánlom.

Neubauser Lili (8.A)

Székelyzsombor guide elit iskolás ficsúroknak

Hogy milyen is volt ez a 2016-os székelyzsombori tábor, nem lehet egyszerű kifejezésekkel leírni. Talán a legtömörebb megoldás, hogy jó. Azaz nagyon jó. Átadni az élményt nehéz, de megpróbáljuk.

Mivel nem voltál idén kis csapatunk tagja, így nem lehetsz tudatában a ténynek, hogy a gyülekező 5:30-kor van a Berzsényi Dániel gimnáziumnál. Nem kell gondolatolvasónak lenni, hogy kitaláljuk két kérdésed, még mielőtt feltennéd őket. A korai indulást mindössze a 10 órásnak mondott út igazolja, már ha még aznap szeretnénk enni a hamisítatlan székelyzsombori kosztból. A furcsa helyszín pedig annak tudható be, hogy a tábor nemcsak a Radnóti, de a Berzsényi és egy brassói gimnázium, az Áprily diákjait is tárt karokkal fogadja.

No, de iszkiri, hiszen hosszú ez a 10 óra! Főleg miután kiderül a már törzszsomborosoktól, hogy 12. De nem kellene félned, hiszen a Királyhágónál tartunk egy hosszabb ebédszünetet. Jól esik mindenkinek kinyújtóztatni elzsibbadt végtagjait és leülni, csodálni az említésre méltó kilátást. Éppen csak elké-

nyelmesedtél volna, de már haladunk is tovább. Kisebb megállók után a busz utazóközönsége szinte egy emberként kiált fel: itt vagyunk! A nagy üdvrivalgás még kitart egészen a táborhelyig, ami közvetlen a falu közösségi háza mögött van. A brassóiak rögvest rég nem látott pesti barátaik nyakába ugranak, és biztosítják őket, hogy már befoglalták nekik a legjobb matracokat.

A bepakolást egy gyors vacsora követi, majd az este egy közösségi programmal zárul, amibe mindenki utolsó energiáit feccöli bele.

A maratoni futókat is szígyenbe hozva futnak versenyt a lányok és a fiúk a meleg vízért, ami, mint később kiderül, igen nagy kincs a táborban. No de ha ott lettél volna, és mindezt átélted volna, lehet, nem vacakoltál volna a fürdéssel, és csak bevetted volna magad a királyi lakosztály méretű padlás első osztályú matracára.

Másnap te is a finom, ízletes, reggel 7:30-as keléssel kezdted volna a napot, ami köztudott mennyire esik jól egy suhanc bandának. Indul a konyhaszolgálat! Repülnek a lekvárok és szalvéták az asztalra, a konyhások súlylökőket megfélemlítve emelgetik a székelyszombori kenyerekkel megrakott kosarakat. Jobb napokon vinete is csurran-cseppen az asztalra. A rosszabbakon a sors maga dönti el, ki kapja a penészes lekvárt vagy a legtöbb legyet. A lakomát azonban megzavarja egy halk pohárkocogtatás, amire a falatozó sihederek egyszerre csöndesülnek el. Fenyő tanár úr kiosztja a munkákat. A közeli állatkerthez vezető turistajelzés festése kelt el idén a leggyorsabban. Nem voltál résen. Lemaradtál. Maradt a fűrészelés. Munkáskesztyűt fel! Irány a tűző nap! Így tanul a radnóti diák munkamórál!

Eközben a konyhások nekilátnak az ebédnek. Sanyi bácsi, közismertebb nevén Marika bácsi kiosztja a feladatot. Egy lábosnyi murok és két tál pityóka tisztára pucolva, kockára vágva! Mire a munkának vége és a megfáradt diáksereg a megváltó kongatásra az ebédlőbe vonul, már az egész házat belengi a hamisítatlan székelyszombori ebédek illata. Legyen az krumplileves, kenyérlángos vagy darázs-fészek, egyelőre senki sem érti, hogy a Michelin-csillag kritikusai miért nem figyeltek még fel rá.

A degeszre tömött társaság pihenőre tér a délutáni programok előtt. Ha te is ott lettél volna, nyomon követhetted volna, ahogy a hennázás divatja végigsöpört a lányokon, mondhatni a lányok karján, majd a fiúkon is. Emellett gyakori program volt a pihenők alatt a társasozás és a puzzle-ozás is, ám ahogy teltek a napok, tapasztalhattad volna, hogy a legfelkapottabb tevékenységgé az alvás vált.

A pihenő után te is választhattál volna, hogy melyik programon veszel részt. Tökéletesíthetted volna a tudásod az énekkarban, vagy lefoglalhattad volna a kezedet a kreatív foglalkozáson, illetve elmehettél volna meginterjúvolni a falu lakóit.

Természetesen ezek után még nem volt vége a napnak. A vacsorával jóllakott gyerekeket minden este más program kötötte le. Ha velünk jöttél volna, láttad volna, hogyan pörög a diáksereg a táncházban, vagy hogyan bandukol keresztül az éjszakán lámpások fényében. Mindezek után, ha

igazán, de igazán különleges volt az este, mesét kaptak a gyerekek. Fenyő tanár úr köré gyűltek, és hallgatták. A végére te is olyan nagyon fáradt lettél volna. Le is feküdt a nagy csapat. Megfáradtan, kimerülten. Nem gondolt már senki se kalandokra, ébresztőre, tábortűzre csak a puha párnájára. Így teltek a hétköznapiak.

Ezeket megszakítva jött a brassói kirándulás, ahol egy fárasztó túrát követően az Áprily Lajos gimnázium tornatermében aludt az összes diák. Másnap a hazai pályán magabiztos brassóiak körbevezettek volna téged is a szép kis városon, és megmutatták volna, hol lehet a legjobb palacsintát kapni.

Ha velünk tartottál volna, te is flekkeneztél volna velünk utolsó nap. Beleírtál volna a szervező tanároknak írt mesébe, amelyet a tábor 25. évfordulójának alkalmából készítettünk neki. Nyugovóra már nem hajtottad volna a fejed, hiszen egész este énekeltünk a tábortűznél, hogy aztán reggel útnak induljunk. A brassóiaktól vett könnyes búcsú után a hazaút többnyire alvással telt. Ha velünk jöttél volna, te is órákig rostokoltál volna a határon, ahol egy Kardos Csillával több hagyta el Romániát, mint amennyi bement.

De minden utazási nehézség és penészes lekvárra találás mit sem ért volna, hiszen nemcsak mint kifejezést, de mint életérzést is tudtad volna értelmezni, hogy Zsombor, az Zsombor.

Hardi Noémi, Rapp Vera (11.A)

A „Kinyílik a világ” Alapítvány működése a 2015/16. tanévben

A Magyar Fejlesztési Bank Zrt., a Richter Gedeon Nyrt. és magánszemélyek támogatásával ebben a tanévben is sikerült a határon túli gyermekek számára megszervezni magyar anyanyelvi programjainkat: áprilisban a Petőfi Irodalmi Versenyt, júniusban Budapesten és Balatonakaliban a magyar anyanyelvi tábort, augusztusban Klézsén a hagyományörző tábort.

A „Kinyílik a Világ” Alapítvány célja a gyerekek anyanyelvének ápolása, illetve a magyar nyelv és a magyar nyelvhez kapcsolódó kulturális hagyomány megszerettetése, megismertetése és játékos feldolgozása.

Az anyanyelvi táborban ebben segítettek az *ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola* tanárai és diákjai, akik délelőtt nyelvi, irodalmi, és logikai foglalkozásokat tartottak, délutánra pedig vetélkedőket, a gyerekek kreativitását fejlesztő programokat szerveztek. Szabó Emese tanárnő szerint: „a programok során nem az volt az elsődleges célunk, hogy a gyerekek minél több kifejezést tanuljanak meg magyarul, vagy minél több verset, éneket sajátítsanak el, hanem az, hogy kialakuljon egy pozitív kép anyanyelvükkel és a magyar kulturális örökséggel kapcsolatban, hogy a *magyar* szó hallatán számukra kedves élmények jussanak eszükbe, hogy ez ösztönözze őket arra, hogy visszatérve saját közegükbe, átadják és tovább fejlesszék tudásukat.”

A Csodaszarvas nyomába eredtek idén Balatonakalín 47 határon túli kisdíákkal, akik Kárpátaljáról (Visk, Gyertyánliget), Felvidékről (Nagyszelmenc) és Csángóföldről (Külsőrekecsin) érkeztek Magyarországra. A tábor vezetője: Szabó Emese, tanárai: Vad Szilvia, Lövey Éva, Pupli Márton, Holtai Bence voltak. Ifiként: Nguyen Flo, Bitter Hanna, Sólymos Dóra, Kiss Ráhel, Shemesh Sára, Köbli Anna (csak első két nap), Horváth Levente, Noszkó Tamás, Tiborc Péter, Szojka Tamás (8.A), Fórizs Virág, Dúzs Betti (10.B), Králik Miklós segítették lelkes munkájukkal a tábor életét.

„A tábor végére pedig felismertük, hogy a Csodaszarvas valahol közöttünk van, a közös éneklésben, a közös játékban, közös világunkban, amit a hét nap alatti kalandozásban valóban meglettünk.” Szabó Emese

A Petőfi Irodalmi Versenyt az *ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium* magyartanára: Törzsök Édua, tanárjelöltje: Budai Zsófia és a *Baár–Madas Református Gimnázium* magyartanára: Gergely Magdolna szervezték. Erdély, Felvidék és Délvidék kiváló diákokkal képviseltette magát. Az évek során egyre több határon túli iskola kapcsolódott be a program-

ba, és a budapesti szervezők köre is kibővült. A szállást ebben az évben is Tombor László, a Baár–Madas Református Gimnázium igazgatója biztosította a gimnázium felújított vendégkollégiumában. A szóbeli megmérettetés előtt a versenyző gyerekek saját tájegységük költőinek versét mondták el, a zsűri a művészi szavalatokat különdíjakkal jutalmazta. A szóbeli verseny ebben az évben a Baár–Madas Református Gimnáziumban zajlott.

„A három nap alatt nemcsak a versenyzésre jutott idő, hanem egy kis fővárosi sétára is. A döntő ideje alatt az anyaország gyönyörű fővárosában most is átéltük a legnagyobb csodát, hogy hiába választanak el bennünket az országhatárok, közös anyanyelvünk és kultúránk szétválaszthatatlanul összekapcsol bennünket.” Törzsök Édua

Az év utolsó programja: Klézse, augusztus 8–14.

Idén 12. alkalommal zajlott le a hagyományörző anyanyelvi tábor csángóföldön, a klézsei „csángó–magyar” házban. Résztvevők: Dávid Anna, Lövey Éva, Marosi Zsuzsa (FM felesége, angol–magyar szakos tanár) és Fábián Márton tanárok, illetve Farkasházi Zsanett 12.A, Solt Eszter, Gintli Fruzsina, Kubik Emese, Szabó Balázs, Nemes Zsófia, Oláh Levente (10.A) ifik. Vendéglátók voltak: Duma András (amatőr néprajztudós, tanár), Duma Dániel (tanár, a klézsei magyar ház vezetője), Antal János (forrófalvi pedagógus, népművész), valamint találkoztak Külsőrekecsinben Gyurka Valentin pedagógussal is, aki a júniusi táborba hozta a csángó gyerekeket.

„A hosszú és fárasztó út ellenére a tábor nagyon hasznos és – azt hiszem – eredményes is volt. Az ottani gyerekeket – akik általában 30-40-en voltak – négy csoportban tanítottuk, illetve az ifik irányításával a nyelvórák után kézműves foglalkozások voltak. A tanórák – köszönhetően a rutinos nyelvtanároknak – kommunikáció-központú foglalkozások voltak, amit a magyar nyelvet alig beszélő-értő csángó gyerekek nagyon élveztek.” Fábián Márton

A budapesti programok megvalósítása csak a radnóti szülők segítségével lehetséges minden évben! Köszönjük! Mellékelem a vendégek sorait:

Tisztelet fogadócsaládok! Ezúton is szeretnénk megköszönni, hogy idén is, mint minden évben időt és energiát nem kímélve, sok-sok szeretettel és türelemmel gondoskodtak gyermekeinkről. Önöknek is köszönhetően tölthettünk Budapesten négy felejthetetlen napot, gyönyörködhettünk e csodálatos város látványosságáiban, ezzel is szebbé téve számunkra a Magyarországon töltött időt. A kárpátaljai gyerekek, szülők és kísérő tanárok nevében kívánunk mindnyájuknak jó egészséget, sok erőt, gyermekeiknek sikeres és eredményes tanévet! Tisztelettel: Pál Judit, Varga Szilvia tanárok

Köszönjük szépen a „Kinyílik a világ” Alapítványnak, az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gyakorló Gimnázium tanárainak és diákjainak, valamint a befogadó szülőknek a lehetőséget, a sok-sok szeretetet és törődést!!! Gyurka Valentin (csángó tanár)

Matskási Istvánné, a kuratórium elnöke

- ❖ The present Yearbook of the school gives *data* and *information* of the previous school year and that of the first months of the current one. On the other hand, it presents *articles* and *pieces of art* by teachers and students.
- ❖ Among them you can find the opening page by headmistress Dr. Katalin Molnár about the possible renovation of the school's beloved, beautiful but dilapidating building.
- ❖ It is our sad duty to commemorate those who passed away: many of our dear old colleagues and the distinguished writer, Péter Esterházy.
- ❖ A list of *illustrious days* contains cultural events, charity events, contests and stage productions.
- ❖ A newly founded prize in literature (named after alumnus Pál Békés) was given for the 2nd time; the winners published some of their works here.
- ❖ Different *charts* show our students' awards in local and national competitions.
- ❖ The *school day* was dedicated to water; this year the lecturers were not all elder well known professionals but talented students from the 11th grade.
- ❖ Many *classes* used the opportunity to introduce themselves in text and picture.
- ❖ A great number of summer *camps* characterize our life. The reports clearly prove their results and need for them. Among the many we mention here the ones that are connected to neighbouring countries with Hungarian minorities.
- ❖ This volume also remembers its own history being the 20th in a row. Not only the previous covers are shown, but Ms Judit Szarka wrote a thorough analysis on the genre of yearbook from ancient Roman times within which she overviewed the 20 volumes in 10 paragraphs and 10 footnotes.

ELTE Radnóti Miklós School

The school was built in 1931 and served as a boys' and girls' grammar school for the Jewish community in Pest. It is a listed building which was designed by Lajta Béla, the famous architect, very few buildings of whom survived the Second World War. After its renovation and nationalisation, the building housed a number of institutions including a teacher training college, a primary and various grammar schools. In 1959 the school was named after Radnóti Miklós, one of the greatest Hungarian poets of the 20th century. In 1961 other changes followed. Joined with the primary school which was located in one of the

wings of the building at the time, the grammar school became the teacher training school of the Eötvös Loránd University (ELTE), Budapest. As a result, apart from the teaching of primary and secondary school pupils from Year 1 to Year 12, the school has also been providing mentoring for university students both from the Faculty of Arts and the Faculty of Sciences. Today our school is one of the largest and most prestigious state schools in Budapest.

Mentoring services and the fact that the teaching staff are engaged in teacher training entails that the school can consistently meet the high academic and educational standards of our time. A major breakthrough in the history of the school was the unique idea of teaching options. It means that apart from the compulsory subjects, students can choose to study subjects which are useful for their future careers. The introduction of optional subjects was part of the reforms proposed by the then Headteacher, Lukács Sándor. The new system made it possible for students to select two subjects they wished to study in an increased number of lessons from the age of 14.

The success of this innovation and the impressive results achieved by the students resulted in an ever increasing number of applicants. In the eighties the huge number of applications made the introduction of entrance exams necessary.

In order to meet the requirements of the twentieth century, the number of foreign language lessons was increased and the teaching of IT began. The students' growing workload and other pedagogic considerations made it clear that changes had to be made if the school wanted to maintain the high standards of education it had achieved. Under the direction of Mrs Réz, the Headteacher, in two years the staff of the school designed the structure and the curriculum of the six- and eight-year secondary grammar school programme and incorporated it within the framework of the school's 12-year system. The two new programmes were gradually introduced from 1990 and 1992. Today, the school provides an initial period of four years of primary education (from age 6 to 10), which is followed by 8 years of secondary education. There also exists a class of students who join the school at the age of 12 and enjoy 6 years of secondary education.

The 6 and 8-year education programmes are based on each other and are closely aligned. The main principle of the school's pedagogic programme applies to both types of secondary education: the objective of the school is to ensure that its students develop balanced, tolerant and creative personalities who have the necessary general, foreign language and IT knowledge and can effectively process new information.

The eight-year secondary education begins with a preparatory period when the foundations are laid in Years 5 and 6. Between Years 7 and 10, for four years, in both types of secondary education, the focus is on general education. It means that the teaching of various subjects is based on the compulsory core curricula whose content can be acquired by any student showing average interest in a subject.

The final two years represent a completely new phase. Apart from preparing students for the school leaving exam, Years 11 and 12 put the emphasis on providing specialist training and the support of gifted students. This is the

time when students can choose options which they study in more depth and intensity. The advantages of the introduction of optional subjects are as follows:

- Students make their choices after they have covered most of the curriculum of secondary education.

- At the age of 16 students face the responsibility of

choice and decision making. However, the choice is not final and can be altered later.

– The system of options makes it possible for teachers to adopt an individual approach to the teaching of students. In this way, those more able can be stretched so that they fulfil their full potential.

– Since the curriculum is tailored to suit the specific needs of the students, it is the students' interest in a subject and motivation that stimulates their development.

– Teaching options ensures that students are prepared for advanced level school leaving exams, the provision of which is one of the main tasks of a grammar school.

The school places great emphasis on the teaching of foreign languages. The teaching of English begins at the age of 9–10. The first foreign language is taught for eight/six years whereas the teaching of the second foreign language spans four years (with 4 lessons a week).

For the six and eight-year secondary schools a set of examinations is organised internally. All students are obliged to take exams either when they have covered a certain area in a subject or when the teaching of a subject has finished. The aim of these written and/or oral examinations is revision, the development of study skills and the practice of presentation.

The staff of the school make every effort to maintain high standards of education. Our students do consistently well at highly competitive university examinations, as well as local, national and international competitions. The average number of foreign language exam passes is 1.5 per school-leaver.

The fact that more than 50 schools have adopted the 6 and 8-year curricula shows the success of the innovation. The popularity of the curricula has been further increased by the fact that the designers have also written the textbooks.

The school offers a wide range of extra-curricular activities for the students. We have an excellent, well-stocked library, and the pupils have access to the computer room all afternoon. There are about 10–15 student groups

and clubs which include arts and crafts, IT, competition practice as well as an environmental group. The school's sports clubs invite students to compete in various sports and games.

Every year the Student Union offers a huge variety of leisure activities which serve the students' special interests and strengthen the school community. The teachers of the school also take their share of these activities. Every spring the Radnóti Day is organised where students can listen to talks and lectures given by renowned scholars and scientists. Every summer 20–22 summer camps provide the students of all ages with the opportunity to relax and enjoy themselves. There are camps for bookworms, cyclists, hikers, rowers and athletes etc.

In 1986 a group of students with the help of their teachers contacted Nobel Prize winners and asked them to send articles, signed photos and letters to the school. The collection was then exhibited in the school to commemorate the International Year of Peace. In 1987 the school received the Peace Messenger Prize from the Secretary General of the UN for this exhibition.

For many years a group of enthusiastic teachers has organised a fortnight's holiday for children of Hungarian origin from Ukraine whose programme includes Hungarian language and history lessons, a trip to Lake Balaton and sightseeing in Budapest. Every year the students of the school take an active part in the organisation of this scheme. The cooperation with teachers and children from a different background helps our students to develop a sense of community and also to learn how to help the needy.

These endeavours are in line with the overall aim of the school which is to encourage all pupils to become independent learners and thinkers, to develop their abilities to the full and to enable them to enjoy a successful and happy adult life.

Brève présentation de l'école

Le bâtiment a été construit en 1931 pour le lycée de garçons et le lycée de filles de la Communauté Israélite de Pest, par l'ingénieur architecte Lajta Béla dont seulement quelques oeuvres sont restées après la deuxième guerre mondiale à Budapest. C'est pour cette raison que l'école est sous la protection de l'Office National des Monuments Historiques.

Après la reconstruction de la guerre, puis la nationalisation, le bâtiment a donné place à plusieurs institutions pendant des périodes différentes dont l'école normale d'instituteurs, une école primaire, des lycées divers. Le lycée qui s'y trouvait en 1959 a pris le nom de Radnóti Miklós, grand poète hongrois du XXe siècle.

En 1961 le lycée a reçu une nouvelle tâche. En fusionnant avec l'école primaire fonctionnant dans une aile du bâtiment il est devenu l'École-Pilote Radnóti Miklós de l'Université Eötvös Loránd (ELTE) de Budapest. Depuis, à part l'enseignement primaire et secondaire de 12 ans, l'établissement a pour tâche la formation pratique pédagogique des étudiants de la Faculté des Lettres et de la Faculté des Sciences. L'école est l'une des plus grandes écoles publiques et aussi l'une des plus prestigieuses de Budapest.

Son profil d'école d'application, la compétence des professeurs formateurs ont donné la possibilité dès les débuts de réaliser un enseignement de haut niveau. Un pas en avant décisif a été fait par l'ancien directeur Lukács Sándor qui avait introduit un système d'options, unique dans le pays. Dans le cadre de ce système les élèves apprenaient deux matières en horaire renforcé à partir de 14 ans. La réputation de ce système d'options, les données statistiques des résultats ont beaucoup contribué à l'augmentation forte des candidats ce qui a rendu nécessaire l'introduction d'un concours. Aussi l'établissement se charge-t-il de l'éducation et

des soins de jeunes talents et de la préparations de ses élèves pour des études supérieures.

Entre-temps conformément aux défis sociaux le nombre de cours des langues étrangères a de plus en plus augmenté et l'enseignement de l'informatique a également apparu. La charge des élèves accroissait sans cesse et d'autres raisons professionnelles exigeaient aussi des changements urgents. D'après les conceptions et sous la direction du proviseur Madame Réz le corps enseignant a élaboré en deux ans la structure des lycées de huit et de six ans, leurs programmes et les a insérés dans le système scolaire de 12 ans. Ces deux nouvelles formes ont été introduites progressivement à partir de 1990 et 1992. Actuellement dans l'école fonctionnent une école primaire de 4 ans, un lycée de 8 ans qui admet des élèves de 10 ans et un lycée de 6 ans où les élèves commencent leurs études à l'âge de 12 ans. Le programme de l'école primaire se conforme aux programmes des lycées de 8 et de 6 ans.

Les programmes des lycées de 8 ans et de 6 ans sont coordonnés. La conception rédigée dans le programme pédagogique de l'école est valable pour toutes les deux formes scolaires : son but c'est de former des personnalités ayant une formation répondant aux exigences de notre époque, une bonne connaissance de langues, des connaissances en informatique, de former des personnalités créatives, capables d'utiliser de nouvelles informations, communicatives, humaines, équilibrés.

L'enseignement de 8 ans débute avec une préparation de 2 ans, en 5e et 6e années. Dans les programmes de 8 ans et de 6 ans on met l'accent sur la formation générale au cours de 4 années, de la 7e à la fin de la 10e. L'enseignement des matières se déroule conformément aux programmes obligatoires. Ces programmes s'adressent aux élèves moyens, capables de suivre des études secondaires sans posséder un niveau ou intérêt exceptionnels.

La thématique des deux dernières années en diffère complètement, quand la dominante c'est la formation différenciée qui en dehors de la préparation au baccalauréat donne des connaissances spécialisées et prend en charge les soins des enfants surdoués. Dans cette période les élèves choisissent des matières qu'ils étudient en horaire renforcé dont les avantages sont les suivants :

- Les élèves font leur choix après avoir étudié une grande part de la matière au programme.

- À l'âge de 16 ans ils sont confrontés à la responsabilité de la décision, du choix. Cependant ce choix n'est pas définitif, ils peuvent le modifier plus tard s'ils le désirent.

- L'horaire renforcé donne un cadre naturel pour la différenciation, l'enfant doué pour la matière acquiert un plus grand savoir.

- Le programme différencié supprime l'obligation, la contrainte et il exploite l'intérêt des élèves, la plus grande force motrice et ses énergies qui en proviennent.

- L'enseignement en horaire renforcé assure au maximum la préparation des études universitaires ce qui est la tâche primordiale du lycée.

– En langue étrangère il prépare les élèves à l'examen de niveau supérieur.

L'école attribue une grande importance à l'enseignement des langues étrangères. L'enseignement de l'anglais débute à l'âge de 9–10 ans. Dans les deux formes du lycée la première langue étrangère est enseignée pendant 8 ou 6 ans, la deuxième pendant 4 ans, en 4 heures par semaine. Les élèves appliqués réussissent à passer l'examen de niveau moyen de deux langues que les cours préparatoires, des cours de communication aident également.

Dans les système de 8 et de 6 ans l'établissement a des examens intérieurs. A la fin de certaines unités, pour clore l'étude de certaines matières, dans des années et formes déterminées, les élèves passent des examens de fin d'études. Grâce à ces examens les élèves s'habituent à réviser, à structurer leurs connaissances et a s'exprimer aussi bien à l'oral qu'à l'écrit.

Le corps enseignant de l'école fait de tout son mieux pour sauvegarder le haut niveau de l'enseignement. Depuis des années les élèves participent avec beaucoup de succès aux concours locaux, nationaux et internationaux. Les élèves des terminales réussissent bien aux concours d'entrée des universités. Le nombre des diplômes de langues des élèves est une fois et demie supérieur au nombre des élèves.

Les programmes des lycées de 8 et 6 ans ont été pris et appliqués par une cinquantaine d'écoles, ce qui prouve l'adoption et leur reconnaissance professionnelles. Les professeurs de l'école ont rédigé également des manuels pour les programmes ce qui a favorisé leur propagation.

Dans l'établissement en dehors des cours les élèves ont la possibilité de participer à des activités diverses. L'école possède une bibliothèque de 53 000 exemplaires, deux salles d'informatique dont l'une est à la disposition des élèves même les après-midi. Une quinzaine de clubs leur proposent des programmes variés, de l'artisanat à l'informatique, de la préparation aux concours généraux à la protection de l'environnement. Des clubs fonctionnant dans plusieurs branches de sport organisent des championnats locaux et participent également aux championnats de Budapest. L'Association des élèves organise des programmes de loisirs chaque année. Les clubs des élèves répondent aux intérêts culturels et spécialisés, les programmes de divertissement assurent la détente et la vie commune. Les professeurs participent aussi à l'organisation des programmes de loisirs. Tous les printemps a lieu la Journée Scientifique Radnóti à laquelle des savants et des experts de grand renom, des professeurs d'université donnent des conférences aux élèves dans des thèmes différents de leurs domaines. En été une vingtaine de colonies sont organisées pour les différentes classes d'âge. Les élèves y passent des séjours soit littéraires soit sportifs, font des randonnées pédestres, en canoë ou en vélo.

De 1986 date un projet particulier : les élèves sous la direction des professeurs sont entrés en contact en lettre avec des savants de Prix Nobel et leur ont demandé des articles, des photos dédiées, des lettres. En 1986, l'Année Internationale de la Paix, de ces documents collectés ils ont organisé une exposition. En 1987, en exprimant sa reconnaissance, le secrétaire générale de l'ONU a attribué le titre *Pace Messenger* à l'école.

Depuis de longues années un groupe de professeurs enthousiastes organise des camps de repos-études pour des groupes scolaires de la minorité hongroise de l'Ukraine. Ces enfants passent six jours au Balaton, font connaissance des monuments de Budapest et participent aux cours d'histoire. Dans la réalisation de ces programmes plusieurs lycéens prennent part aussi.

Cette coopération aide à développer la sensibilité sociale des élèves, afin que dans leur vie future ils aident ceux qui sont dans le besoin, qu'ils soient capables d'organiser des secours.

Le corps enseignant considère comme tâche primordiale que des élèves sortant de l'école réussissent dans la vie, soient des personnes de mentalité et de comportement intellectuels.

Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität

Unsere Schule stellt sich vor

Die Schule wurde im Jahre 1931 für das Jungen- und Mädchengymnasium der Jüdischen Gemeinde von Pest gebaut. Die Baupläne wurden von Béla Lajta, dem bekannten Architekten erstellt. Kaum einige Werke von ihm blieben in Budapest nach dem zweiten Weltkrieg erhalten. Deshalb steht das Gebäude unter Denkmalschutz. Nach der Wiederherstellung nach dem Krieg und später nach der Verstaatlichung waren mehrere Institute in dem Gebäude für kürzere oder längere Zeit tätig: Lehrerbildungsanstalt, Grundschule, verschiedene Gymnasien. Das im Jahre 1959 hier tätige Gymnasium nahm den Namen von Miklós Radnóti an. Schließlich bekam die Schule im Jahre 1961 eine neue Aufgabe. Sie wurde die Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule (RMAS) der Universität ELTE durch die Vereinigung mit der Grundschule, die in einem Flügel des Gebäudes tätig war. Seitdem hat unsere Schule mit 12 Jahrgängen als Aufgabe neben dem Unterricht und der Erziehung der Schüler der Grundschule und des Gymnasiums die praktische Lehrerausbildung der Studenten „mit Lehrerfach“ der Philosophischen und Naturwissenschaftlichen Fakultät der Uni ELTE. Unsere Schule, die ihren Namen von dem großen ungarischen Dichter des 20. Jahrhunderts bekommen hat, ist eine der größten und berühmtesten staatlichen Schulen in Budapest.

Der Ausbildungscharakter, die Kenntnisse der hier arbeitenden und auch an der Lehrerausbildung teilnehmenden Pädagogen gaben von Anfang an eine Möglichkeit zur Verwirklichung eines den jeweiligen Erfordernissen des Zeitalters entsprechenden, niveauvollen Unterrichts. Ein entscheidender Fortschritt war die Einführung des im Land allein stehenden LK-Systems auf Grund der Reformkonzeption des ehemaligen Direktors, Sándor Lukács'. Im Rahmen dieses Systems lernten die Schüler zwei Unterrichtsfächer bereits mit 14 Lebensjahren in erhöhter Stundenzahl. Der Ruf des LK-Systems, die statistischen Daten über die Ergebnisse der Schüler erhöhten die Zahl der Bewerber sprunghaft in den 80er Jahren, deshalb wurde „eine Filtrierung“, die Aufnahmeprüfung nötig. Damit übernimmt das Institut öffentlich die Talenterziehung, die Talentpflege, die Vorbereitung der Schüler für das Hochschulstudium.

Inzwischen nahm die Stundenzahl des Fremdsprachenunterrichts den gesellschaftlichen Herausforderungen entsprechend zu, später erschien auch der Informatikunterricht. Die Belastung der Schüler wurde immer größer,

auch andere fachliche Überlegungen machten Veränderungen dringend. Auf Grund der Konzeption der Direktorin, Frau Dr. Erzsébet Réz und unter ihrer Leitung erarbeitete das Lehrerkollegium der Schule in zwei Jahren die Struktur und den Lehrplan des acht- und sechsklassigen Gymnasiums und integrierte sie in das 12-Jahrgänge-System der Schule. Die zwei neuen Formen wurden von 1990 bzw. 1992 an stufenweise eingeführt. Heute sind im Institut 4 Klassen der Unterstufe der Grundschule, die sich nach dem Unterrichtsplan des späteren Gymnasiums richtet, bzw. vom 10ten Lebensjahr achtklassiges und mit ihm parallel vom 12ten Lebensjahr sechsklassiges Gymnasium tätig.

Das Programm des acht- und sechsklassigen Gymnasiums ist synchronisiert, beide sind einander angeglichen. Die Konzeption des pädagogischen Programmes der Schule ist für beide Schultypen gültig: unser Ziel ist die Ausgestaltung einer kreativen, kommunikativen, humanen, harmonischen Persönlichkeit, die über den Ansprüchen des heutigen Zeitalters entsprechende, allgemeine Kenntnisse, über gut einsetzbares Sprachkönnen, über entsprechende informationstechnische Kenntnisse verfügt, die die neuen Informationen anwenden kann.

Die achtklassige Ausbildung beginnt mit zweijähriger Vorbereitung in den Jahrgängen 5 und 6. Das Gewicht liegt an der allgemeinen Ausbildung in den Jahrgängen 7 bis 10 im acht- und sechsklassigen Unterrichtsplan. Der Unterricht läuft nach verbindlichen Grundlehrplänen den Lehrfächern entsprechend. Sie gelten allen zu den gymnasialen Studien geeigneten Kinder, d.h. sie enthalten gut erwerbbarer Lehrstoff auch für Schüler, die durchschnittliches Interesse für das gegebene Lehrfach zeigen und keine herausragenden Fähigkeiten besitzen.

Die Thematik der letzten zwei Jahre hebt sich davon stark ab. Hier dominiert – neben der Vorbereitung für das Abitur – der der Talentpflege dienende, spezielle Ausbildung bietende, differenzierte Unterricht. In dieser Periode wählen die Schüler dem LK entsprechend unter den Lehrfächern. Die Vorteile sind:

- Der Schüler wird vor die Wahl nach dem Erkenntnis des größeren Teils des gymnasialen Unterrichtsstoffes gestellt.

- Mit 16 Lebensjahren erkennt das Kind die Verantwortung der Wahl, der Entscheidung. Die Wahl ist aber nicht endgültig, sie kann später geändert werden.

- Das LK-System bietet einen natürlichen Rahmen zur Differenzierung, im LK-Fach erwirbt das begabte Kind ein größeres Wissen.

- Der differenzierte Unterrichtsplan lockert die Verbindlichkeit, den Zwang und verwertet dadurch die größte Triebkraft, das Interesse des Kindes und die daraus stammende Energie.

- Das LK-System sichert die Vorbereitung auf das Unistudium in höchstem Maße, und das ist die grundlegende Aufgabe des Gymnasiums.

- Es wird die Vorbereitung auf die Sprachprüfung in Fremdsprache ermöglicht.

Die Schule hält den Fremdsprachenunterricht für sehr wichtig. Der Unterricht des Englischen beginnt im Lebensalter von 9–10 Jahren. Im Gymnasium wird die erste Sprache 8 bzw. 6 Jahre lang, die zweite Fremdsprache 4 Jahre lang in 4 Stunden pro Woche unterrichtet. Für die fleißigen Schüler ist es möglich, eine Mittelstufenprüfung in beiden Sprachen abzulegen. Das wird auch durch die Konversations- und Sprachprüfungsvorbereitungszirkel gefördert.

Im acht- und sechsklassigen Gymnasium funktioniert ein internes Prüfungssystem. Jeder Schüler legt eine Prüfung nach dem Abschluss gewisser Lehrstoffe, einzelner Lehrfächer in bestimmten Jahren und in bestimmter Form ab. Der Zweck der schriftlichen oder mündlichen Prüfungen ist neben dem Überblick und der Systematisierung der erworbenen Kenntnisse die Einübung des konzentrierten Lernens, der Vortragsweise und des Abschneidens bei der Prüfung.

Unser Lehrerkollegium tut alles für das Bewahren des hohen Unterrichtsniveaus. Die Schüler unserer Schule erzielen gute Resultate in jedem Jahrgang seit Jahren an den regionalen, internationalen und Landesschulwettbewerben. Unsere Schulabgänger behaupten sich an den Hochschulaufnahmeprüfungen. Unter den Abiturienten ist im allgemeinen die Zahl der Sprachprüfungen anderthalbmal mehr als die Zahl der Absolventen.

Die fachliche Anerkennung und die Annahme der acht- und sechsklassigen Unterrichtspläne wird dadurch bewiesen, dass sie im Land von mehr als fünfzig Schulen übernommen und als lokaler Unterrichtsplan eingesetzt wurde. Zur weiten Verbreitung hat beigetragen, dass die Lehrer der Schule auch Lehrbücher zu den Unterrichtsplänen geschrieben haben.

Im Institut gibt es auch viele andere Möglichkeiten für die Schüler über die Unterrichtsstunden hinaus. Es stehen ihnen eine niveauvolle, reiche Bibliothek und ein auch am Nachmittag geöffnete Computerraum zur Verfügung. Die 10 bis 15 Zirkel bieten bunte, abwechslungsreiche Programme von Handwerk bis Informatik, von der Vorbereitung auf die Schulwettbewerbe bis zur Umweltschutzaktivi-

tät. In mehreren Sportarten sind Sportzirkel tätig, es werden „Hausmeisterschaften“ organisiert. Die Schülervertretung organisiert reiche Freizeitprogramme jedes Jahr. Die sich selbst organisierenden Schülerzirkel dienen dem kulturellen und speziellen Interesse, die Unterhaltungsprogramme sichern die Entspannung und das Gemeinschaftsleben. Auch die Lehrer tragen das ihre zu dem Organisieren der Freizeitprogramme bei. Im Frühling wird der Wissenschaftliche Schülertag veranstaltet, an dem anerkannte, herausragende Wissenschaftler und Fachleute für die Schüler in einem Themenkreis in ihrem Fachbereich Vorträge halten. Sommers werden 20 bis 22 Feriencamps für die verschiedenen Altersklassen organisiert, unter denen Literatur-, Freizeit-, Sport-, Radfahrer-, Wanderungs-, Paddelcamps zu finden sind.

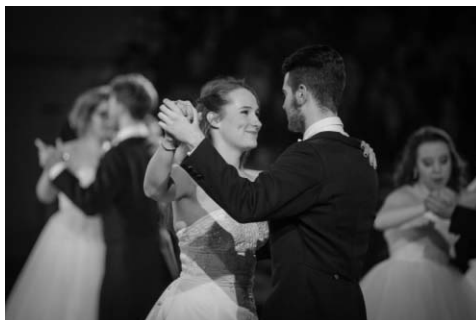
1986 startete ein Projekt: unsere Schüler – unter Lehrerbetreuung – haben brieflichen Kontakt mit Nobelpreisträgerwissenschaftler aufgenommen und haben sie um Artikel, Briefe, signierte Fotos für die Schule gebeten. Aus dem gesammelten Material wurde 1986, im Internationalen Friedensjahr eine Ausstellung veranstaltet. Als Anerkennung dafür wurde die Schule mit dem Titel „Botschafter des Friedens“ („Peace Messenger“) im Jahre 1987 vom Generalsekretär der UNO geehrt.

Seit langen Jahren organisiert eine Gruppe begeisterter Lehrer jeden Sommer für je eine Kindergruppe aus der Karpato-Ukraine eine zweiwöchige Erholungs-Unterrichtsferien in Ungarn. Auf dem Programm stehen Ferien am Balaton, Stadtbesichtigung von Budapest, es werden auch Literatur- und Geschichtestunden gehalten. Am Programm und an der Betreuung der Kinder nehmen mehrere Schüler unserer Schule jedes Jahr teil. Diese Zusammenarbeit trägt dazu bei, dass die soziale Empfindsamkeit unserer Schüler entwickelt wird, damit sie auch später den Notleidenden helfen, oder fähig sein werden, die Hilfeleistung zu organisieren.

Das Lehrerkollegium der Schule hält für seine grundlegende Aufgabe, solche Schüler zu erziehen, die intellektuelle Denkart und Verhaltensweise besitzen und sich im Leben durchschlagen können.

Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE

La scuola venne costruita nel 1931 per il liceo maschile e femminile della Comunità Israelita di Pest. I progetti furono fatti da Béla Lajta, il famoso architetto di cui solo qualche opera è rimasta dopo la seconda Guerra Mondiale a Budapest. Per questo ragione l'edificio è sotto la tutela della Soprintendenza alle Belle Arti. Dopo la ricostruzione susseguente alla guerra e

alla statalizzazione, diversi istituti lavoravano nel edificio per periodi più o meno lunghi: fra questi una scuola di magistero, una scuola elementare, diversi licei. Nel 1959 il liceo, che funzionava qui, prese il nome da Miklós Radnóti. Alla fine nel 1961 la scuola ha ricevuto un compito nuovo. Unendo la scuola elementare con il liceo è diventata la Scuola di Tirocinio dell' ELTE (Università delle Scienze) Loránd Eötvös. Da questo momento il compito della scuola oltre l'insegnamento degli alunni nella scuola elementare e secondaria di 12 anni è la formazione pratica degli insegnanti della Facoltà delle Scienze e di Letteratura dell'ELTE. La scuola intitolata al grande poeta ungherese del ventesimo secolo oggi è una delle scuole statali più grandi e rinomate di Budapest.

Il carattere di scuola di tirocinio, la preparazione dei pedagoghi che lavorano qui e prendono parte anche alla preparazione didattica degli insegnanti ha dato la possibilità fin dal principio realizzare un insegnamento ad alto livello che corrisponda alle esigenze di ogni tempo. È stato un passo decisivo in avanti l'inizio del sistema facoltativo unico nel Paese sulla base delle idee riformatrici del direttore Sándor Lukács. Secondo questo sistema gli alunni dall'età di 14 anni studiavano due materie in un numero di lezioni più elevato. La fama del sistema facoltativo e i dati statistici sui risultati degli alunni hanno fatto balzare in alto il numero dei candidati negli anni '80, per questo l'esame d'ammissione è diventato necessario. Così l'Istituzione si assume in pubblico lo sviluppo del talento e la preparazione degli alunni per gli studi superiori.

Nel frattempo in conformità alle esigenze sociali il numero delle lezioni di lingue straniere è aumentato continuamente ed è cominciato anche l'insegnamento dell'informatica. Il peso sugli studenti diventava sempre più grande e anche le considerazioni professionali hanno reso necessario il cambiamento. Sulla base delle idee della direttrice Réz, il corpo degli insegnanti ha elaborato il progetto del liceo di 6 e di 8 anni rispettivamente e lo ha inserito nel sistema pedagogico della scuola di 12 anni. Le due forme nuove sono state iniziate nel 1990–1992. Oggi nella scuola funziona una parte elementare di 4 anni, poi un liceo di 8 anni e parallelamente un liceo di 6 anni dall'età di 12 anni.

I programmi del liceo di 6 e 8 anni sono armonizzati. La concezione formulata nel programma pedagogico della scuola è valida per tutti e due i tipi di liceo: lo scopo è formare personaggi armonici, umani e creativi con una preparazione generale conforme alle esigenze di oggi, con la conoscenza utilizzabile delle lingue straniere e dell'informatica, i quali siano capaci di applicare le informazioni nuove in ogni territorio della vita.

L'istruzione di 8 anni comincia con due anni preparatori nel quinto e nel sesto anno. Dal settimo al decimo anno la cosa più importante è l'istruzione generale in tutti e due i tipi di liceo. L'insegnamento si svolge sulla base dei programmi di studio fondamentali in ogni materia. Quei programmi valgono per tutti gli alunni adatti agli studi secondari con interessi generali, cioè si tratta di una materia che può essere imparata da ogni studente di abilità media.

La tematica degli ultimi due anni si distingue nettamente da quanto precede. Durante questi ultimi anni diventano più importanti gli studi specializzati, lo sviluppo dei più dotati, l'insegnamento differenziato. Gli alunni scelgono fra le materie facoltative, i vantaggi sono:

- L'alunno deve scegliere dopo aver conosciuto la maggior parte della materia scolastica

- I ragazzi all'età di 16 anni hanno la possibilità di conoscere la responsabilità di scegliere, di decidere. Dopo invece possono modificare la scelta.

- Gli alunni con talento in una certa materia possono arrivare ad un livello più alto. C'è la possibilità di differenziamento.

- Il progetto d'insegnamento differenziato utilizza l'incentivo più importante, l'interesse dei ragazzi e l'energia derivata da questo al posto della forza.

- Il sistema facoltativo assicura la preparazione per gli studi all'università, e questo è il compito fondamentale del liceo.

- Il sistema rende possibile la preparazione per gli esami di lingua a livello avanzato.

La scuola dà molto peso all'insegnamento dell'inglese, che comincia all'età di 10–11 anni. La prima lingua viene insegnata rispettivamente per 8 o per 6 anni, e la seconda per 4 anni in quattro lezioni alla settimana. Per gli alunni diligenti è possibile raggiungere l'esame di medio livello in tutte e

due le lingue. Contribuiscono in questo corsi di conversazione e di preparazione per l'esame di lingua.

Nei licei di 6 e 8 anni c'è un sistema di esami. Ogni alunno passa un esame dopo aver finito una certa materia. Lo scopo degli esami orali o scritti è la sistematizzazione della materia conosciuta, praticare lo studio intensivo, entrare in contatto con la situazione d'esame.

Il nostro corpo insegnante fa tutto il possibile per conservare un alto livello di insegnamento. Da anni gli alunni della scuola ottengono buon risultato nelle competizioni di studio nazionali e internazionali. Gli alunni che finiscono la scuola ricevono buon punteggio agli esami d'ammissione, e la media degli esami di lingua è maggiore del numero degli alunni diplomati.

I progetti di studio per i due tipi di liceo sono stati adottati da più di 50 scuole nel paese, anche questo dimostra il valore professionale del progetto. Per aiutare le altre scuole i nostri professori hanno anche scritto dei libri.

Nell'istituto ci sono molti tipi di opportunità per gli alunni oltre le lezioni. C'è una ricca libreria, la sala d'informatica è aperta anche il pomeriggio. Ci sono 10–15 circoli con programmi diversi dall'artigianato all'informatica, dalla preparazione per le competizioni alla protezione dell'ambiente. Ci sono diversi tipi di attività sportiva, campionati. Il Comitato degli Studenti organizza programmi diversi per il tempo libero. Ci sono circoli di studenti con interessi culturali speciali, e programmi di rilassamento per rafforzare lo spirito comunitario, nella organizzazione dei quali anche i professori prendono parte. Ogni primavera si organizza il giorno studentesco delle scienze, quando professori e scienziati rinomati tengono conferenze in diversi territori. Ogni estate vengono organizzati 20–22 campeggi, fra i quali si trovano quelli di letteratura, di ciclismo, di escursione acquatiche, di riposo.

Nel 1986 un nuovo progetto è iniziato: i nostri alunni hanno preso contatto per lettera con gli scienziati premio Nobel, e hanno chiesto fotografie, articoli e lettere per la scuola. Con il materiale hanno organizzato un'esposizione nel 1986, l'anno internazionale della Pace. Nel 1987 il segretario generale dell'ONU ha premiato il nostro istituto con il titolo: Messaggero di Pace (Peace Messenger).

Da molti anni un gruppo d'insegnanti entusiasti organizza un soggiorno di due settimane per un gruppo di ragazzi dall'Ucraina Subcarpatica. I ragazzi imparano a conoscere Budapest, il lago Balaton e partecipano a lezioni di letteratura e storia. Ogni anno anche studenti della scuola partecipano ai programmi. Questi programmi sviluppano la sensibilità sociale dei nostri alunni, aiutano di vedere, come possono aiutare nel futuro ai bisognosi.

Lo scopo fondamentale degli insegnanti è di emettere dalla scuola studenti con una mentalità e comportamento intellettuale, che saranno capaci di fare fortuna nella vita.

Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd

La escuela se construyó en 1931 para el instituto de segunda enseñanza para niños y niñas de la comunidad judía de Pest. Su plano arquitectónico lo trazó Béla Lajta, un arquitecto célebre. Después de la segunda guerra mundial permanecieron muy pocas obras suyas en Budapest. Por eso está protegido el edificio como monumento

nacional. Después de la reconstrucción después de la guerra y después de la socialización trabajaron varios institutos en el edificio por cierto tiempo: escuela normal, EGB, diferentes institutos de segunda enseñanza. El instituto de segunda enseñanza que trabajaba aquí en 1959 tomó el nombre de Miklós Radnóti. Al fin recibió en 1961 la escuela una nueva tarea. Uniéndose con la EGB que trabajaba en una ala del edificio llegó a ser el Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad ELTE. Desde entonces es la tarea de nuestro instituto de 12 grados fuera de la educación y enseñanza de los alumnos de la EGB y del instituto de enseñanza secundaria también la formación práctica pedagógica de los estudiantes de CAP de la Facultad de Filosofía y Letra y de la de Ciencias Naturales de la Universidad ELTE. Nuestra escuela denominada del gran poeta húngaro del siglo veinte es una de las mayores escuelas estatales de categoría en Budapest.

El carácter de escuela de práctica pedagógica, la preparación de los profesores del instituto quienes toman parte en la formación pedagógica también hizo posible desde el primer momento la realización de una enseñanza de alto nivel correspondiendo a las exigencias habituales de la época dada. Un adelanto decisivo era la introducción del sistema facultativo (como el COU en España) único en el país a base de la concepción de reformas del ex director Sándor Lukács. En el marco del sistema estudiaron los alumnos desde la edad de 14 años dos asignaturas en un número elevado de clases. La fama del sistema COU, los datos estadísticos sobre los

resultados de los alumnos aumentaron bruscamente el número de los concursantes, por eso fue necesaria „una filtración”, el examen de ingreso.

Entretanto creció el número de clases de lenguas extranjeras correspondiendo a las exigencias sociales, luego apareció la enseñanza de la informática también. Se aumentó la carga de los alumnos y también otras consideraciones profesionales apresuraron un cambio. A base de la concepción de la directora Sra Dr. Erzsébet Réz y bajo su dirección elaboró el profesorado del instituto en dos años la estructura y el plan de enseñanza del instituto de enseñanza secundaria para ocho y seis grados y los integró en el sistema de 12 grados del instituto. Las dos formas nuevas fueron introducidas gradualmente desde 1990 respectivamente desde 1992. En el instituto funcionan hoy 4 clases de la primera etapa de la EGB acomodada al posterior programa educativo de la secundaria, respectivamente desde la edad de 10 años funciona un sistema de ocho grados y con este paralelamente un de seis años desde la edad de 12 años.

Los programas de la enseñanza de ocho y de seis grados están armonizados, se ajustan uno a otro. La concepción formulada en el programa pedagógico del instituto vale para ambos tipos de escuela: el objetivo es formar una personalidad creativa, comunicativa, armónica y humana que dispone de una preparación general correspondiendo a las exigencias de nuestra época, de conocimiento de idioma bien aprovechable, de conocimientos de informática convenientes y que es capaz de aplicar las informaciones nuevas.

La formación de ocho grados comienza con dos años de preparación, de fundación en los grados 5–6. En los grados 7–10 predomina durante 4 años la formación general en el plan de enseñanza de ocho y de seis grados. Correspondiendo a las asignaturas se da clases según planes básicos obligatorios. Estos se dirigen a todos los niños aptos para estudiar en la secundaria, es decir contienen una materia de enseñanza que puede aprenderse por alumnos de interés promedio por la asignatura dada y sin capacidades destacadas.

Se diferencia claramente la temática de los últimos dos años. En esta etapa al lado de la preparación al bachillerato domina la enseñanza diferenciada sirviendo a la atención al talento otorgando de conocimientos de formación especial. En este período los alumnos eligen entre las asignaturas según un sistema de „COU”. Las ventajas son:

- El alumno tiene que elegir sólo después de haber conocido la mayor parte de la materia de enseñanza de la secundaria.
- En la edad de 16 años se confronta el niño con la responsabilidad de elegir, de decidir. La decisión no es definitiva, se puede modificar más tarde.
- El COU da un marco natural para diferenciar, en la asignatura dada el niño de talento hace suyo un saber mayor.
- El plan de enseñanza diferenciada desligando la presión, la obligación utiliza la mayor fuerza, el interés del niño y las energías procedentes de él.

– El COU asegura totalmente la preparación para los estudios universitarios y ésto es la tarea básica de la secundaria.

– Hace posible la preparación para el examen de lengua extranjera (ELE).

La escuela da mucha importancia a la enseñanza de lenguas extranjeras. La enseñanza del inglés comienza en la edad de 9–10 años. La lengua primera se enseña en la secundaria durante ocho respectivamente seis años, la segunda durante cuatro años en 4 clases pro semana. Para los alumnos diligentes es posible hacer el examen de nivel medio en ambas lenguas. Este fin lo apoyan los círculos especializados en preparar el ELE y en conversación.

En la secundaria de ocho y de seis grados funciona un sistema interno de exámenes. Después de haber terminado ciertas materias de enseñanza para acabar una asignatura hace cada alumno un examen en años y en forma determinados. El motivo de los exámenes orales o escritos es al lado del repaso y de la sistematización de la materia estudiada el entrenamiento de la dicción y del modo de comportarse en el examen.

Nuestro profesorado hace todo para guardar el nivel alto de la enseñanza. Los alumnos de la escuela logran resultados excelentes en cada clase de edad desde hace muchos años en los concursos regionales, nacionales e internacionales. Nuestros bachilleros aprueban muy bien los exámenes de ingreso de la enseñanza superior. Entre los examinandos de bachillerato el número de ELE es en general casi el doble del número de los alumnos.

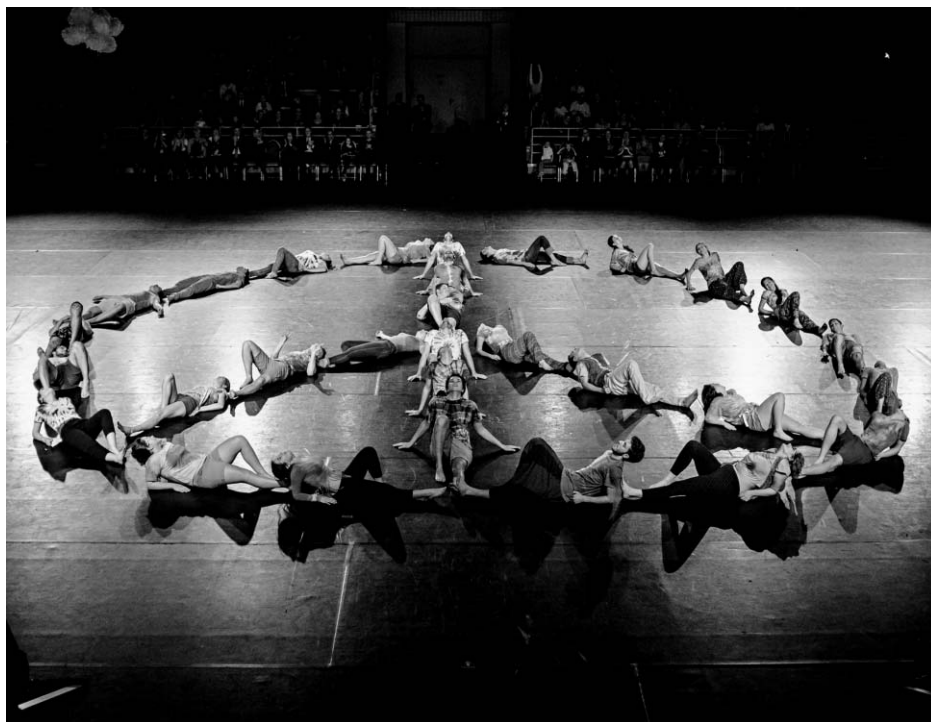
El reconocimiento y la aceptación de los planes de enseñanza de ocho y de seis grados por el gremio los demuestra que en el país más de 50 institutos los adaptaron y los aplican como plan de enseñanza local. Contribuyó a la difusión amplia que los profesores del instituto escribieron libros de enseñanza para acompañar a los planes de enseñanza.

En el instituto hay varias otras posibilidades para los alumnos fuera de la actividad en las clases. Una biblioteca rica y de alto nivel y una sala de informática abierta por la tarde también están a su disposición. Los 10–15 círculos especializados ofrecen varios programas desde la artesanía hasta la informática, desde la preparación a los concursos de estudios hasta la actividad desarrollada en la protección del medio ambiente. En varios ramos de deporte funcionan círculos de deporte y se organiza „campeonatos de la casa”. La autonomía estudiantil de la escuela organiza cada año un programa rico de tiempo libre. Los círculos autoorganizados sirven al interés cultural y especial, los programas recreativos garantizan la distensión y la vida colectiva. También los profesores toman su parte de la organización de los programas del tiempo libre. En primavera se organiza el Día Científico de los Alumnos, este día dan conferencias científicos y especialistas reconocidos, destacados en su territorio para los alumnos en un tema de su ramo especial. Por los veranos se organizan 20–22 campos para las diferentes clases de edad, entre ellos se encuentran campamentos de literatura, de vacaciones, de deporte, de ciclismo, de caminadores, de excursionismo por agua.

En 1986 se puso en marcha un proyecto: nuestros alumnos bajo la dirección de los profesores entraron en contacto por correspondencia con científicos, titulares de premio Nobel y les pidieron para la escuela artículos, cartas, fotos dedicadas. De la materia recogida se organizó una exposición en 1986, en el Año Internacional de la Paz. Reconociendo esta actividad el secretario general de la ONU honró el instituto con el título „el Embajador de la Paz” („Peace Messenger”).

Un grupo de profesores entusiasmados lleva muchos años organizando en los veranos vacaciones de enseñanza de dos semanas para un grupo de niños de Rutenia (región de los Carpatos). En el programa figuran vacaciones en el Balaton, visita de Budapest paralelamente clases de literatura e historia. En el programa colaboran cada año también varios alumnos de la escuela. Esta colaboración ayuda a desarrollar la sensibilidad social de nuestros alumnos y favorece que en su vida más tarde también ayuden a la gente que lo necesite o que sean capaces de darse cuenta como organizar la ayuda.

El profesorado del instituto considera como tarea básica educar y al fin despedir de la escuela alumnos de modo de pensar y de comportarse intelectualmente y los que pueden tener éxitos en la vida.

Tartalom

<i>dr. Molnár Katalin: „Régi fényét visszakapja”</i>	7
Az iskola dolgozói és tanulói 2016/2017	9
A 12.A ballagási beszéde	30
A 12.B ballagási beszéde	32
Az OKTV döntő fordulójába jutottak 2015–16.	34
Egyéb országos versenyeredmények 2015/16.	36
A 2015/16. tanév díjai	40
Radnóti versenyek legjobbjai 2015–2016. tanév	41
Templeton	46
Békés Pál díj	47
A Radnóti mint „tehetségforrás”	50
Jótekonysági akciók	51
Plusz egy szendvics-napok az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában (<i>Kovács Olivér</i>)	52
Edit néni	55
XXXVI. Nemzetközi Cicero Verseny (<i>Ebreth Réka</i>)	56
Veszteségeink	60
In memoriam Esterházy Péter	63
Tudományos Diáknap	64
RAD-IR	66
Április 11.	68
„Én mindig csak 1 napig vagyok itt” – Röhrig Géza a Messzeringó színpadán	69
Friss irodalom – friss kávé – Tóth Krisztina volt a vendégünk	73
Osztályszínpadok Fesztiválja 2016	76
Ami az évzáróból kimaradt – Vízkeleti Péter (9.C): Három vers az évzáróra	78
1956 – 2016 – Részlet az 1956-os forradalom 60. évfordulójára rendezett előadásból	81
Megkérdeztük	84
Szarka Judit: Annalistica Radnotiensis – avagy tíz bekezdés és tíz jegyzet a húszéves Radnóti Évkönyv köszöntésére	89

Bemutakozik a 2. osztály	95
Bemutakozik az 5.B	101
Bemutakozik a 6.A	103
Bemutakozik a 6.B	106
Bemutakozik a 7.A	107
Bemutakozik a 7.B	108
Bemutakozik a 7.NY	110
Bemutakozik a 8.A	112
Bemutakozik a 8.B	114
Bemutakozik a 8.C	119
Bemutakozik a 9.A	123
Bemutakozik a 9.B	125
Bemutakozik a 10.A	127
Bemutakozik a 10.B	129
Bemutakozik a 10.C	130
Bemutakozik a 11.B	132
Bemutakozik a 12.A	135
Bemutakozik a 12.B	137
Bemutakozik a 12.C	144
Búcsúzik a 13.C	147
Bemutakozik a 24.D	150
 Nyári táborok 2016	151
Nomád tábor 2016 (<i>Rátonyi Ancsi, Wolf Sára</i>)	152
Kicsinyek kórustábora	156
TermKut 2016 (<i>Vizkeleti Péter</i>)	157
Matektábor	160
Balatonakali 2016 (<i>Szójka Tamás</i>)	162
Angliai utazás (<i>Neuhauser Lili</i>)	163
Székelyzsombor guide elit iskolás ficsúroknak (<i>Hardi Noémi, Rapp Vera</i>)	165
A „Kinyílik a világ” Alapítvány működése a 2015/16. tanévben (<i>Matskási Istvánné</i>)	169
 Summary	171
ELTE Radnóti Miklós School	172
Brève présentation de l'école	176
Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität	180
Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE	184
Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd	187

20 éve már, hogy néhány akkori diák avval keresett meg, hogy szerintük kellene „rendes” évkönyv a Radnótinak. Korábban hébe-korba megjelent egy-egy, de az – ahogy mi akkor mondtuk – inkább telefonkönyvre hasonlított, semmint egy olyan, az életet bemutató kötetre, amilyent akkor gyorsan kitaláltunk. Aztán a diákok elballagtak, én meg itt maradtam evvel az igazán szép feladattal.

Az első Évkönyvet diák tördelte, a kor és az iskola számítógépes színvonalához mérten remekül. Azóta ugyanaz a hivatásos tördelő és képszerkesztő segíti munkámat.

Erről a történetről és a kialakult szerkezetről a 2009-es jubileumi emlékönyvben részletesebben is írtam. Most fel- és megkértem kollégákat, hogy tekintsenek vissza erre a két évtizedre. Szarka Judit és a matematika-munkaközösség (és némiképp a 8.C) felelt a hívó szóra. Köszönöm nekik.

A szerk.

[illegible]